

நானாச்சுடர்

தை

2012

முருகா

வெளியீடு

சந்நிதியான் ஆச்சிரம சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவை

சூறஸ்வர்து

பொருள் :

நய்வின்று நன்றி பயக்கும் பயனின்றி
பண்பின் தலைப்பிரியாச் சொல்.

பிறர்க்கு நன்மையை விளைத்து இனிமைக்
குணத்தினின்றும் நீங்காத சொற்கள் நீதி வாழ்க்
கையை உண்டாக்கி நற்பயனையும் தரும். (97)

பொருள் :

சிறுமையும் நீங்கிய இன்சொல் மறுமையும்
இம்மையும் இன்பந் தரும்.

பிறர்க்குத் துன்பம் விளையாத இனிய சொற்கள்
ஒருவனுக்கு இம்மையிலும் மறுமையிலும் இன்பம்
தரும். (98)

நற்சீந்தனை

மறப்பேனோ குருநாதன் தன்னை
தியானமாலை
கலிவிருத்தம்

ஈயாத மாந்தர் இருந்தென் னிறந்தென்
ஓயாக் கவளையி லுடனஞ் சலித்து
மாயா விகார மனைமக்க ளுறவெனும்
பேயாற் பிடிபட்டுப் பிதற்றிமாண் டாரே

4

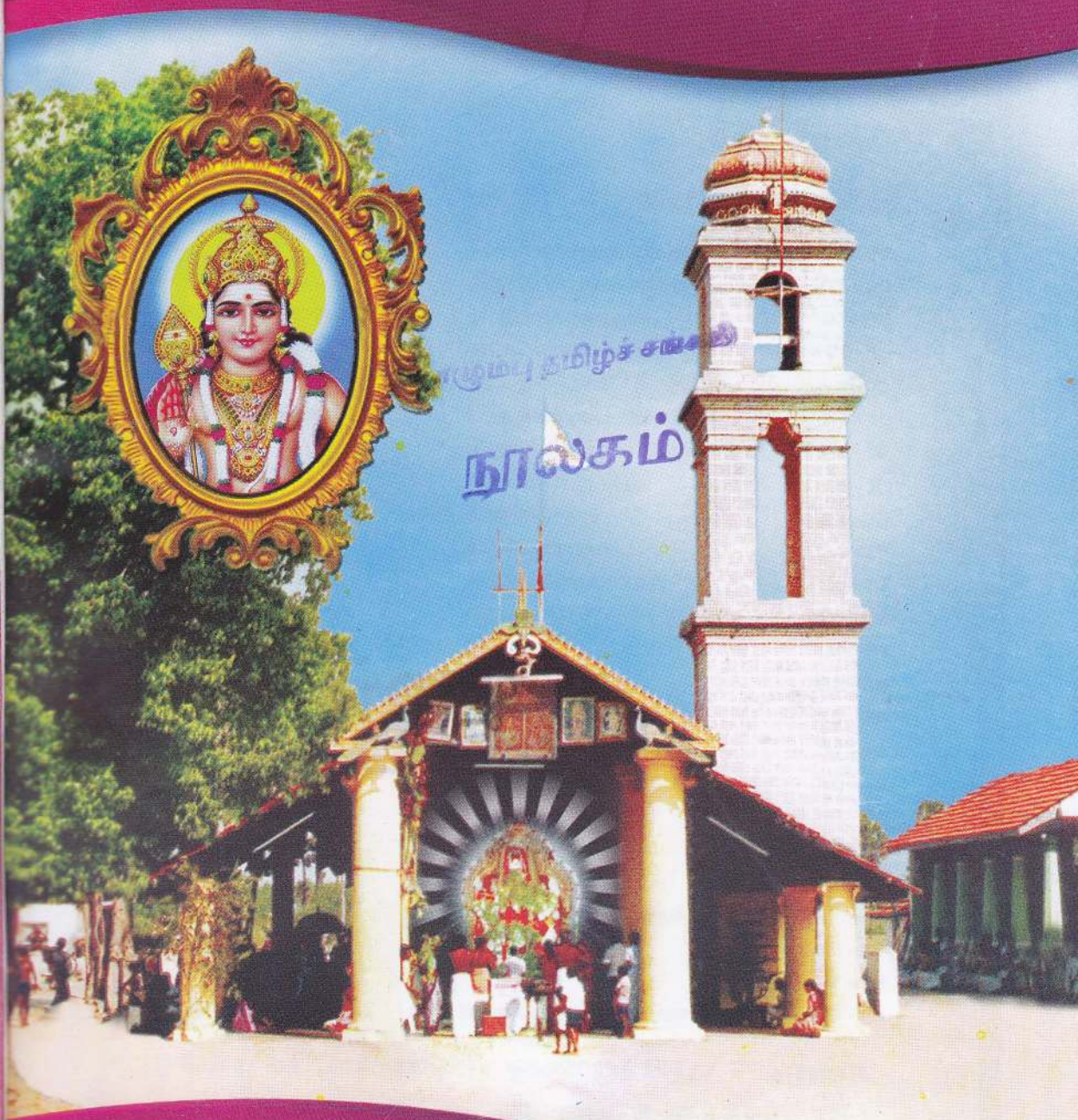
உம்பர் தலைவனை யுழி முதல்வனை
வெம்பந்தம் நீக்கும் வேதாந்த விளக்கைச்
சம்பந்த மாக்குந் தத்துவா தீதனை
நம்பந்தம் நீக்கி நாங்கள்கண் டோமே

5

ஊரும் பேரு மில்லா ஒருவனை
ஆரு மறியா அறிவுக் கறிவை
நீருந் தீயுங் கானுமா னவனைச்
சாகுந் தீருஞ் சஞ்சலம் முற்றுமே

6

நானாச்சுடர்

தமிழ்ச் சங்கம்
நூலகம்

வெளியீடு:

சந்நிதியான் ஆச்சிரம சைவ கலைப்பாட்டுப் பேரவை

ஆவணச்சுடர்

வெளியீடு- 2

கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கம்

சுடர்- 169

2012

நாடகம் பொருளடக்கம்

தத்ப்யூச விரதம்
வித்தகா! உன் ஆடல்.....
கடவுளின் கிரு நிலைகள்
கந்தனே கலியுகத்.....
வாகழை கிதை
கீர்த்தித் திருவகவல்
வாக்கைக் காக்க...
கந்தரநுபூதி
பழமொழி கூறும்....
மரணம்- அப்புறம்
பரிபாடல் பகரும்.....
சமயமும் சமூக வாழ்வும்
படங்கள் தரும் பதிவுகள்
ஸ்ரீ ரமண நினைவலைகள்
சிறுவர் கதைகள்
பழந்தமிழ்.....
திருவிளையாடல்
நித்திய அன்னப்பணி
கீர்த்துக் கவின்கதைகள்....
சைவ சமய....
சைவத் திருக்கோவிறு.....
சமூகப்பணி
வாசகர் போட்டி
தமிழகத் திருக்கோயில்.....

செல்வி பா. வேலுப்பிள்ளை
திருமதி பா. சிவனேஸ்வரி
மு. நித்தியானந்தா
கே.வி. குணசேகரம்
S.S. றஜீந்திரன்
சு. அருளம்பலவனார்
திருமதி சி. யோகேஸ்வரி
வாரியார் சுவாமிகள்
பு. கதிரித்தம்பி
ஐக்கி வாசுதேவ்
சிவ. சண்முகவழுவேல்
கிரா. சாந்தன்
-
-
-
கி. சாந்தகுமார்
ஆறுமுகநாவலர்
-
சு. லீசன்
நா. சிதம்பரநாதன்
கா. கைலாசநாதக்குருக்கள்
-
-
வல்வையூர் அப்பாண்ணா

01 - 02
03 - 06
07 - 08
09 - 10
11 - 12
13 - 15
16 - 18
19 - 21
22 - 23
24 - 25
26 - 27
28 - 29
30 - 31
32 - 34
35 - 36
37 - 39
40 - 42
43 - 44
45 - 49
50 - 51
-52
53 - 56
57 - 58
59 - 65

அன்பளிப்பு: மலர் ஒன்று 30/= ரூபா

சந்நிதியான் ஆச்சிரம

சைவ கலை பண்பாட்டும் பேரவை

தொலைபேசி இலக்கம்: 021 3219599

அச்சகம்: சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்

தேவநிபுத்தம் வாந்தி செவ்வாய் திமிர்ச் சங்கரம்

தேவநிபுத்தம் வாந்தி செவ்வாய் திமிர்ச் சங்கரம்

நானிபுத்தம் பயகிம என்னாந் நற்கடம்பிற் புருகன்
 நானுந்தோகை மயில் வருவான்
 நன்முருகன் சேயோன்
 தேவநிபுத்தம் பொந்து அநுடல் செவ்வாய் திமிர்ச் சங்கரம்
 தேடாமல் தேடிச் சொன்னான்
 தேடிப் பார்க்கச் சென்றேன்
 அன்னமிடுங் கந்தனதுடம் எங்கேயென்று சொன்னான்
 ஆயைத்தை வணங்கிப் பின்போம்
 ஆச்சிரமஞ்சேர் என்றான்
 பின்னமின்றியங்கே சென்றே பிறர்த்தனையிற் கலந்தினி
 பேராளர் மோகனதாசின்
 பெருஞ்சையி மைந்ந்தேன்
 மன்னரெனப் பவ்வரிசை அடியாருடன்புதிக்கேன்
 வாழ்வு பெற்றேன் சந்நிதியானின்
 மறைபு பணிந்தேனே
 ஆரணங்கேட்டேன்
 ஆண்டுபதினைந் தின்றுமுதல் தாள்பதிக்தக் கூடரே
 அடியெடுத்து மெல்ல நடந்து
 ஆடி வாராய் கூடரே
 தோண்டுமணற் கேணிநீர்போல அடியாருள்ளம் மறை
 கூடர் எநடுவேல் முருகன் துணை
 யாக வாராய் கூடரே
 மான்புடைய குறள்வழி, நற் சிந்தனைகளோடு
 மந்திரங்கள் வாசகம் வித்
 தகக்கட்டுரை மற்றும்
 மீண்டு வரும் பரிபாடல், அநுபூதி, புராணம்
 மிக்கிளிக்கும் கவிதை புகழ்
 மேவியுல களாவி
 நீண்டு தொடர் காலமெல்லாம் தொடர்ந்து குலாவி
 விரிகடர் நீ வர முருகனை
 வேண்டுவன் யான் வாழ்வாயே.

முதுபெரும்புலவர் வை.க. சீற்றம்பலம்

தமிழ்நாடு மொத்த வர்த்தகம் - 1952 - 53 - ஆம் ஆண்டு

வெளியீட்டுரை:

மன்குழிமாத ஞானச்சுடர் மலருக்கான வெளியீட்டுரையை திரு. கோ. பரமநாதன் கிராம சேவையாளர் அவர்கள் நிகழ்த்தினார்கள். அவர் தனது உரையில் ஆச்சிரமமானது பல்வேறு பணிகளைச் செய்து வருகின்றது, அந்த வகையில் சைவ மக்கள் பயன்பெறும் வகையில் "ஞானக்குழிமாத" என்று அழைக்கப்படும் ஞானச்சுடர் மலரை மாதாமாதம் வெளியிட்டு வருகின்றது என்பதில் மிகையேதுமில்லை.

அடுத்து அவர் தனது உரையில், "பசி வந்தால் பத்தும் பறக்கும்" என்ற வாக்கிற்க்கணங்க அச்சிரமமானது அடிப்பார்களின் வயிற்றுப்பசியைப் போக்கி வருகின்றது. மேலும், இங்கு மேற்கொண்டு வரும் பணிகள் யாவும் சிறப்புற விளைவுகளைவிடும் என்றும், இங்கு கூடியிருக்கும் அவைத்து முருக பக்தர்களுக்கும் முருகனது அருளாச் சிதைக்கவேண்டும் என்றும் கூறி தனது வெளியீட்டுரையை இனிதே, நிறைவு செய்தார்.

மதிப்பீட்டுரை:

மன்குழிமாத ஞானச்சுடர் மலருக்கான மதிப்பீட்டுரையை திரு. ஆ. ருள்கந்தரத்தர் (பிரதீக் கல்விப் பணிப்பாளர்) அவர்கள் நிகழ்த்தினார்கள். அவர் தனது உரையில், இன்று ஞானச்சுடர் மலரானது 15 ஆவது ஆண்டில் காண்பு எடுத்து வைக்கும் வேளையிலே பல்வேறு வண்ண மலர்கள் கொண்டு ஒரு மாணவியை எண்ணு அலங்கரிப்பதோ அல்லவோ ஞானச்சுடர் மலரையும் அகலவண்ணம் கொண்டு எழுத்தாளர்கள் தமது கைகண்ணைப்பன் மூலம் கவிதைகள், கட்டுரைகள், பாடல்கள், பாடல்கள் இன்றும் பல்வேறு அம்மையகளைக் கொண்டு ஞானச்சுடர் மலரை அலங்கரித்து வருகின்றனர் என்று கூறினார்.

தொடர்ந்து கூறுகையில், ஞானச்சுடர் மலரை மாதாமாதம் வெளியிடுவது என்பது யாராலும் இயலாத காரியம் ஆகும். ஆனால், இவ்வெளியீட்டை அச்சிரமமானது ஒழுங்கு தவறாது செய்து வருகின்றதென்றால், அதற்குக் காரணம் முருகனின் திருவருள்தான் என்று சபையோருக்குக் கூறினார்.

இனி வெளிவரும் மலர்கள் சிறப்பு பல்வேறு அம்சங்களைக் கொண்டு பிரசுரிக்கும் என்று கூறிய தனது மதிப்பீட்டுரையை நிறைவு செய்தார்.

சுடர்தரும தகவல்

சமயம் சமயத்திற்குரிய என்பதில்ல. அது வாழ்க்கைக்கானது என்பதைப் பலரும் சிந்திக்கத் தவறுகின்றனர். இந்நிதப் பொதுவான நிலை இன்று எமது சமூகத்திலும் பரவலாகக் காணப்படுகின்றது. அத்துடன் சமயத்தொண்டு செய்ய முனைப்புடன் செயற்படுபவர்களாகக் காட்டியோள்கின்றவர்கள் கூட ஸ்ராமம், அறியாமம், தீராத துன்பம், தீராத நோய் போன்ற காரணங்களால் பாதிக்கப்பட்டிருப்பவர்களைப்பற்றி சிந்திப்பவர்களாகவோ கவனப்படுபவர்களாகவோ தெரியவில்லை என்பதும் பலரால் சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றது.

ஆகவே எவ்வு சமயம் சார்ந்தவர்கள் தமது ஏனைய செயற்பாடுகளைக் குறைத்து வாழ்க்கையில் பொந்துபோய் உள்ளவர்கள், துன்பப்படுபவர்கள், சமய நெறிக்கும் மனதில் பணிபுக்கும் ஒவ்வாறு நடத்திவருவார்களின் நிலைமற்றிச் சிந்தித்து அவர்களுக்காக செயற்படுவதே சாலச்சிறந்ததாகும். குறிப்பாகக் கூறுவதானால் தேவையில்லாத அலயப் புணரமைப்பு, தேவிக்மையான திருவிழாக்கள், சிலருக்கு மட்டும் பயன்படக்கூடிய நூல் வெளியீடு, சமய நோக்கம் என்ற பெயரில் தேவைக்கதிகமான நிதியை சேமித்தல் போன்ற செயற்பாடுகளைக் குறைத்து பிறருக்குப் பயன்படக்கூடிய தொண்டினைப்படைவதான செயற்பாடுகளை முடுக்கிவிடுவதே விரும்பத்தக்கதாகும்.

"அன்பு சீவன்" எனக் கூறுகின்ற எமது சமய தத்துவத்தினைப்படிப்பில் மற்றவர்கள் மேல் அன்பு புண்டு அவர்களுக்காக எமது சமயம் தொடர்பான அனைத்து வளங்களையும் பயன்படுத்தவேண்டுமென்பதே காலத்தின் தேவையாக நோக்கப்படுகிறது.

நல்லல் ஆதீன இரண்டாவது குருமகா சந்தானம் ஸ்ரீஸுரீ சோமசுந்தர பரமர்சாரிய கவாமிகளுடன் எமது சமயம் தொடர்பான பொதுவான கருத்துப் பரிமாற்றம் ஒன்றில் ஈடுபடும்பொழுது கவாமிகளும் இந்தக் கருத்தை வலியுறுத்தியதை இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறோம். அல்லதைச் செய்து நல்ல பயனைப் பெறுவோமாக.

திருமதி இ. பத்மகலா

(மக்கள் வங்கி, பிரதேச அலுவலகம், யாழ்ப்பாணம்)

திரு. பொ. பாலசிங்கம்

(காசாளர், இலங்கை வங்கி, யாழ்ப்பாணம்)

திருமதி கஸ்தூரி பீஸ்மன்

(உதவி முகாமையாளர், மக்கள் வங்கி, பிரதேச காரியாலயம்)

திருமதி நீர்ஜா சத்தியசீலன்

(உதவி முகாமையாளர், மக்கள் வங்கி, சாவகச்சேரி)

திரு த. கணேசமூர்த்தி

(இளநிலை அதிகாரி, இலங்கை வங்கி)

செல்வி வ. கனகசபை

(முகாமையாளர், மக்கள் வங்கி, பிரதேச அலுவலகம் மட்டக்களப்பு)

திரு. கு. கோமஸ்வரன்

(முகாமையாளர், மக்கள் வங்கி, வவுனியா)

திரு. ப. பார்த்தீபன்

(உதவி முகாமையாளர், ம.வ, பிராந்திய காரியாலயம், திருகோணமலை)

திரு. K. ஐங்கரன்

(உதவி முகாமையாளர், மக்கள் வங்கி நகரக்கிளை, திருகோணமலை)

திரு. ஆ. சசிகரன்

(உதவி முகாமையாளர், மக்கள் வங்கி நகரக்கிளை, திருகோணமலை)

திருமதி வைஜெயந்தி குலேந்திரராஜா

(உதவி முகாமையாளர், மக்கள் வங்கி நகரக்கிளை, திருகோணமலை)

திரு. ம. பிறேம்குமார்

(மக்கள் வங்கி, பிராந்தியக் காரியாலயம், திருகோணமலை)

திரு. க. மதிவதனன்

(மக்கள் வங்கி, பிராந்தியக் காரியாலயம், திருகோணமலை)

திரு. வே. பார்த்தீபன்

(மக்கள் வங்கி, பிராந்தியக் காரியாலயம், திருகோணமலை)

செல்வி சந்திரபோஸ் உசாந்திகா

(மக்கள் வங்கி, பிரதான வீதி, யாழ்ப்பாணம்)

திருமதி வனஜா சுரேஸ்குமார்

(உதவிமுகாமையாளர், மக்கள் வங்கி, ஸ்ரான்லிஹோட்)

திருமதி ரம்மியா பரந்தாமன்

(பிராந்திய அலுவலகம், கன்னாதிட்டி, யாழ்ப்பாணம்)

செல்வி சிந்துலா கணேஸ்வரன்

(பிராந்திய அலுவலகம், கன்னாதிட்டி, யாழ்ப்பாணம்)

திரு. S. சிவஞானராஜா

(முகாமையாளர் மக்கள் வங்கி, செங்கலடி)

செல்வி கணேசமூர்த்தி கார்த்திகா
(மக்கள் வங்கி, வல்வெட்டித்துறை)
திரு விஜயரட்ணம் ஜெயமோகன்
(மக்கள் வங்கி, நெல்லியடி)

P. கிருஷ்ணானந்தன்
(மக்கள் வங்கி, பருத்தித்துறை)
திரு த. றஜிந்தன்
(மக்கள் வங்கி, சாவகச்சேரி)

செல்வி த. சிந்துஜா
(மக்கள் வங்கி, பிரதான வீதி, யாழ்ப்பாணம்)
திரு சி. ராஜீவன்
(மக்கள் வங்கி, பிரதான வீதி, யாழ்ப்பாணம்)

திரு தம்பையா புவனேந்திரன்
(முகாமையாளர், இலங்கை வங்கி)

திரு கந்தசாமி சுசீந்திரன்
(உதவி பிராந்திய முகாமையாளர், ம.வ., பிரதேச காரியாலயம், யாழ்ப்பாணம்)

திரு மகேந்திரன் மாலவன்
(உதவி முகாமையாளர், பிரதேச காரியாலயம், யாழ்ப்பாணம்)

தெ. கர்சன்
(மக்கள் வங்கி, உரும்பராய்)

S. சர்வானந்தன்
(முகாமையாளர், மக்கள் வங்கி, சங்கானை)

பு. சவுந்தரராசா
(உதவி முகாமையாளர், மக்கள் வங்கி, பிரதான வீதி)

மு. சிவசுப்பிரமணியம்
(முகாமையாளர், மக்கள் வங்கி, பிரதான வீதி)

திரு நிஷாகரன்
(கைதடி மேற்கு கைதடி)

திரு S. சண்முகலிங்கம்
(முகாமையாளர், மக்கள்வங்கி, சாவகச்சேரி)

ம. லம்போதரன்
(மக்கள் வங்கி, கன்னாதிட்டி)

திரு. பா. இராசேந்திரம்
(இளை. கி. சேவகர், உடுப்பிட்டி)

திரு. செ. மதியாபரணம்
(வளர்மதி புடவை அகம், கே.கே.எஸ். வீதி)

திரு. இரா. ஸ்ரீநடராசா
(அதிபர், யா/ தொண்டைமானாறு வீ.ம.வி)

- திரு. நீ. சுப்பிரமணியன்
(இளை. உத்தியோகத்தர், ப.நோ.கூ.ச, உடுப்பிட்டி)
செல்வி தட்சாயினி செல்வமாணிக்கம்
(நாவலடி, உடுப்பிட்டி)
திரு. வே. இரத்தினசிங்கம்
(சிவசக்தி மோட்டோர்ஸ், பருத்தித்துறை)
திரு. சி. கணேசலிங்கம்
(தமிழ்ப்பூங்கா, நெல்லியடி)
திரு E.A. ஏகநாதன்
(இளைப்பாறிய நீதிபதி, யாழ்ப்பாணம்)
உரிமையாளர்
(பெசன் ஹவுஸ், யாழ்ப்பாணம்)
உரிமையாளர்
(பெற்றா ஏசென்ஸ் விறியோகத்தர், யாழ்ப்பாணம்)
திரு. சிவஞானம் கிருபாகரன்
(அச்சவேலி தெற்கு, அச்சவேலி)
திரு. மு. சரவணபவான்
(கலைமகள் விலாஸ், சங்கானை)
செல்வி நா. ஜெயராணி
(அதிபர், ஸ்ரீ கணேசா வித்தியாசாலை)
திரு. இ. கோபாலசந்தரம்
(சதா வெதுப்பகம், உரும்பராய்)
திரு. T. பிரபாகரன் மாஸ்ரர்
(நெல்லியடி)
திரு. செ. கமலநாதன் (கமல்)
(கணபதி களஞ்சியம், கரவெட்டி)
திரு. க. நாகராசா
(பூம்பதிவீதி, வடலியடைப்பு)
திரு. இ. சொக்கலிங்கம்
(இளைப்பாறிய ஆசிரியர், கைதடி)
திரு. கு. கங்கைவேணியன்
(உரிமையாளர், வேணி களஞ்சியம், யாழ்ப்பாணம்)
திரு. ந. சத்தியருபன்
(சிநி நதியா நகைமாடம், யாழ்ப்பாணம்)
திரு. க. சோமசேகரம்
(மகாராணி புடவையகம், யாழ்ப்பாணம்)
திரு. அ. தவக்குமார்
(லண்டன்)

திரு ஐ. சிவகுமார்

(சுதுமலை கிழக்கு, மானிப்பாய்)

திரு செ. தபேந்திரன்

(உப அஞ்சல் அதிபர், குப்பிளான்)

திரு. க. இராசநாயகம்

(பிள்ளையார் ஸ்ரோர்ஸ், தொட்டிலடி, சங்கானை)

திரு. R.S. தனபாலன்

(பாலன் மில், வட்டுக்கோட்டை)

திரு. த. இலட்சுமணராசா

(வட்டுக்கோட்டை)

திரு. சி. சச்சிதானந்தம்

(சச்சியா இரும்பகம், வட்டுக்கோட்டை)

உரிமையாளர்

(V.M.K. நகைமாளிகை, யாழ்ப்பாணம்)

வே. பொன்னம்பலம்

(பாக்கியரெத்தினம் இரும்பு விற்பனை நிலையம், சங்கானை)

உரிமையாளர்

(சாரங்கா நகைமாடம், யாழ்ப்பாணம்)

திரு. இ. குமாரசாமி

(சுவர்ணா வெதுப்பகம், K.K.S. நோட், சுன்னாகம்)

உரிமையாளர்

(வெங்கடேஸ்வரா, யாழ்ப்பாணம்)

இ. இராசநாயகம்

(துர்க்கா மரக்காலை, சண்டிலிப்பாய்)

திரு ஆ. சுந்தரலிங்கம்

(பதவிநிலை உத்தியோகத்தர், அஞ்சல் திணைக்களம், யாழ்ப்பாணம்)

திரு. நா. கந்தப்பு

(தோப்பு, அச்சுவேலி)

திரு. க. தர்மலிங்கம் J.P.

(நீர்வேலி)

திரு. மு. தர்மலிங்கம்

(சிங்காரராசா வாசா, உடுப்பிட்டி)

உரிமையாளர்

(வே. கந்தையாப்பிள்ளை அன்சன்ஸ், யாழ்ப்பாணம்)

உரிமையாளர்

(மலாயன் கபே, யாழ்ப்பாணம்)

திரு. ஜெ. இராஜகோபால்

(கஸ்தூரியார் வீதி, யாழ்ப்பாணம்)

திருமதி சிவசுந்தரி பாரதிமுன்னர் அவர்கள்

புலவியுறுக்கென்னம் திலகம் எனத்
திகழ்ந்த பொய்யாமொழிப் புலவரோடு ஞான
பண்டிதனாகிய சண்முகன் நடத்திய திரு
விளையாட்டலைப் பார்ப்போம்.

இயற்கை எழில் கொஞ்சம்
தொண்டை நாட்டிலே பெண்ணா! நீ கோட்டந்
துறையூர் எனும் ஊரில் ஒருபாதாசிருநர்
என்ற முருக பக்தருக்கும், சக்தியேன் அம்மை
யாருக்கும் சண்முகன் திருவருளால் பிறந்தவர்
பொய்யாமொழியார். உரிய வயது வந்ததும்
கல்விக்கழகத்தில் பெற்றோர் சேர்த்தனர்.
அங்கு ஆசிரியரின் தீண்டாமைக்கு மாணவன்
கள் ஒவ்வொருவராக சென்று காவல் இருந்
தல் வேண்டும். அந்த முறைப்படி பொய்யா
மொழியாரும் ஒருநாள் பணக்காவலுக்குப்
மென்றார். அங்கு வீசிய தென்றல் காற்றின்
குறுமையில் பொய்யாமொழியார் சிறிது உறங்கி
விட்டார். அவரது தூக்கத்தில் ஒரு குதிரை
கத்திகளை மேல்வதைப்போலக் கனம் கண்
டார். திடீரென்று விழித்துப் பார்த்தபோது
உண்மையிலேயே ஒரு குதிரை தினைப்
பயிலுவதை மேல்வதைக் கண்டார். அவர்
சிறுவனாக இருந்தபடியால் குதிரையை
அடித்து வீரட்ட முடியவில்லை. எதிரே இருந்த
சாமுண்டி உய்யன் யோயிலுக்கு கண்களில்
நீர் மல்க ஓடினார். அம்மையை வணக்கி
"குரு என்னைக் கோபிக்காது காத்திருக்க"
என வேண்டினார். சிறுவனின் வேண்டு
யோளுக்கு மனமிரங்கிய காளி எழுந்தருளி
அவரை வானென்று அழைத்து, "மகனே
அஞ்சாதே!" என்று கூறி, அவரது நாக்கிணை

நீட்டசொல்லித் தனது கையிலுள்ள மூலத்
தால் தமிழ் முழுவதையும் எழுதிப்போ என்று
அருளி மறைந்தார்.

பொய்யாமொழியார் தினைப் பணத்திற்கு
வந்து "மாளக்கொண்டிபே" என்ற சொற்கள்
அமைந்த பாடலைப் பாடவும், அந்தக் குதிரை
உயிர் நீத்து நிலமேல் விழுந்தது. இதனைக்
கண்ட ஓர் சிறுமி ஆசிரியரிடம் நட்புடனானறச்
சொல்ல, ஆசிரியரும் மற்ற மாணவர்களும்
புகழ்ந்திரு வந்து வணக்கிக்கொட்ட, "குதிரை
மீளக் கொண்டுவர்" என்ற தொடர்பைப்பாட
வும் குதிரை எழுந்து நின்றது. ஆசிரியர் இவரது
அருமையை உணர்ந்து கெற்றனர். பொய்யா
மொழியார் தமது இல்லத்தை அடைந்து
தமிழுக்கொரு புலவர் இவரே என ஊரார்
போற்ற வாழ்ந்து வந்தார். தக்க வயது வந்த
தும் நல்ல குலத்தில் பிறந்து வளர்ந்த
பெண்ணை பெற்றோர் திருமணஞ் செய்வதற்கு
மகிழ்ந்தனர்.

புலவர்கட்கு எல்லாம் திலகம் எனத்
திகழ்ந்த பொய்யாமொழியார்க்கு காளிங்க
ராபன் புலவர்க்கு உரிய பல்லக்கு, தேர்
போன்ற வரிசைகள் அமைத்ததையும் கொடுத்த
தும் கெற்ற உபசரித்தான். இத்தகைய சிறப்புக்
கிளைந்து வாழ்ந்த பொய்யாமொழியார் உமை
யொரு பாகவளை சிவாரிசைபணி வீரொரு
வரையும் புழங்கு பாடுகழிவனை என்ற வீரதம்
மெற்கொண்டிருந்தார். அகிராது முருக பக்தர்
ஒருவர் இவர் இல்லத்திற்கு வந்து வணக்க,
"முருகனைப் பூவிடிவழி நுகைநர்கேற்ற ஒரு
பிரபந்தம் பாடித் தந்தருளம்" என வேண்டினார்.

மனம் அறிய உண்மையாக வாழ்வது நேரினமையான வாழ்வாகும்.

இதனைக் கேட்டதும் வெறுப்போடு “கோழி சீர்பாடும் வாயால் குஞ்சாம் முருகனைப் பாடமாட்டேன்” என்றார் பொய்யாமொழியார். இதனைக் கேட்டவர் வருத்தமுற்று, தாம் வழி படும் முருகப்பெருமானிடம், இவர் உன்னை இகழ்ந்தது மட்டுமல்லாமல், உன்னையும், சிவ பெருமானையும் வெவ்வேறாக நினைக்கும் பொய்யாமொழியாரின் மனமாசியை நீக்கா விடில் உன் தெய்வத் தன்மைக்கு இழக் கன்றோ உண்டாகும் என வருந்தினார்.

சில நாட்களில் முருகனை இழித்துக் கூறிய தவறினால் புலவரின் இல்லத்தில் வறுமை தலைதூக்கியது. இதனால் இவரை எல்லோரும் கைவிட்டனர். அங்கிருந்து புறப் பட்டு மதுரைக்கு வந்தார். பாண்டிய மன்ன னிடம் சென்று, “முன்புபோல் இங்கு தமிழ்ச் சங்கம் நிறுவ விரும்பி வந்தேன்” என்றார். மன்னர், “சங்கத் தலைவர்கள் சிலை தலை அசைக்குமானால் உமது விருப்பத்தை அமைச் சர்களோடு ஆலோசித்து பின்பு கூறுகின்றேன்” என்றார். பொய்யாமொழியார் இறைவனை வேண்டிப் பின் சங்கப்புலவர் சிலைமுன் நின்று மனமுருகி “உங்களில் நானொருவன் ஒவ்வவனோ” என்று பாடினார். சங்கப்புலவர்கள் சிலைகள் தலை அசைத்தன. பாண்டியன் மீண்டும் புலவரிடம், “முன்பு சங்கப்புலவர்கள் இருந்த பலகையை மறுபடியும் பொற்றாமரைக் குளத்தில் மிதக்கும்படி செய்ய முடியுமா?” என்றான். “அவ்வாறே மிதக்கும் அரசே” எனக் கூறி பொற்றாமரைக் குளத்தை அணுகி ஒரு பாடலைப்பாட சங்கப்புலகை குளத்தில் மிதந்

தது. இவற்றை நேரில் கண்ட மன்னன் அமைச் சர்களோடு ஆலோசிக்க அவர்கள் சங்கம் அமைப்பதை மறுத்துவிட்டனர். பொய்யாமொழி யார் அங்கிருந்து புறப்பட்டார். வறுமையில் வாடிய புலவர் தஞ்சை மாநகருக்கு வந்தார். உமையொரு பாகனையன்றி வேறொருவரை யும் பாடமாட்டேன் என்று விரத மேற்கொண் டிருந்தவர் வறுமை காரணமாகத் தமது எண் ணத்தை மாற்றினார். தென் தஞ்சைவாணன் மேல் நானூறு கலித்துறைப் பாடல்களால் கோவை நூல் இயற்றினார். அதற்குப் பரிசாக நானூறு பொன்னாலான திருத் தேங்காய் பெற்றுக் கொண்டு காட்டு வழியே சென்று கொண்டிருந்தார்.

அப்பொழுது முருகவேளின் திருவிளை யாடல் ஆரம்பமாகியது. பொய்யாமொழி யாரை ஆட்கொண்டு அவர்க்குப் புதுவாழ்வு அளிப்பதற்கு எம்பெருமான் வேடன் உருவில் சென்று அவரை வழிமறித்தார். வேடனின் தோற்றங்கண்டு அஞ்சிய புலவர் தப்பியோட முயன்றார். வேடன், “ஓடாதே நில்” என்று கூற, புலவர் நடுக்கமுற்று தலைமேல் கைகூப்பி, “நான் ஒரு புலவன் என்னை ஒன் றுஞ் செய்யாதே” என்று வேண்டினார். வேடர் உருவிலிருந்த எம்பிரான் “புலவர் என்றால் அதற்குத் தகுந்தவர்கள் அகத்தியரும், கந்தக் கடவுளுமேயாவர். உனக்குச் சிறந்த கவிதை பாடத் தெரிந்தால்- என் பெயர் முட்டை என்பது. அந்தப் பெயர் அமைய ஒரு கவிதை இயற்று பார்க்கலாம்” என்றார். புலவர்,

“பொன் போலுங் கள்ளிப் பொறிபறக்கும் கானலிலே

கான வேல் முட்டைக்குங்காடு” என்று பாடினார்.

புலவர் பாடியதைக்கேட்ட முருகன், “கோழியைப் பாடும் வாயால் குஞ்சினைப் பாடுவதில்லை என்று சொன்ன நீ இன்று அக்கோழிக்குஞ்சினும் சிறிய மணி எனும் முட்டையாம் என்னைப் பற்றிப் பாடிவிட்டாயே” என்று நகைத்து, மேலும் உன் பாடலில் பொருட்குற்றம் உள்ளது. அதாவது பாலுள்ள கள்ளி தீ ஏறிப் பொறி பறக்கும் வேளையில் வேலமுள் சாம்பலாகப் போகும். தைக்க முடியாது. அதுவே உன் கவிதையிலுள்ள பொருள் குற்றமாகும்.

மதுரை மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவப் பாலகா என்னும்கூடும் மருத்துவக்
வேல்முருகா வந்து வணக்கம் காருமையா
மருத்துவமும் வேல்முருகா சுவரதா
மருத்துவம் அருமையின் மருத்துவம் மருத்துவத் துறும்
மருத்துவம் வறும் பிறப்பிறப்பை மாற்றி என்ன ஆனும்
இந்த மருத்துவத்தில் வந்துபட்ட பாடு வந்துப் போதும்
குறவா குறவா தனில் வேல்முருகா வேல்முருகா
வேல்முருகா வல்லியம்மா முன்பு வந்துபுரி நாதா.

(முற்றும்)

வாசகர் உள்ளத்திலிருந்து....

தொண்டர்களின் பணிவிதையான வாழ்த்துக்கள்

சந்தியாள் ஆச்சிரம கால கால பண்பாட்டுப் பேரவையால்

வெளியிடப்படும் தொண்டர்கள் மருத்துவ அபிமான வாசகர்களுள் நானும்

ஒருவன். ஒவ்வொரு தொண்டர்களிலும் சமூகத்திற்குப் பயனுள்ள பல விடயங்கள் வெளிவந்த
வண்ணம் உள்ளன. ஆகையினாலும், ஆச்சிரமங்களும் வெறும் சமய வணக்க எந்தையினர்
என்ற நிலையிலிருந்து விடுபட்டு சமூகத்தோடு சேர்ந்து செயலாற்றும்போதுதான் சமய-
சமூக உறவுப்பாலம் சீரானதாக அமைகின்றது. அந்தவகையில் சந்தியாள் ஆச்சிரமம்
சமயம், சமூகம் என்ற இரு துருவங்களையும் ஒன்றாக சேர்ந்து ஆற்றிவரும் பணி
மகத்தானது. சந்தியாள் ஆச்சிரமத்தின் நிறுவனமும், நிர்வாகியும், பீடாதிபதியுமான
திரு மோகனதாஸ் ஸ்வா அலங்காரின் நிர்வாகத்திற்கும்- செயற்றிற்கும் போற்றத்தகுதியுது.
அத்துடன் சேவை மனப்பான்மையுடன் கூடிய ஆச்சிரமத் தொண்டர்களின் அடியார் பணியும்
பாராட்டத்தகுதியுது.

தானங்களில் சிறந்த தானமாகிய நித்திய அன்னப்பணிமூலம் ஆயிரமாயிரம்
அடியவர்களின் பசிதீர்க்கும் அன்னசத்திரமாக- தஞ்சை என்னவும் அடியார்களை ஆதரித்து
அரவணக்கம் அன்புக்கரமாய்- அன்புமய ஆன்மீகப் பணிகள் ஆற்றிவரும் சந்தியாள்
ஆச்சிரமத்தின் சேவைகள் பாலம் தடையின்றித் தொடர் எண்ணம்வல்ல முருகப்பெருமானின்
பூரண அருளாசியை வேண்டி நிற்றுகின்றேன். பிறந்தநாள்விழா, மணநாள்விழா, கேனிக்கை
நிகழ்ச்சிகள் என்பவற்றுக்கு அளவுக்கதிகமான ஆடம்பர செலவுகளைத் தவிர்த்து
கீழ்வாறான சமூகப்பணிகளுக்குக் கைகொடுக்க அனைத்துத் தரப்பினரும் உள்ளன்போடு
முன்வருவேண்டும் என்றும் பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

-செ. ரவிசாமி-

சிறியும் அருகையும் வாழ்க்கையின் தொழில்கள்.

சிந்தனை கலியுகத் தொய்வை

திரு கெ.வி. குணசேகரம் அவர்கள்

முருகனை நினைத்து நினைத்து உருகி உருகி முருக நாமத்தை உச்சரிப்போரின் முன் அச்சம் தரும் காலனின் முகம் தோன்றாது. முருகப்பெருமானின் கருணையுள்ள அறுமுருகங்கள்தான் தோன்றும். உயிர் பிரிப்பிலேனை முருகனை நினைத்தால் வேல்தோன்றும். ஒருமுறை முருகா என அன்புடன் அழைத்தால் முருகன் வேண்டும் வரமளிப்பான் என்று திருமுருகாற்றுப்படையில் நக்கீரர் கூறுகின்றார்.

"அங்கமுகம் தோன்றில் அறுமுருகம் தோன்றும்
வெஞ்சுமரில் அஞ்சேலென லேஸ் தோன்றும் நெஞ்சில்
ஒருகால் நினைக்கின் இருகாலும் தோன்றும்
முருகா என்றோதுவார் முன்"

"சரவணபவ" என்ற அறு எழுத்துக்கள் முறையே செல்வம், கல்வி, முக்தி, பகைவெல்லல், காஸஜெயம், ஆரோக்கியம் முதலிய அறு பேறுகளைத் தருபவை. இவ்வாறு எழுத்தில் உலகில் உள்ள எழுகோடி மந்திரங்களும் அடங்கும் என்று சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன.

திருப்புகழ் இவ் அறு எழுத்துப் பற்றிப் பின்வருமாறு கூறுகிறது.

"வசன மிக வேற்றி மறவாதே
மனது துயராற்றில் உழலாதே
இசை பயில் சடாட்சர மதுனாலே
இகபர சௌ பாக்கியம் அருள்வாயே"

அறு எழுத்து மந்திரமான "சரவணபவ" என்ற மந்திர சக்திவாய்ந்த முருக நாமத்தை ஒரு மனதோடு உச்சரித்து திருநீறு தரித்தால், முத்தி கிடைக்கும். இடர் எதுவும் வராது என்று ஆறெழுத்தின் மகிமையைத் திருப்புகழ் கூறுகிறது.

முருகன் என்ற நாமம் தெய்வத்தன்மையும், மாறாத அழகும், குன்றாத இளமையும் கொண்டது. முருகா என்று மனமுருக ஒதினால் ஒதுபவர்களுக்கு அருளும் அழகும் இளமைத் தன்மையும் உண்டாகும். முருகன் என்ற நாமம் குழந்தைத் தன்மைக்குரியது. எனவே முருகனைக் குழந்தையாக வைத்து வணங்குவோர் "முருகா" என்ற நாமத்தை உச்சரித்தல் வேண்டும். இதைப்பற்றிச் சிதம்பர சுவாமிகளின் பாடல் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறது.

"முருகர் என உனை ஒதும் தவத்தினர் மூதுலகில்
அருகா செல்வம் அடைவர், வியாதி யடைந்து நையார்
ஒருகாலும் துன்பம் எய்தார், பரகதி யுற்றிடுவார்
பெருகாலன் நாடுபுகார் சமராபுரிப் புண்ணியனே"

குமரன் என்ற சொல் இளமையைக் குறிக்கும். குமரா என்று உச்சரித்தால் பிறவி மயக்கத்தை ஒழிக்கும் என்கிறார் நக்கீரர். "குதலிதாந் குதாமிதாந் மாரயதீதி குமார" என்றால் அழகுவத்தை ஒழிப்பவன் என்று ஆதிசங்கரர் கூறுகிறார். குமரா என்ற சொல் "மரா" என்ற இரு சொல்லும் ராம அவதாரம் எடுத்த மகாவிஷ்ணுவைக் குறிப்பதாகவும், இதனால் ராமனும்

வாழை இலை

திரு S.S. நயீந்திரன் எழுதினார்

தமிழர்களின் பண்பாட்டிலே மிக உயர்வாக கருதப்படுகின்றவற்றில் விருந்தோம்பல் மிக முக்கியமானதொன்று. விருந்தோம்பல் பற்றி திருவள்ளுவர் ஓர் அழகியரத்தைபெயர்த்துக் குறள்கள் மூலம் வலியுறுத்தியுள்ளார். “விருந்தோம்பல் செய்யின் வீட்டில் மகிழ்ச்சி மட்டும் குடியிருக்கும்” என்கிறார் வள்ளுவர்.

“அமையாந்நு செய்பான் உணவும் முகனாந்நு
நல்லிருந்து ஒம்புவான் இல்”

அதுபோன்றே உயிர்களை ஆண்ட செப்தல் கூடாது என்பதையும் மிக அழகியதாக கூறுகிறார் வள்ளுவர்.

“உறுதெய் நோன்றல் உயிர்க்கு உறுகன்
பெய்யானை அற்றே தவத்திடுகு உரு”

ஆகவே உயிர்களுக்கு ஆண்ட செய்யாமல் இருப்பது என்பதால் அவைகளுக்கு உணவு அளிப்பது மிக முக்கியமானதொன்று.

“ஐயம் இரண்டு”- ஒளவையார்.

இவ்வாறு உயிர்களுக்கு உணவளிப்பது என்பது சைவசமய மக்களின் பணிப்பாட்டில் முக்கியமானதொன்றாக கருதப்படுகின்றது. பனிந்து தாகத்திடுகு விரத காலத்தில் உணவளிப்பது வறுமை இதற்கு சான்று.

“யாவிர்துமாம் பகலிந்து ஒரு வாயுவன்”

இவற்றைத் தவிர என்ன உயிரினங்களுக்கும் உணவளித்தல் சிறந்ததே. பாய்ந்த பால் வளர்க்கிறார்கள். இதே கருத்தை வலியுறுத்துகிறார் திருமூவர்.

“யாவிர்துமாம் உண்ணும்போது ஒரு வாயிரி”

ஆகவே எல்லா உயிர்களுக்கும் ஏய்யால் இப்பன்றவரை உணவளிக்க வேண்டும். அதனாலேயே இலைகளில் உணவு உண்டாகும் பருக்கத்தை சைவமக்கள் மேற்கொண்டு வருகின்றனர்.

பண்டைய காலங்களில் சைவசமயத்தார் உணவு இருவதற்கு கருகமடல் தேய்க்கிவை, தாமரை இலை, வாழை இலை, வாழைப்போத்தி மடல் போன்றவற்றை உபயோகித்தனர்.

நாங்கள் பத்திரங்களில் உணவு உண்ணும்போது சாப்பிட்டு முடிந்தவுடன் அவற்றைக் கழுவியிடுகிறோம். அதில் உணவை மீதம் வைப்பதில்லை. ஆனால் இலையில் உணவை உண்ணும்போது மீதி உணவை இலையுடன் போடும்போது அங்கு மீதி உணவை ஏறும்படி அணில், காகம், புறிவி, நாய், முளை, கோழி, மயளை, குயில் எனப் பல உயிர்கள் உண்கின்றன. அதற்காகவே சைவசமய பணிப்பாட்டில் இலையில் உண்ணும் வழுக்கம் இன்றும் இருந்து வருகின்றது.

அதில் மேலும் சிறப்பாக வந்த மங்கலாகரமான நீயழவு, துக்க நிகழவு, மேயயில் நிகழவு போன்ற சகல நிகழ்வுகளிலும் வாழை இலை பாய்க்கப்படுகின்றது. வாழை இலையின் உணவு உண்பது மிகவும் சிறந்தது. ஏனெனில் வாழை இலையில் எந்த தீய சக்தியும்

வாழைப்பாடுகள் இல்லாமல் வாழ்க்கை இல்லை.

ஊடுருவாத தன்மை காணப்படுவதே.

பூமியில் எத்தனையோ பத்தினிகள் வாழ்ந்தார்கள். சீதை, கண்ணகி, திரௌபதை, ஊர்மிளை, நளாயினி என்று கூறிக்கொண்டே போகலாம். இவர்களில் உத்தம பத்தினி என்று போற்றப்படும் காந்தாரி தனது மகனான துரியோதனனை போருக்குச் செல்வதற்கு முன் தன்னைப் பிறந்த மேனியோடு வந்து காணுமாறு பணித்தாள். தன் தாயின் முன் எவ்வாறு ஒரு தோளுக்கு மேலே வளர்ந்த மகன் ஆடையின்றிச் செல்வது? இந்தப் பிரச்சினைக்கு தீவுகாண துரியோதனன் கண்ணனைச் சந்தித்தான். கண்ணன் அதர்மத்தை அழிக்க வந்தவன். ஆகவே துரியோதனனுக்குப் பின்வருமாறு புத்தி புகட்டினான். நீ தொடையில் வாழை இலையை அணிந்து செல். ஆகவே அது உடையாகாது. நீ தாய் சொன்ன சொல்லை மீறியவனும் ஆகமாட்டாய் என்று சூட்சுமம் வைத்துக் கூறினார். திருதராட்டினன், காந்தாரி இருக்கும் அரச விடுதிக்கு துரியோதனன் அதிகாலை வாழை இலையை இடையில் அணிந்தவாறு சென்றான்.

காந்தாரி திருமண தினத்தில் இருந்து கணவனுக்கு கண்தெரியாத காரணத்தினால் கண்ணைத் துணியால் கட்டிக்கொண்டு வாழ்ந்து வந்தாள். தனது மகன் வந்துவிட்டதை அறிந்து தன் கண் கட்டை அவிழ்த்து துரியோதனனை தலையில் இருந்து கால்வரை பார்த்தாள். அவள் தனது கண்ணின் காந்த சக்தியால் துரியோதனன் உடம்பில் எந்த ஆயுதமும் தாக்காத வஜ்ரசக்தியைப் பாய்ச்சினாள். ஆனால் இடையில் வாழை இலை இருந்ததைக் கவனித்த காந்தாரி துரியோதனனைப் பின்வருமாறு வினவினாள்.

“நீ என்னைக் காண வருமுன் கண்ணனைச் சந்தித்தாயா?” என்று. அதற்கு மகிழ்ச்சியுடன் பதிலளித்த துரியோதனன் “ஆம்! தாயே” என்னைக் காப்பாற்றி வாழை இலை பூணும்படி புத்தி பகன்றார். எனினும் விதியை நினைந்து நொந்த காந்தாரி மகனை ஆசீர்வதித்து அனுப்பினாள்.

பாரதப்போரில் இறுதியிலே துரியோதனன் மட்டும் தப்பி குளத்தில் ஒளித்திருந்தான். அவனைத் தேடிக் கண்டு பிடித்த பஞ்ச பாண்டவரும் கண்ணனும் அவனை வெளியே வரச்செய்து போருக்கு அழைத்தார்கள். கண்ணன் துரியோதனனைப் பார்த்து, “நீ வீமனுடன் கதைப் போர் செய்து அதில் வெற்றி பெற்றால் உனக்கு நாடு உரித்தாகும்” என்றான்.

உற்சாகம் அடைந்த துரியோதனன் வீமனுடன் போர் புரிந்தான். இறுதியில் வீமன் துரியோதனன் தொடையில் தாக்கி அவனின் உயிரைப் பிரியச் செய்தான்.

தொடையில் தாக்க வந்தது “யுத்த மீறல்” என்று கண்ணன் தமையன் பலராமன் கூறி வீமனைப் போருக்கு அழைத்தான். ஆனால் கண்ணன் அவருக்குப் பின்வரும் விளக்கங்களைக் கூறி சமாதானப்படுத்தினான்.

திரௌபதி துகிலுரியப்பட்ட நேரம் துரியோதனன் தனது தொடையில் அவனை அமரச்செய்யுமாறு துச்சாதனனுக்குப் பகன்றான். கோபமுற்ற வீமன், “எந்தத் தொடையில் நீ இருத்தச் சொன்னாயோ அந்தத் தொடையைப் பிளந்து இரத்தம் குடித்து சபதம் முடிப்பேன்” எனச் சபதமிட்டான். அதன் காரணமாகவே யுத்த விதியை மீறவேண்டியதாயிற்று என கண்ணன் பலராமனை சமாதானப்படுத்தினான்.

அதனாலேயே காந்தாரியின் காந்தசக்தி பாயாமல் இருப்பதற்காக வாழை இலையை இடையில் அணியச்சொல்லி கண்ணன் கபடநாடகமாடினான்.

இவ்வாறு மிக அரிய சக்தி கொண்ட வாழை இலையை இந்துக்கள் ஆகிய நாம் எல்லா நிகழ்ச்சிகளிலும் பயன்படுத்தும் நடைமுறை உள்ளது. தானங்கள் வழங்குவதற்கும் வாழை இலையே பயன்படுத்தப்படுகிறது. தானங்களில் சிறந்த அன்னதானத்திற்கு வாழை இலையைப் பயன்படுத்துவது மிகச்சிறந்தது.

கீர்த்திக் கிருவகவல்

(திருவாய்மொழியின் வெளிப்பாட்டில்)

மொழி

சங்கராஜன் மெய்யன் பள்ளத்தாக்கு, திருவாய்மொழியின் வெளிப்பாட்டில்

மும்பை - 400 001

மந்திர மாமலை மகேந்திர வெற்பன்
அந்தரில் பெருமை மருளுடை மண்ணால்
எந்தைய யாண்ட பரிசுது பகரின்
ஆற்ற ஊதுவுடை யமதகன் திருவுரு கொழுமடி தமிழ்ச் சுவை
நீற்றுக் கொடி நிமிர்ந்து காட்டியும்
ஊனத் தன்னை பொருந்திட ஊழ்க்கும்
ஆவந் தம்மீம யாறா வருளியு
மாதிர் கூறுடை மாப்பெருந் கருணையன்
நாதப் பெரும்பறை நவீனிய கருங்கவும்

நூலகம்

பதவுரை:

மந்திர மாமலை மகேந்திர வெற்பன்- மந்திர நூலாகிய ஆதமம் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்ற பெரிய மலையாகிய மகேந்திரமலையை இறப்பிடமாகக் கொண வன், அந்தம் இல் பெருமை அருள் உ ண அண்ணல்- முடிவு இல்லாத பெருமையினையும் அருளினையுமுடைய பெரியோன். எம் தனம் அண்ட பரிசுது பகரின்- எம்மை அடிமையென்கொண்ட தன்மையைச் சொல்லுமிடத்து, ஆற்றல் அது உ ண அழகு அம் திரு உரு- சிவ வல்லமையையுடைய அழகு பொருத்திய திருவுருவத்தில், நீற்றுக்கொடி நிமிர்ந்து காட்டியும்- தீறுநீரின் களைந்த வரிகளை நெற்றி முதலிய இடங்களில் இணை கொள்பிட்டு அணிந்து காட்டியும், ஊனத் தன்னை ஓழங்க உ ண அருங்கும்- கேட்புனை ஒரு சேர அழிக்கின்ற, அனந்தம்மீம ஆறா ஆ அறுவழி- பெரிப்பதையே ஆறாகத் தந்தருளியும், மாதிர் கூறு உடை மா பெரும் கருணையன்- உடையம்மையாரின் இடப்பாகத்தைப்படை மா மிகப்பெரிய அருளினையுடையான், நாதப் பெரும்- நை நவீனிய கருங்கவும்- நாதத்தவமாகிய பெரியபறை பங்களும் பயின்று ஒலிக்கவும்.

மந்திரம் என்பது "நிஹமொழி மாந்த ராணையிற் கிளந்த, மறைமொழி தானே மந்திரமென்ப" எனத் தொல்காப்பியனாரும் "நிஹமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து, மறைமொழி காட்டி வீடும்" எனத் திருவள்ளுவர் நாயனாரும் கூறிய மந்திர இலக்கணத்தைப்படைபெற்றவர், அப்பெரியோர் கூறியவை சாப அருக்கிரக் கத்தையையுடைய பெரியோர்கள் வெகுண்டும் அருளியும் கூறும் ஆணை மொழிகளாய்விட்டு இணையுறிப்பாற்றதிய மந்திரங்கள் எல்லாவற்றிடும் செல்லாவும். இவ், மந்திரம், என்பதற்கு நினைப்பவனைக் காப்பது என்ப பொருள் கூறும் நூலின் அம் மந்திரங்களே எண்டுக் குறிக்கப்பட்டனவாம் என்க. இவ்வகை மந்திர நூலாகிய ஆதமத்திலை வெளிப்படுத்திய இடம் மகேந்திரமலை என்பது,

"மன்னு மாமலை மகேந்திர மதனில்
சொன்ன வாகமந் தோற்றுவித் தருளியும்" (கீர்த்தி 9-10)

உடையகன் நவீனியகன, திருவாய்மொழியின் வெளிப்பாட்டில்.

வாழ்க்கை அங்கம்

திருநாதி வாணசிவரி சிவப்பிரகாசம் அவர்கள்

எமது வாழ்வில் நாம் அனுபவிக்கும் துயரங்கள் பற்றியோ, ஆன்ம அஸையும் ஆல்பங்கள் குறித்தோ, வீடுபேறடைவதில் வரும் இடங்கள் குறித்தோ பேசுவோ எழுதவோ முற்படுவோர் ஐம்பொற்கள் தரும் அல்லல்கள் பற்றியும் ஐம்புலன்களால் ஆல்பம் பறும் பாடுகள் பற்றியும் முக்கியமாகக் குறிப்பிடும். அவற்றினின்றே தப்பித்துக்கொள்வது கடினமே. அதற்கான வழிவகைகள் பற்றியும் பல அருளாளர்கள் பேசியும் பாடியும் எழுதியும் உள்ளனர்.

உலக வாழ்க்கைக்கு ஐம்பொறிகளும் அத்திபாவசிபமானவையாக உள்ளன. இவற்றில் ஒன்றிறகேனும் ஐனமேற்பட்டால் மனிதன் பறும் அவலம் சொல்லுதலுமன்று. அகனாலேதான்போலும் கவசம் பாடிபலர் கன்னாலோரும் ஐம்பொறிகளையும் காக்கு மாறும் இறைவனை வேண்டியுள்ளனர்.

உலக வாழ்வில் அனை உதவுவதற்காக அவற்றைக் காக்குமாறு வேண்டினார்கள் அல்லது விடுகிறோம். அவை இடைபுறு செய்யாது குடுத்துக் காக்க வேண்டுமென்பதற்காக வேண்டினார்களா என்பதும் ஆராயப்பட வேண்டியதாகும்.

இறைவனை வேண்டிப் பாட்டை திருமுறைப் பாடல்கள் வீடுபேற்றிற்கு ஷீர்வகை செய்யும் வகையில் வழிகாட்டுவதை நாம் காணலாம். உதாரணத்திற்கு திரு அங்க மாலை பைக் கூறலாம். ௪. 1. லின் ஒவ்வொரு அங்கமும் இறைவநிடாபுற்காகவே பாடக்கூடப் பட்டிருப்பதை நமக்கு அப்பாடல்கள் உணர்த்துகின்றன. மெய், வாய், கண், முக்கு, செவி அக்ய ஐம்பொறிகளும் இறைவநிடாபுற்றுவதே தம்

கடனாவைச் செபற்பட்டால் ஆனம் ஈடேற்றத்திற்கு அது உதவும்.

அவ்வாறு செபற்படும் ஐம்பொறிகளையும் காக்கவேண்டுமெனக் கவசம் பாடுவதும் ஏற்றதே. "பொற்கள் ஐந்தையும் பற்றி எழுத முற்பட்டால் பல நூல்கள் எழுத நேரும்" எனவே வாயை மட்டும் இவ்வுத எடுத்துப் பாட்போம் அல்லாது எடுத்துக்கொள்வதற்கும் ஒரு காரணமிருக்கிறது.

கண் பார்க்கின்றது காது கேட்கின்றது முக்கு முகார்கின்றது. கண் பார்த்தது பற்றி காதோ மூக்கோ எதுவுஞ் செய்வதில்லை. அதே போன்றே காதும முகமும் தானுண்டு தன் வேண்டியுண்டு என்று இருந்துவிடுகின்றன. ஆனால் இந்த வாயிருக்கிறதே. அது கண் பார்த்ததைப் பற்றி மூக்கு கேட்டதைப்பற்றியும் முக்கு முகாந்தது குறித்தும் புலம்பித் தள்ளும். அதுவும் கண் கண்டதை அப்படியே கூறாது கண் மனத்திற்கு அறிவிக்க அதன்மீருந்து அறிந்து கூட்டிக் குறைத்து நிமிர் மருக்கி கண்ணாற் கண்ட விடயம் என்று பறைபறைபு. இதே போன்ற மற்றப் பொற்களின் செயற்பாடுகளுக்கும் இவ்வாய் தான் தலைபிடு செய்யும். அதனால் ஏற்படும் சண்டைகளும் சர்ச்சைகளும் மனத்தால் கண்களும் எண்ணிலடங்காது. ஏன் பொழிவுகளுக்கே இது காரணமாகிவிடுகிறது.

வாய் என்ற பொறிக்குரிய புலனாக "மனம்" எனப்படுகிறது. வாய் கவைத்ததுடன் நின்றுவிடுவதுதான் ஏற்றது. கவைத்து உடலுக்கு வேண்டிய ஊட்டத்தைக் கொடுப்பதோடு நின்றுவிடுக்கலாம். இது அதற்கும் மேலாக பேசுகின்ற வேண்டையையும்

செய்யத் தொடங்குவதால் இதன் பாதிப்பு பல வகைகளில் ஏற்படுவது அனைவரும் அறிந்ததே. இதன் காரணமாகக் கவசம் பாடும்போது வாயைக் காக்குமாறு பாடாது சற்று விவரமாகக் கூறியே வேண்டுதல் செய்கின்றனர்.

வேண்டுதல் செய்யும்போது கவனயீனமாகக் கோரிக்கையை முன்வைத்துவிட்டால் அதன் பலாபலன்கள் படுமோசமாக அமைந்து விடுவதுமுண்டு. இராவணனின் தம்பி கும்பகாணன் நித்தியவரம் கேட்க நினைத்துத் தவறுதலாக நித்திரை வரம்கேட்டு வாழ்க்கை முழுவதும் உறங்கினானாம். அதேபோல் வாயைக் காக்குமாறு வேண்டி அது இருந்து எதையெதையோ உளறிக்கொட்டிக்கொண்டே இருந்துவிடும். இதனைத் தவிர்க்கத்தான் போலும் விநாயக கவசம் பாடுகையில் “கவின் வளரும் அதரங் கசமுக் காக்க” எனத் தொடங்கிப் பாடியவர் “நனி வாக்கை விநாயகர் தாம் காக்க” என்றும் வேண்டுதல் செய்கின்றார்.

எந்த நூலையும் பாடத் தொடங்கு
வோர் ஐங்கரனுக்குக் காப்புச் செய்யுள் பாடித்
தான் தொடங்குவார்கள். “தும்பிக்கையான்
பாதம் தப்பாமல் சார்வார் தமக்கு வாக்கு
உண்டாம்” என ஒளவையாரும் பாடியுள்ளது
இங்கு நோக்கத்தக்கது. அவ்வாறு கணபதி
அருளும் வாக்கு நல்லதாய் அமைய அத
னைக் காக்குமாறு வேண்டுதல் செய்வதும்

யாகாவாராயினும் நாகாக்க காவாக்கால்
சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு

என்பது திருக்குறள்.

நாவைக் காவாதோர் சோகத்தைச்
சுமக்கநேரும் என்பது உண்மை. உணர்ச்சி
வசப்படும்போது மனம் சுயகட்டுப்பாட்டை
இழந்து கொந்தளித்து எதையெதையோ
எண்ணுகின்றது. வாயும் நினைத்தவற்றைக்
கொட்டித் தீர்த்து விடுகிறது. கூறியவற்றை
மீள்பெற முடியாது. கூறியது கூறியதுதான்.
அது மற்றவர் மனங்களில் ஏற்படுத்திய

அவசியந்தானே. கந்தசஷ்டி கவசமும் இவ்
வாறுதான் வேண்டுதல் செய்கின்றது. ஆனால்
இதைவிடச் சற்று அதிகமாக என்று கூறலாம்.
விநாயக கவசத்தில் “தாலங் கணக்கிரீடர்
காக்க” என்று சாதாரணமாக நாவைக் காக்கு
மாறு கூறிச்சென்றுவிட்டார். ஆனால் கந்தசஷ்டி
கவசத்திலோ “பேசிய வாழ்தனைப் பெருவேல்
காக்க” “செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க”
என்றும் வாங்கு “பேசிய” என்றும், நாவுக்கு
“செப்பிய” என்றும் அடைகொடுத்துப் பாடி
யுள்ளார்.

நாவானது சுவையை இரசித்து மனதைப் பல்வேறு சுவைகளின் பால் ஈடுபடவைத்து விரும்பியவற்றை உண்ணவைத்துத் தன் லீலைகளைப் புரியும். இப்படி உடலுக்கு ஒவ்வாதனவற்றையெல்லாம் உண்ண வைத்து நோய்களை வரவழைத்துவிடும். மருத்துவர்கள் உணவில் கட்டுப்பாடு தேவையென அறிவறுத்து வார்கள். மற்றொரு வகையில் கூறுவதென்றால் நாவைக் கட்டுப்படுத்தச் சொல்வார்கள்.

சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் என்பனதான் ஐம்பொறிகளெனக் கூறப்படுகின்றன. எனவே புலனடக்கம் என்னும்போது இதுவும் சுட்டப்படுகிறது.

ஆனால் அதனிலும் அதிகமாக வாய்ப்பேசும் பேச்சு கட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டும். என்பதிலேயே அருளாளர்களும் அறிஞர்களும் அக்கறைகாட்டுகின்றனர்.

தாக்கத்தை நிவர்த்தி செய்ய முடியாது. மன்னிப்புக் கோரினாலும் மன்றாடினாலும் அவற்றால் எவ்வளவிற்கு அதன் தாக்கம் குறையுமென்பதைக் கூறவியலாது. ஆகையால் அவ்வாறு சொற்களைக் கொட்டிவிடாது நாவைக் காக்க வேண்டும்.

சிலவேளைகளில் நாம் கூறுவன ஒரு வரது வாழ்க்கையையே பாதித்துவிடுவதுண்டு.

எமது பிப்ரவரி எவ்வித பாதிப்புகளும் எவ்விதக் குழப்பங்களும் ஏற்படவில்லை என்பதைக் காத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

"சொல்லலக் காப்பது" என்று கூறும் வழக்கமும் எம்மிடையேயுள்ளது. கூறிய வண்ணம் நடப்பதை இப்போதேயும் குறிக்கிறது. சொல்லியபடி நடக்காதபோது "அவன் தன் சொல்லலக் காப்பாற்றவில்லை" என்று கூறுவார்கள். இதுவும் ஒருவகை வாக்கைக் காக்கும் செயல்தான். இப்படிப் பல கருத்துக்களைக் கூறிக்கொண்டே செல்லலாம்.

ஆம்பொறுகிறார்கள் ஒன்றை வாயில் பிறக்கும் வாக்கு வலிமையானது. அதைக் காக்கவேண்டும். இரண்டாவது அது காக்கப்படும்போது பெரு வாக்காகி ஆக்கத்திற்கு உதவும் சக்தியாகச் செயற்படும் அதற்காக வாக்கையும் பேசும் வாயையும் பெரிதும் நாவையும் என்றும் காக்குமாறு இவ்வவனை வேண்டுவோம்.

மனமது சுத்தமாவால் மந்திரம் செபிக்க வேண்டாம்

கிஷ்கிணியில் வாழ்வில் மக்கள் அனுபவிக்கும் தின்பதும் பங்கடிகெல்லாம் பொதுமாக அனரவர் மனமே காரணம் என்று சொல்வார்கள். மனம்போல வாழ்வு, மனங்கெட்டவன் குணங்கெட்டவன், மனமது சுத்தமாயின் மந்திரம் செபிக்க வேண்டாம் என்றெல்லாம் பேசுவதனை கேட்கின்றோம்.

ஆனால் மனத்தனாகப் பிறந்தவன் கள்ளங்கடம்பற்றவனாகவும், தன்போற் பிறவரையும் நேசியவனாகவும், உள்ளத் தூய்மையுடன் வாழ்வதென்பது சாதாரணமான விடயமல்ல.

உள்ளத்தாற் பொய்யா தொழுதின்- உலகத்தார்

உள்ளத்தில் எல்லாம் உள்ள

என வள்ளுவர் பெருந்தகை உள்ளத்தூய்மை உடையவன் பெருமனையாகக் கூறுகின்றார்.

உலகின் தினமும் ஆய்வு வழிபாடுகள் செய்பவர்கள், தான தம்மே செய்பவர்கள் பெரும் பெரும் பணிகள் பல செய்பவர்களெல்லாம் ஒரு நேரத்திற் பெருந் துன்பங்கட்கும், போராட்டங்கட்கும் ஆளாவதைக் காண்கின்றோம். உண்மையில் கிதற்கு என்ன காரணமென ஆராய்ந்திது மனத்தூய்மையற்ற அற்ப ஆசைகள், பதவிகள் போன்றனவே என ஆன்றோர் கூறுவர்.

எம்மிடையே ஒரு சிலர் தத்தம் கடமையே கண்ணாக இருப்பார்கள். ஒரு சிலரோ கடமை உணர்வின்றி எந்த நேரமும் ஏதாவது செய்வார்கள். தத்தம் கருமங்களால் ஏற்படக்கூடிய விளைவுகளின் போதே தின்பதும் பங்கடிக் குணவர்கள், திப்படியான பல்வேறுபட்டவர்களின் வாழ்க்கை அனுபவங்களைப் பார்க்கும்போதுதான் மனமது சுத்தமானால் மந்திரம் செபிக்கவேண்டாம் எனும் பட்டறிவு அனுபவிப்பாற் சீர்திக்க வைக்கின்றது. எனவே நாமும் எக்காரியத்தையும் மனத்தூய்மையுடன் செய்வதன்மூலம் உலகின் தன்வாழ்வு வாழ கிறையருள் கிடும் என்பதை மனத்திருத்தவேண்டும்.

நீர்வைமணி

அருணகிரிநாதர் அருள் கந்தாநாயகி

—ஊரியார் ஊராமிகன் உரையுடன்—

II. கூகாண என்னை கூடி அழை
போகாவகை மெய்ப்பொருள் பேசியவா
நாகாசல வேலவ நாலுகவித்
தயாகாகர லோக சிகாமணிபே

பதவுரை

நாக அசல- நாககிரியாகிய திருச்செங்கோட்டு மலையில் எழுந்தருளியுள்ளவரே! வேலவ- வேலாபதக் கடவுளே! நாலு கவி தயாகா- ஆசகவி, மதுரகவி, சித்திரகவி வித்தாரகவி என்ற நான்குவிதத்தைப் பாடும் திறத்தைத் தந்தருள்பவரே! அரலோக சிகாமணிபே- தேவலோகத்துச் சிகாமணிபாக விளங்குபவரே! என் கிளை கூடி- எனது சுற்றத்தார் ஒன்றுகூடி, கூகா என அழகூகா என்று ஒலமிட்டு அழைப்படி, போகா வகை- இறந்து போகாத வண்ணம், மெய் பொருள் பேசியவா- உண்மை ஞானப் பொருளை அடியேனுக்கு உபதேசித்த அற்புதந்தான் என்னே!

பொழிப்புரை

திருச்செங்கோட்டு வேலவரே! ஆச, மதுரம், சித்திரம், வித்தாரம் என்ற நான்கு வகையான கவிதைகளைப் பாடும் ஆற்றலை அடியார்க்கு வழங்குபவரே! தேவலோகத்துக்குத் தலைவரே! என் உறவினர் ஒன்று கூடி கூகா என்று கதறிப் பதறி அழுமாறு, அடியேன் இறந்து போகாவண்ணம், உண்மை ஞானப் பொருளை உபதேசித்த உமது கருணைத் திறந்தான் என்னே!

விரிவுரை

கூகா என என்னை கூடி அழை போகா வகை:-

உயிரி பிரிவின்றிப்போது உறவினர் ஒன்றுகூடச் சுற்றியிருந்து கூகா என ஒலமிட்டு அழுவது கண்காடு. ஆனால் அதனை நாம் மறந்து விடுகின்றோம். இறப்பு என்ற ஒன்று உண்டு என்பதை மறப்பதைக் காட்டிலும் கேடு மற்றில்லைபென்று கம்பநாடர் கூறுகின்றார்.

"இறப்பெனும் மெய்ப்பொருளை இம்மை யாவர்க்கும்
மறப்பெனும் அதனின்மேல் கேடுமற றுண்டோ?"

"கூகா என்று குறைபடதல் ஸால்சாமன்
வாவா என்னில் விரும்பின வல்லிசே"

-சீதம்பரச் செய்யுட் கோவை (75)

"கணங்கொண்டு சுற்றுத்தார் கல் என்றலறப்
பீணங்கொண்டு காட்டிப்ப்பார்"

-நாஸ்டியம் (25)

மெய்யப்புவா, டூன் பேசியவை:-

முன்னே எட்டாவது பாடலில் கூறியவாறு அடிகளார், ஆறுமுகப் பெருமான் தனக்கு உபதீகசித்த அருட்டிறத்தை வியந்து பாராட்டுகின்றார்.

பிள்ளையளிகட்டும் காலப்பயம் இல்லை என்பதைப் பிள்ளையும் திருமணத் திருமந்திரத்தாலும்

நமஸ்வரீன் ஞானவான் கொண்டே ஞிவன்
சிவன்வரீன் நாணுடன் போவது திண்ணமே
பாவமெனும் வலிநாண பண்டி யமுத்தேதன்
தவம்வரும் சிந்தைக்கத தான் எகிராடு

-திருமங்கை நாராயணன்

"அவமே பிரபுதானை இரணமல் அகப்பட்டும்
அழகா வாய்ப்புகள் அருள்வோணை"

-(சிவசுந்தரன்) திருநீர். புகழ்

— 155 —

நாகாசலம் எப்படி திறந்தெங்கோடு இம்மலை சென்றிறமாக இருத்தலால் மெங்கோடு எனவும், நாக வாழலில் விளங்குவதால் நாகன் எனவும் பேர் பெறும். கொடிமாதம் மெங்கும்தான் என்று தேவாரத்தில் வரும்.

அந்தக் காலத்தில் அடியார்க்கு உற்று நச்சுக் காய்ச்சல் தீர் ஆளுடைய பிள்ளையார், “அவ்விலவக் கிவ்விலவ” என்ற அருட்பதிகம் பாடியருளினார். இத்தலத்தில் சிவபெருமான் அர்த்தநாரியாகக் காட்சி தருகின்றார். பீஷுழித்தியின் திருவுருவம், வேலவர் திருவுருவம் நவபாவானத்தால் ஆகிய வெண்மை வடிவங்கள்.

நாகாசலம் என்பதை சேஷகிரியெனக் கொண்டு திருவேங்கடம் என்பதும் உள்.
நாஜா கலித் தியாயா:-

செத்தநிழல் பரமசுரியராகிய செல்வீடப் பெருமான் தன்னுடைய அடிபார்க்கு நான் கவிஞளையும் பாடுங் கவித்திருத்தாத வழங்கியாளுந்ழிவன். நான்கவியின் விபரம் பின்வருமாறு:

ஆக- வினாவு. கொடுத்த பொருளை அடுத்த பொழுதில் பாடும் பாட்டு. பொருள், அடி, பா, அணி முதலியவை கொடுத்தவுடனே அவைகள் பொருத்தப் பாடுவது.

நல்ல தமிழ்-

இனிமே பெருகப் பாடுக்களி. கொஞ் செல்வம், சொல்வாற்றுல், தொடை, தொடை விகற்பம் செறிய உருவகம் முதலிய அடங்காரத்தோடு இனிய ஒமை பயப்ப, ஆராய்வேன் மனங்கட்த, அமதம்போல் தித்தக்கப் பாடுவது மகூர களி.

செய்தியாவது:-

சீத்திரத்தில் அமைந்துள்ள ஏற்பப் பாடும் இறைக் கவி. மாலையாற்று, சக்கரம், சுழிதளம், ஏகபாகம், ஐத சுற்றிநிலக்கை, காலை, கர்ப்ப, கரந்தூறை, தூசங் கொளல்.

பழமொழி உணர்வு உண்மைத் தத்துவம்

ப. கழிந்தியி அனல்

பண்டைய மக்களால் பேசு வழக்கில் வந்த மொழி பழமொழி என்பர். உண்மைப் பொருளை உலக மக்களுக்கு உணர்த்துவதற்கு பழமொழி பேருதவி புரிந்தது என்பர். பாமர மக்களும் உணரும் தன்மையில் பழமொழிகள் அமைந்தன. மொல்ல வேண்டிய பல விடயங்களை ஒரு பழமொழி மூலம் உணர வைக்கலாம். புறப்பொருள் செறிந்தவையாக இருப்பினும் அகப்பொருள் உண்மை விளக்கத்தை வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டுவருகின்றது.

அறிஞர்கள் பழமொழியின் சிறப்பாற்றலைப் போற்றுகின்றனர். பழமொழியைத் தெய்வீக மொழியெனவும் எண்ணுகின்றனர். அறிஞர்கள் காலம், இடம் அறிந்து கூறும்போது பழமொழியின் சிறப்பாற்றல் தெப்ததெளிவாக வெளிக்கொணரப்படுகின்றது. பாமர மக்களும் பழமொழிகளை செயற்பாட்டில் இணைத்துக் கூறுவதைக் காணலாம். பெரும்பாலும் பாமர மக்களால் பின்வரும் பழமொழிகள் கையாளப்படுவதைக் காணலாம்.

1. ஊரோடும் ஒத்தோடு, தனித்தோடும் கேட்போடு.
2. தினை விதைத்தவன் தினை அறுப்பான். வினை விதைத்தவன் வினை அறுப்பான்.
3. வாய்ப் பல்லக்கு தம்பி கால் நடை.
4. பட்ட காலே படும் செட்டகுடியே கெடும்.
5. அற நனைந்தவனுக்கு குளிரென்ன கூதலென்ன.
6. சிட்டுக்குருவி உயரப்பறந்தாலும் பறந்தாகுமா?
7. அமுதமாயினும் அளவறிந்து உண்.

இன்னும் பாமர மக்கள், பொருளின் நயம், பண்பின்நயம் கவனப்படுபவர்களுக்கு "விடுக்கு வீடு வாசற்படி" என்னும் பழமொழி யைக் கூறி, பணக்கார வீடுகளிலும் பிரச்சனை கள் உள்ளன என்று கூறி தேற்றிக்கொள் வார்கள். கல்யாணம் முறிவடைந்தால் "கூட்டத்திற்கு ஒரு கல், கல்யாணத்திற்கு ஒரு சொல்" என்ற பழமொழியைக் கூறி, யாரோ ஒருவர் கூறிய தப்புச் சொல்லால் விவாகம் தடைப்பட்டு விட்டது என்று காரணம் கூறிக் கொள்வர், காலம் கடந்தால் கருமம் பிழைத்து விட்டதென்பதை "ஆறிய கஞ்சி பழங்கஞ்சி" என்று கூறிக்கொள்வர். அவர்கள் ஓய்வு நேரங் களில் பழைய மக்களின் உணவுகலையும், அவற்றின் செயற்பாடுகளையும் "கஞ்சி கடப்படி, கூழ் குடத்தடி, பிட்டுப் பட்டணம், சோறு சொன்ன இடம்" என்று கூறி உணர வைப்பார்கள். உணவுகளை அளவாக

உண்ணவேண்டும், அளவுக்கு அதிகமாக உண்டால் தீமை ஏற்படும் என்பதை "அளவுக்கு மிஞ்சினால் அமுதமும் நஞ்சு" என்ற பழமொழிமூலம் கூறுவார்கள். பணக்காரராக இருந்து பின் மிகவும் வறுமைப்பட்ட ஒரு வரைப் பார்த்து "கழுதை தேய்ந்து கூட்டெறும் பானது" என்ற பழமொழியின்மூலம் அறிய வைப்பர். வறுமையாக இருப்பினும் சிறப்பு நிகழ்வுகளுக்கு போகும்போது, மதிக்கக்கூடிய ஆடை அணிகளையும் அணிந்து செல்ல வேண்டுமென்பதை "இரக்கப் போகினும் சிறக்கப் போ" என்ற வார்த்தையை உபயோகிப்பார்கள். இந்த வகையில் பழமொழிகள் மனிதன் வாழ்க்கையில் பின்னிப் பிணைந்து கிடக்கின்றன.

ஆய்வாளர்கள் பழமொழியை, கருப் பொருளை உணர்த்தும் மொழியெனவும், உட்பொருளைப் படமாகக் காட்டும் மொழி எனவும்

வீரையில் உணரவைக்கும் மொழியெனவும் கண்டறிந்துள்ளனர். பழமொழியின் உட்பொருளை உணர்ந்து இல்லற வாழ்க்கை நடத்தும்போது, வரும் இடர்கள் களையப் படுகின்றன. சரிய அறநெறி வாழ்க்கை நடத்த வழி பிறக்கின்றது. இதனால் உண்மை, நாயம் உணரப்படுகின்றது. மக்களை மயிக்கும் பண்டிட்டுக்கொடுக்கும் மனப்பாக்கு, ஆராய்ந்தறிதும் திறன் என்பன பிறக்கின்றன. இப்பண்புகளால் மனிதன் சமுதாயத்தில் நற்பிழை என்ற இடத்தைப் பிடித்துக்கொள்ளுகின்றான். எனவே சுருங்கக் கூறின் பழமொழி மனிதன் வாழ்வில் முக்கிய இடத்தைப் பிடித்துக் கொண்டது என்று கூறினாலும் மிகையாகாது.

இன்னுமொரு சாரார் பழமொழியை தெய்வவாக்கு மொழியென்றும், ஒப்புமை கூறுமுடியாத மொழியெனவும் பறைசாற்றுகின்றனர். தமிழிலுள்ள பழமொழிகளையாவே வேற்று மொழிகளிலும் பழமொழிகள் இருக்கின்றன என்பதைக் கூறுகின்றனர். இவைகள் எவ்வாறு

இருப்பினும் பழமொழிகளைப் பெரும்பாலும் பாவிப்பவர்கள் கிராம மக்கள் என்பதைக் கண்டறிந்துள்ளனர். நகரம், பட்டணம் போன்ற இடங்களில் வாழும் மக்கள், வேறு நாட்டங்களால் கவரப்பட்டு, பழமொழியின் பெருமையை அறியாது, தீய நடத்தைகளில் ஈடுபட்டு தெருவீதிகளில் அலைந்து திரிவதைக் காண்கின்றோம். நாட்டுப் புரக்களிலும் மேலை நாட்டு மோகங்களினால், கவரப்பட்டு, பழமொழிகளைப் புறந்தள்ளி, எமது கலாச் சாரத்தை மறந்து, தீய வழிகளில் நடப்பவர்களை நாம் தினமும் காண்கின்றோம். இவர்களை நன்வழி நடத்த சமய போதனைகளும், மாணவர்களை திருந்த வைக்கும் பழமொழிகளையும் கூறி பெற்றோரும், மந்திரோரும் முன்னின்று உழைக்க வேண்டும். இவற்றுக்கெல்லாம் ஆண்டவன் அருள் கிட்டவேண்டுமென கலியுகவரதன் கந்தனை வேண்டுகின்றோம்.

சொழியியல்

மொழியியல்

பொற் கரங்கள் நீட்டிவரும்
பூங்கதிரோன் ஹவு கண்டு
பூபாள சிசையெங்கும் ஒலிக்கவது
நற்றமிழர் தைப்பொங்கல்
நாவிகளை ஹவேற்று
நாளிலும் கொண்டாடக் கனிக்தது!
புத்தாடைகள் உடுத்திப்
புகழமுதப் பொங்கலிட்டு
புகழ்ந்தே கொண்டாடவந்த நாளிது!
நிக்தநிக்தம் வயற்காட்டில்
நேர்மை யொடு உழைத்த பயன்
நெல் மணிகளாய் குவியும் நாளிது!
அவ்வாங்கள் தோறும் எங்கும்
ஆதனை வரவேற்று
அதிகாலைப் பூசைகளும் நடத்தது!
தோமைட்டுக், சும்பம் வைத்து
குதாமனைகள் தோறுமிங்க
குதாமைமாய் தைப்பொங்கல் பொங்குது!
-வி. குணசேகரன்-

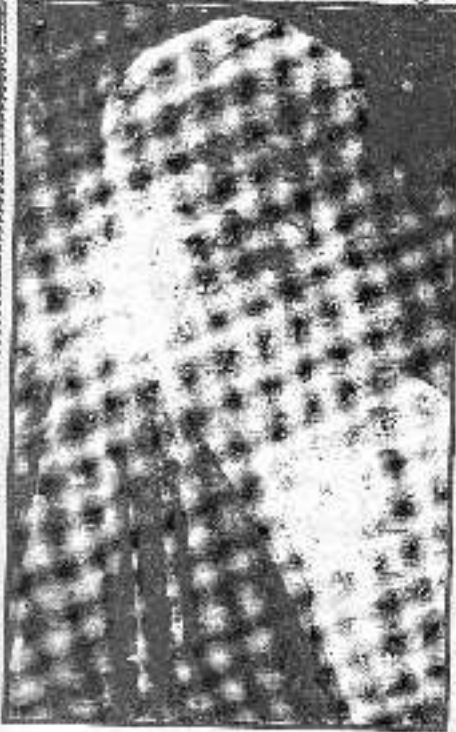

மரணம் - அப்புறம்

சந்திரா ரூக்மி னாசகித்ய குப்திகள்

மெய்யினங்கள் - மிகவும் பௌத்த நிகழ்ச்சி, திரைப்படத்தை கவனம் செலுத்துவதில் ஆர்வம் உள்ள தந்தை திருந்து விட்டார். என் தந்தை கவிதை மூலம் விழிப்பைத் தூண்டி அனைவரும் அனைத்து சந்தி திருந்துவர். அப்போது எங்கும் ஒரு மெய்யின திருந்து, அனைத்து நம் உடம்புதான் திருந்து நம்மை திருந்து நம்மை உந்து சந்தி எது?"

சந்திரா- நாம் "உடம்" என்று சொல்வது. முடியிடுகிறது எடுத்த சிறுபகுதியைத்தான். அது தற்போது இப்படித் துள்ளி ஒடிக்கொண்டு இருக்கிறது. அது வெறும் மண்ணாலானது. இது உங்களுக்குக் கடனாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது ஆனால் அந்தக் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கிற காலம் வருகிறபோது, தேவையில்லாமல் பரபரப்பை வேண்டியதில்லை. வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக்கொடுக்க வேண்டும் என்ற உங்களுக்குத் தெரியும் அப்படிக் கொடுக்காவிட்டால்

வேறு யாராவது அந்தக் கடனைக் கைவிட்டுப் போனால். எனவே நீங்கள் முடியிடுகிறது ஒரு அனுபவங்கூட எடுக்கமுடியாது. நீங்கள் அனைத்து கடன் வாங்குகளும்; உபயோகப்படுத்தலாம்; அனுபவிக்கலாம்; ஆனால் அனைத்து திருப்பிக் கொடுத்தாக வேண்டும். இதனால் வாழ்க்கைமுறை, தற்போது தந்தை, மனைவி, குழந்தை என்று அனைத்துக் கூடிய முடியின் சிறு பகுதியினைத் தீங்கள் ஒட்டிக்கொண்டு விட்டார்கள். உங்கள் அப்பு, "நீங்கள்" என்று எவ்வாறு நினைக்கிறீர்களோ அதன்மூலம் உங்களைச் சார்ந்தவர்கள் மூலம் தான் உள்ளது.

ஒவ்வொரு நாளும் இவ்வுலகில் மனிதர்கள் இறக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு நாளும் எத்தனை பேர் இறக்கிறார்கள் என்பது கணக்கு எவ்வளவுத் தெரிய வில்லை. ஒவ்வொரு நிமிடமும் மனிதர்கள் இறக்கிறார்கள். இவர்கள் இறப்பது ஏன் என்பது நீங்கள் ஏன் ஒருமுறை கூட நினைத்துப் பார்க்கவில்லை. நீங்கள் ஏன் ஒருமுறை கூட இந்த வாழ்க்கையின் மூலத்தைத் தேடி வில்லை.

அரசமயம் உங்கள் தந்தை இறந்து விட்டார் "என் தந்தை" என்கிற உணர்வினால், இறப்பு உங்களை முழுவதும் அழிப்பதற்குள்ளது.

அடுத்த மனிதன் இறக்கிறான் என்பதில் உங்களுக்கு அக்கறை இல்லை. உங்கள் அக்கறை, அடுத்த உயிரைப் பற்றியதில்லை. உங்களைச் சார்ந்தது மட்டுமே உள்ளது. உங்கள்

தவறாத தவறாத எப்போது தவறு

பரிபாடல் பாகும் பழத்த பக்திப் பிரார்த்தனை 8

சிவ. சந்திரவடிவில் தங்கள்

"மிகவும் தனிமுண்டாகும்படி வருத்தும் கோபமும் அருள் செய்ததும் மனக்கோபமும் நடுநிலையும் ஆகிய பண்புகளை மறப்பண்புடையாரிடத்தும் அறப்பண்புடையாரிடத்தும் நீ உடையையாய் இருக்கின்றாய்!

"அவைகள் இல்லாரிடத்து நீயும் அப்பண்புகள் அற்றவனாவாய்!!

"பெருமானே நின்னைப் போற்றாதவருடைய உயிரிடத்தும் போற்றுவாருடைய உயிரிடத்தும் முறையே அனற்றை மாற்றுவதும் காணல் செய்வதுமான செயல்களை நீ செய்தல் இல்லை.

"நினக்குப் பகைவரும் நண்பரும் ஆகிய இரு திரத்தாரும் இல்லையாகலின் என்னும் வேற்றுமை இல்லை. நினக்குப் பகைவரும் நட்பாரும் என்று கூறுவதனோடு முன்னர் உள்வழி உளது இவ்வழி என்று உரைத்தற்கும் முரண்பாடுன்று.

"நினக்கு அன்பர் மனத்திற் கொண்ட வடிவமே வடிவமாதலன்றி நினக்கென வேறுவடிவினை உடையினை அல்லை.

"கடுநவை யணங்குங் கடுப்பு நல்கலும்
கொடுமையுஞ் செம்மையும் வெம்மையுந் தன்மையும்
உள்காழி உடையை இவ்வழி யிலையே
கோற்றார் உயிரிலும் போற்றார் உயிரிலும்
மாற்றீர மாற்ற விலையே நினக்கு
மாற்றோ ரும்மிலர் கேளிரு மிலரெனும்
வேற்றுமை யின்றது போற்றந்ந் பெற்றினே
மனக்கோள் நினக்கென வடிவுவே நிலையே

(பாடல் வரியெண் 49-56)

எப்பொருளையும் தன்னிடத்தில் மறைத்துக் கொள்ளும் இருளின் இருப்பிடமாகிய நீலமணி போன்ற திருமேனியில் நறுநறும் கமழும் பொத்துக்கள் சிரித்து மலர்ந்த துழாயினால் தொடுத்த மாலைபிளாய்!!

"பொன் பொலியும் மாள்! நின்னுடைய உத்தியிற்றோன்றிய இதழ்கள் கொண்ட தாமரைகளை ஒத்த கண்களினாய்! அளவிடற்கு அரிய!

"நீயோ நீன்னும் பெருமையுடைய திருவடிகளினாய்! நீன்னிடத்தில் சிறந்த நிறைந்த கடவுள்! ஊழினை உடையாய்!

"அத்தன்னையுண அல்லாத பண்புகள் பிறபல நின்பால் உள்ளன! அப்பண்புகள் நின்னையே ஒத்தன. அவை அந்தணர்கள் உணர்ந்ந்நரிய உபநிடதப் பொருளாவன!

"கோளிருள் இருக்கை ஆய்மணி மேனி
நக்கலர் துழாஅய் நாநிணாக் கண்ணியை
பொன்னிற் ரோன்றிய புலமையு மாள்

சுயப்பயம், வாசனையையும் கைநக்கமுடியாத.

சமயமும் சமூக வாழ்வும்

சுரா. சாந்தன் அவர்கள்

“கூடி வாழ்ந்தால் கோடி நன்மை” என்பதை உணர்ந்தவர்கள் எம் முன்னோர்கள். அடிநிலைப் பணிகளை மக்கள் ஒன்றுகூடி மக்கள் சமூக அமைப்புக்களை உருவாக்கிக் கொண்டனர். இந்தச் சமூக அமைப்புகள் சமயமும் பின்னிப்பிணைந்துள்ளது. இந்தச் சமயம்தான் மனிதனை மனிதனாக வாழ வழிகாட்டுவது. மனிதன் தனித்து வாழ முடியாது. சமூகத்தில் இணைந்துதான் வாழவேண்டும். ஆய்வுபகாலை மனிதன் பயத்தின் அடிப்படையிலேயே சமய வாழ்வை மேற்கொள்ளத் தொடங்கினான். ஆய்வும் பின்னர் இயற்கை சக்தியை இயற்கை வளங்களை எம்மைக் கூந்த மேலான சக்தி உண்டு என உணரத்தொடங்கினான். இதன் பின்னர் ஓநாய்களும் முயில்களும் சக்தியைப் பற்றிய கதைகளை சீருஷ்டத்தினால் இக்கதைகளுள் வாழ்க்கையில் நல்லொழுக்கத்திற்கு ஏற்ற சிறப்பம்சங்கள் பொதியப்பெற்றிருந்தன. இந்த நேரத்தில் இறைவன் புகழைப்பாடவும் பரவவும் நாயன்மார்களும், ஆழ்வார்களும் உருவாகினார்கள். இவர்கள் சமூகத்தோடு தொடர்புடையவர்களாக விளங்கி சமயத்தையும் வளர்த்தார்கள்.

நாயன்மார்களும், ஆழ்வார்களும் சிறந்த பக்தியுடையவர்களாக இருந்து தாம் இறைவன் செய்துமட்டுமன்றி சமூக வாழ்க்கைக்கும் இறைவன் செய்தல் பிரதானமானது என்பதை விளக்கியுள்ளனர்.

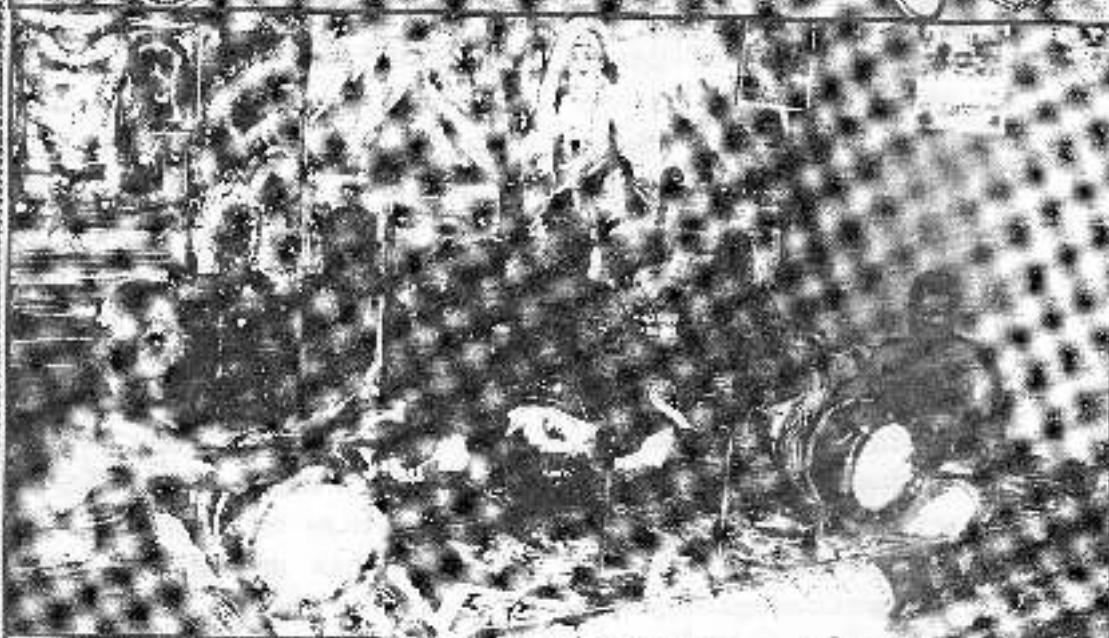
மேலும் மெய் சமயத்தில் உள்ள முறைகள் ஒவ்வொன்றும் சமூக வாழ்க்கையை

நெறிப்படுத்துவனவாகவும் எடுத்துக்காட்டுவனவாகவும் உள்ளன.

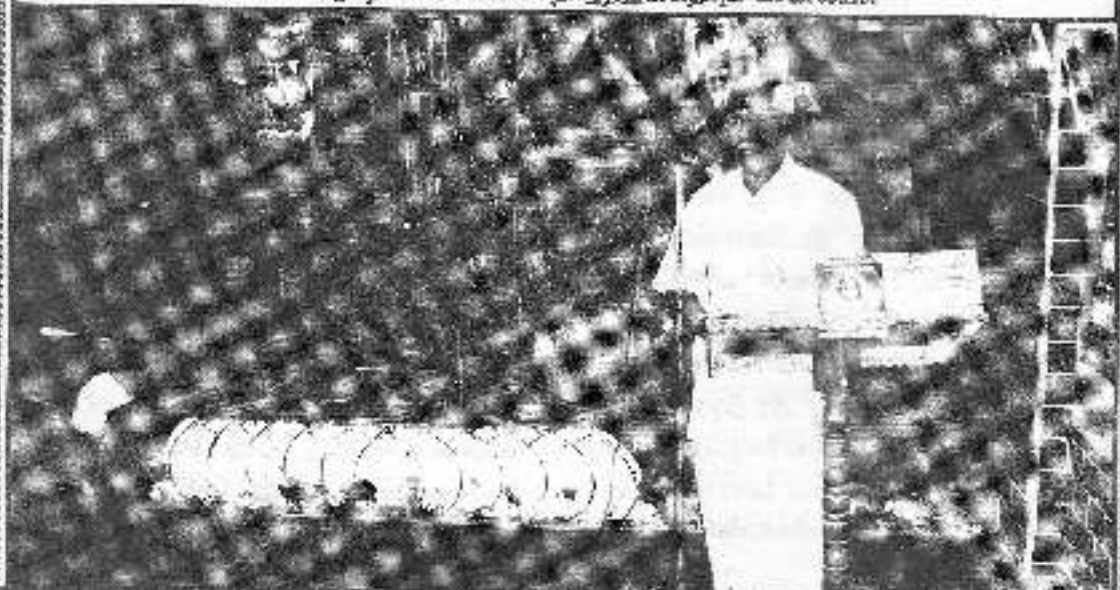
“நீரில்லா பெற்றி பாழ்” என்பதற்கேற்ப எங்கள் இந்துக்கள் அனைவரும் நெற்றியில் விபூதி அளியும்போது அண்களில் இருக்கின்ற தீமையான எண்ணங்கள் அகன்று உள்மனம் தூய்மையடைகின்றது. தண்ணீரும் சாந்தப்படுத்தி தன்னை சாந்தவர்களையும் தூய்மைப்படுத்துகின்றது. எனவே எங்கள் இந்துசமயம் சமூகத்துடன் ஒட்டி உருவான வதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

மனிதனை மனிதனாக வாழ வழிகாட்டும் எமது சமயம் மனிதன் தனித்து வாழ முடியாது என்பதையும் காட்டுகிறது. உதாரணமாக மெய் ஆலயங்களில் நடைபெறும் திருவிழாக்களை ஏற்படுத்தி வைத்த முன்னோர்கள் பெரிதும் போற்றப்பட வேண்டியவர்கள். இவை எல்லைய சந்நிதியில் ஏற்றுத்தாழ்வின்றி எல்லோரும் சமம் என்ற உணர்வு, ஆலயங்களில் மக்கள் ஒன்று கூடுவோது ஏற்பட்டு சமூக உருவ விருத்தியடைகிறது. சமுதாய ஒருமைப்பாடு மிளிர்கின்றது. ஆலயத்தில் நடைபெறும் திருவிழாவில்தான் போது அடியார்கள் பணம் எளிதே பேதமும் இன்றி ஒன்றுபெற்று தேரின் வடத்தை இழுக்கும்போது தேர் நகர்ந்து செல்கிறது. இதனால் காட்டுமுயற்சியின் முக்கியத்துவம் உணரப்படுகின்றது. எனவே ஆலயங்களும் மக்கள் ஒன்றுபெற்று கூடி வாழ்வதற்கு அடிவழி சமுதாய வாழ்வின் சிறப்பிற்கு அடித்தளமாக அமைந்துள்ளது.

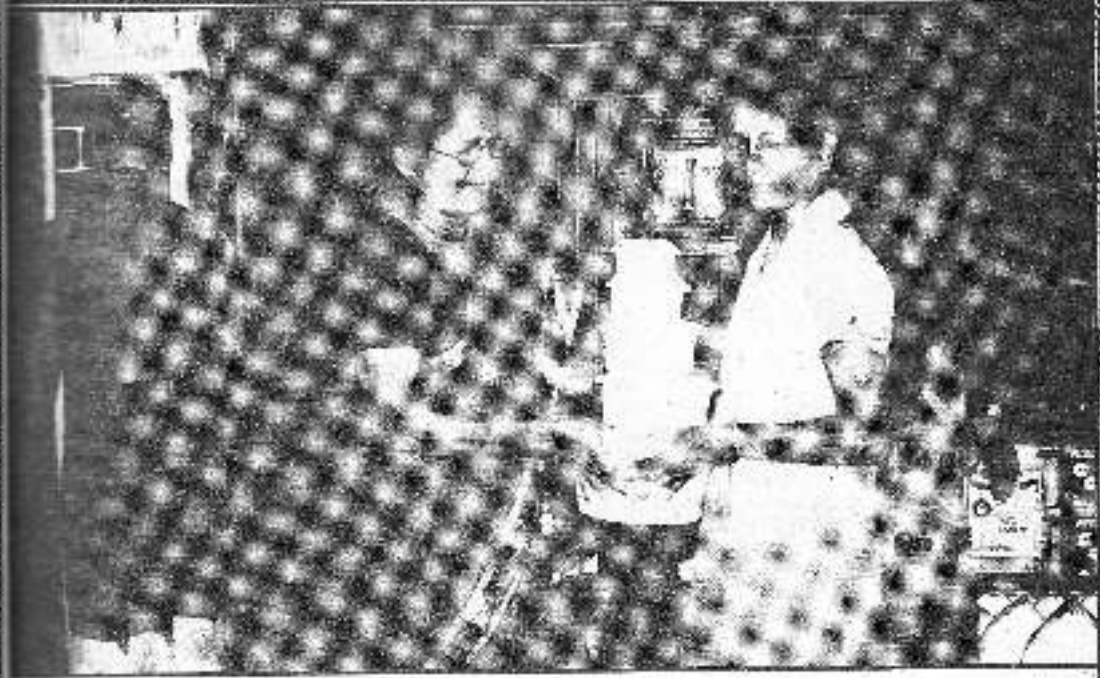
பட்டங்கள் தரும் பதிவுகள்

06.01.2012 வெள்ளிக்கிழமை நடைபெற்ற வகுப்பாந்த நிதவாக விழா (2011) கின்போது
மங்கள கலாபீதன் T.M. வாகக் குழுவிலுள்ள, சிறப்புச் சொற்பொழிவினை பேசுபவர்
அ. சம்பந்தநாதன் அவர்கள் நின்றுவருவதும் காணப்படும்.

அவருள்ள குழை அமைதிக்கான நிதி

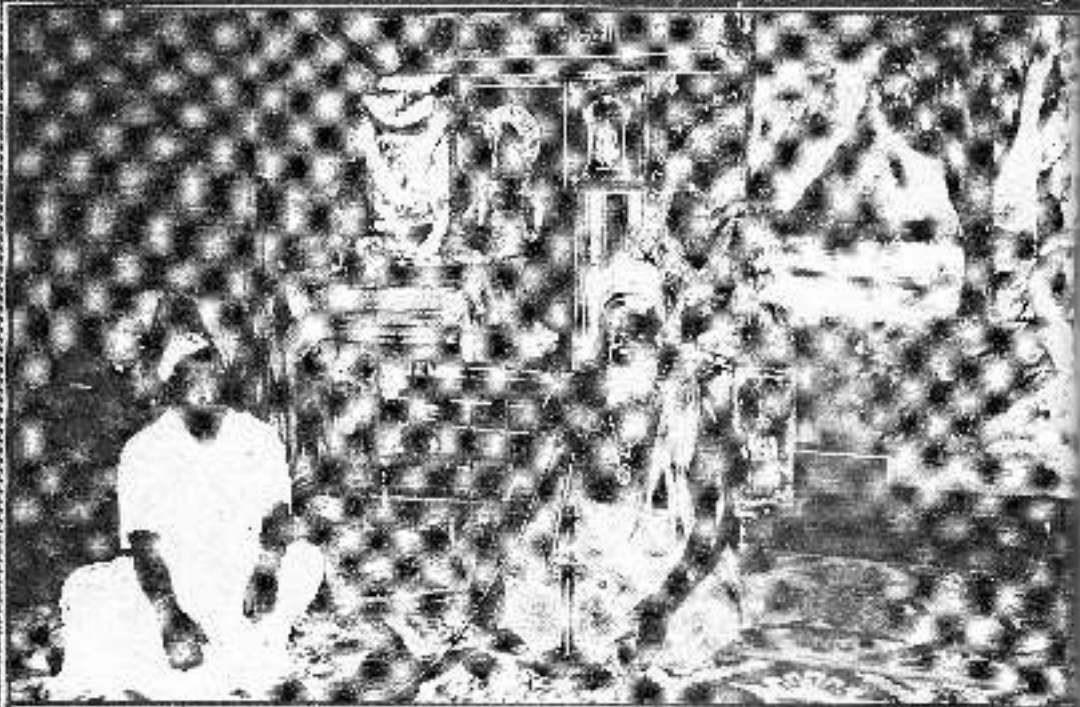

வாசகர் சிபாட்டரின் வெற்றிலைத் தாதுவைக்கு திருநாதி நாச்சியார் சொல்வதற்குப் பரிசில் வழங்கினார்.

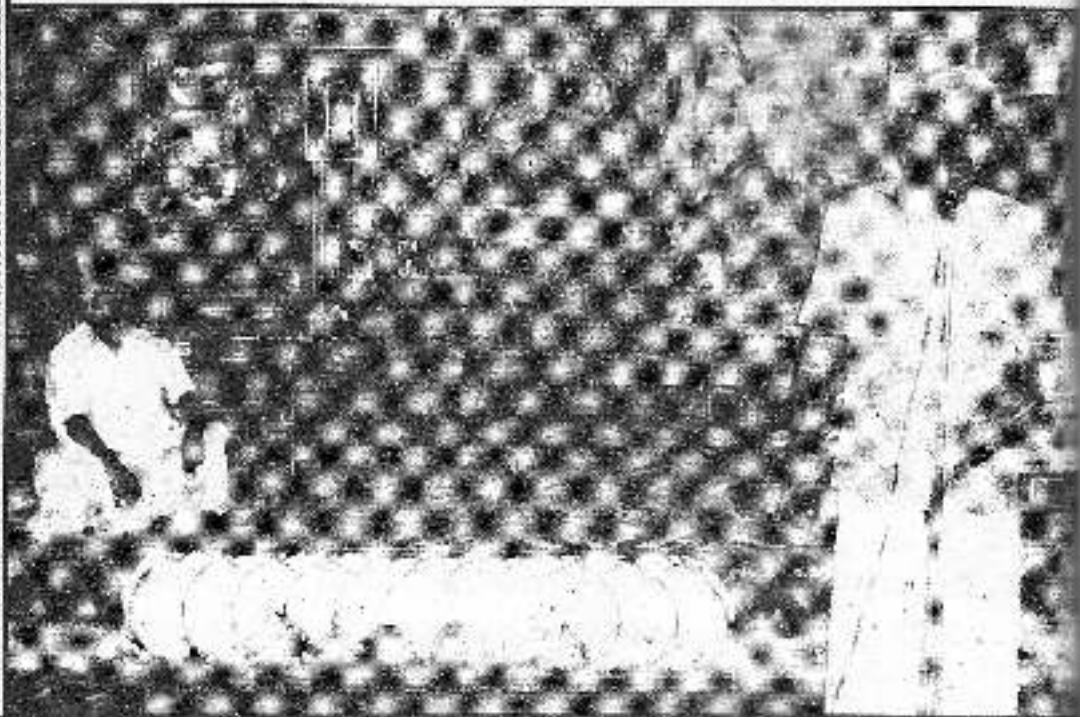

திருவாரூர் விழாவின்விருது திருமதி மனோன்மணி சண்முகதாஸ் அவர்கள் பாடலாசிரியர் அறிவிட்ட மரபுவழிகளுக்கான புத்தகப் பரிசுகளை வழங்கினார்.

பிரம்மசூனியம் அமைப்பதே உண்மையான கிண்பமாதல்.

நள-கிரந்த வந்த மந்த திருவாசை விழா (2011) விஷயமாக நல்லா ஜனின முதல்வர் இசைபுற திருத்தவதையும், ஐ. சந்திரசேகரன் அவர்கள் நமந்திபுற ஆதலுவதையும் காரணம்.

அந்த கல்பு கையத்தின் ஒளிபயபாதம்.

நீர்மண:நிலைவகைகள்

3. கருணை ராமன்

அழிந்த அன்போன் என்ற ஆங்கிலேய அன்பின் மகள் கீட்டி, அநேகமாக எல்லா வறுமும் கிறிஸ்துமஸ் விடுமுறையுக்குத் தன் தாயுடன் திருவண்ணாமலைக்கு வருவாள். ஒரு கிறிஸ்துமஸ் விடுமுறையில், தனக்கு ஏற்பட்ட அனுபவத்தை பல வறுமையின் கழிந்து திருவண்ணாமலை வந்த, கிட்டி, கிரிஸ்துமஸ் வருங்கால் கூடவந்த மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்து கொண்டாள்.

"இளமையகால நிலைவகையைப் பூட்டினால் சில மங்கலங்களும், சில வண்ணமயமாகத் தெரிவாகவும் இருக்கும். பகவானைப்போட்டிய நிலைவகைகள் இரண்டானது வண்ணமயம் மேற்படுவது. வண்ணமயப்படுவது. மறுமையுடையது. வண்ணமயப்பட்டுப் போகக்கூடியவை அடிக்கடி எடுத்துப் பார்த்து மகிழ்வதுபோல், களை அடிக்கடி அசை யிடுகிறது. அதனால் தான் பகவையாக இருக்கின்றன மனமய வகைகள் கண்ணோட் கடவுளாகவே விளங்கினார். பயம் கலந்த உணர்வு குழந்தைமாதம் எனக்கும் ஏற்படுத்திய சம்பவம் ஒன்று உட இப்படியாவில் வண்ணமயத்தை வந்திருந் "அயன்" அல்லது (உட நட) எல்லோரும் அபலார்தான்!) வாழ்க. எனக்கு அப்போது அதிக சூட்டினால் என்று பெண்மணி அளவுக்கு மீறிய போயிருந்தாள். அவள் பட்ட துயரத்தையும் கண்டு எனக்கு அவளுடன் கூட இருப்பதுமே தயக்கமாக இருந்தது. அவள் வாழ்க்கை மிகவும் சோகமானது.

பகவானைப் பற்றிய நிலைவகை போட்டு மகிழ்ந்து முடிபடை அவை இன்று நடந்ததுபோல் என்று தேவந்திரது குழந்தை டத்தில் பகவான் ஒப்பற்ற அதனால் தான் எங்களுக்கு ஏற்பட்டதேயில்லை. ஆனால் அந்த யாழ்ப்பாண உணர்வு உண்டு.

இருந்து ஒரு கையெழுத்து தீரு தார். அந்த நாட்களில் எல்லா டியோ, வெளிநாட்டினரோ, எங்கள் வீட்டிற்கு அனுப்பிநடு சுமார் பத்து வயதிற்குக்கும். சொல்ல முடியாது. அந்தப் துன்பத்தில் மூச்சு உறைந்து

பெற்றோன் கரும் எதிர்ப்பையும் மீள் காதல் திருமணம் புரிந்து, பின்னர் தன் கண்ணைக் கடல் கரையிலும் புரிகொடுத்தான். மனம் ஆழமான பல திருத்தலங்களும் சென்றும், பல சாதுக்களைத் தரிசித்தும் ஒரு பாவமும் அறியாத தனக்கு ஏன் இந்தத் தன்மை வகைக் கடவுள் தருவதென்றும் என்று கழிந்தான். இவ்வாறான வேதனையும், சீரடிமும், எதிர்ப்பும் மண்டியிடுந்த அந்தப் பெண்மணிக்கு, பகவான் ஹாலுக்கு வழி காண்பிக்கும்படி என் அபிமான என்னிடம் சொன்னதும், எனக்கு மிகவும் சங்கடமாக இருந்தது. நான் முன்னே செல்ல அவள் பின்தொடர, இருவரும் மௌனமாகவே ஆசிரமத்தை அடைந்தோம். ஹாலில் அவளை விட்டுவிட்டு நான் விண்ணாயப் போய்விட்டேன். சாப்பாட்டுச் சமையலாசுவடன் அந்தப்

பெண்மணிபை. வீழ்ந்ததுக் கூடப் போவ துங்காக மிக்க தயக்கத்துடன் நான் ஹாலுக் குள் நுழைந்தேன். அங்கு அவள் மனத்தளர் வர்றாள், சாந்தமுடனும், அமைதியுடனும் இருந் தது மட்டுமன்றி மிகவும் ஆனந்தமாக அமர்ந் திருந்த அக்காட்சியைக் கண்டு பிரமித்த நான் வாழ்நாள் உள்ளளவும் அதை மறக்க முடி யாது. அப்படி என்னதான் பகவான் அவளிடம் சொல்லியிருக்கக்கூடும்? யோந்துளிக்கும் சூற வளியை, மென்மென்றறாக மாற்றிய அந்தச் சொல் எப்படிப்பட்டது என்பதை அறியும் ஆர் வத்தில் வீடு திரும்பியவுடன் அம்மா வப்போது அவளை இதுகுறித்து கேட்பாளென்று எதிர்பார்த்து காத்துக்கொண்டிருந்தேன். இறுதியில் அம்மா அவளிடம் பகவான் என்ன சொன்னார் என்று கேட்பதும், அவள், “நான் ஹாலுக்குள் போய் உட்கார்ந்தேன். பகவான் என்னைப் பார்த்தார்- அவ்வளவே! எல்லையற்ற கருணை நிறைந்த அந்த அருட்பார்வையில் என் கேள்விகளுக்கு அவசியமே இல்லாமல் போயிற்று. மனம் ஒய்ந்து, அமைதியடைந்து, பேச்சற்ற அங்கேயே அமர்ந்து விட்டேன். பகவானுக்கு நிகர்தான் ஏது!”.

கிருஷ்ணஸ்வாமி பன்னிரண்டு வருடங் களுக்கும் மேலாக பகவானுக்கு அணுக்கத் தொண்டு செய்தவர். மற்ற தொண்டர்களை அதிகாரம் செய்யும் வழக்கம் அவருக்கு இருந்ததால் அவரை “ஹால் சர்வாதிகாரி” என்பார்கள். பின்னர் ஆசிரமத்தில் அவர் வசிக் குங்கால் தெரிவித்த தகவல்லிருந்து பகவானுக்கு மிருகங்களிடத்திலிருந்து ஒப்பந்த கருணை தெரியவருகிறது.

மலையிலே விருபாஷ குகை, கந்தார் ரமம் முதலிய இடங்களில் வசிக்கும் காலத் தில் குரங்குகள் பகவானுக்குத் தொழ்கள். பிண்டையாக் கிணத்த உணவை எல்லோரும் சுவமாகப் பங்கிடுவபோது, அவர்களுக்கும் சமயங்கு கிடைக்கும் தங்கள் பங்கைத் தின்று விட்டு குரங்குகள் மகிழ்ச்சியுடன் சோஷிக்கும். இந்த ஆசிரமத்துக்கு வந்த பின்பும் அவை

பகவானைச் சந்திக்க வரும். நாளடைவில் அவை இங்கேயே மரத்தோட்டங்களில் தங்கி விட்டன. இங்கு அவைகளுக்கு உணவும் அளிக்கப்பட்டது.

ஒரு சமயம் ஆசிரமத்தில் குரங்குகள் தோட்டச் செடிகளைப் பிய்த்து ஒடித்து நாசம் செய்தும், பகவான் நிவேதனத்துக்காக பத்து கள் கொண்டு வந்த தின்பண்டங்களைப் பிடுங் கியும் அத்துமீறி அட்டகாசம் செய்தன. அதைக் கேள்விபற்ற சர்வாதிகாரி நிரஞ்சனா ஸ்தித ஸ்வாமி, கிருஷ்ணஸ்வாமியிடம் இனி குரங்குகளுக்கு உணவு அளிக்கக்கூடாது என்று உத்தரவிட்டார். அன்றும் ஒரு குரங்கு ஜன்னலில் உட்கார்ந்து, வழக்கமான பிரசாதத் திற்காக பகவானைப் பூவுலுடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தது. கிருஷ்ணஸ்வாமி ஒன்றும் தூரத்தால் பகவான் அவரிடம், “விருந்தாளி” பைக் கவனிக்கும்படி பணித்தார். ஆனால் அவரோ, குரங்குகளின் தாளமுடியாத கேஷை களின் காரணமாக, சர்வாதிகாரி இட உத்தர வைத் தெரிவித்து குரங்குக்கு உணவுத் தர மறுத்துவிட்டார். குரங்கும் அவ்விதத்தைவிட்டு அகன்றபாடினலை. அது அத்தனை நேரம் காத்திருப்பது பகவானுக்குப் பொறுக்க வில்லை. உணர்ச்சிப் பெருக்குடன் அவர் சொன்னார்: “இதோ பார் கிருஷ்ணஸ்வாமி! அன்று ஆந்தரேயப் இலங்கையில் சீதாதேவி பத்திரமாக இருப்பதைக் கண்டதும் ஆமரிப்ப் பரவசத்தில், குதூகலப் பெருக்கில் அசோக வனம் முழுவதையும் சின்னாபின்னமாகக் கழித்து, இலங்கைக்குத் தீ வைத்துவிட்டு, ஸ்ரீராமனிடம் செய்தி சொல்ல வினாந்தார். உற் சாக மிகுதியால் குரங்குகள் கிணைகளை ஒடித்தும், இலைகளைப் பிய்த்தும், வருபவர் களைச் சீண்டியும் விளையாடும். அதனால் அவர்களைத் தொந்தரவாக நினைத்து அவர் கள் பங்கைக் கொடுக்க மறுப்பது சரியல்ல. இது அவர்களுக்குப் பிறந்த வீடு. நாம்நான் அந்நிபாகள். அவர்களை விரட்ட நமக்கு உரிமை ஏது?” என்று சொல்லும்போதே

பகவானின் மூலம் உணர்ச்சிவர்த்தனம் தய்ப்பித்
தழுதழுத்தது. பகவானுக்கு அன்புபிரிகளிடம்
இருந்த அன்பையும் பரிவையும் கண்ட கீருஷண
ஸ்வாமி, சின்ன ஸ்வாமியின் 8 துரளையாழ்
யிறு ஒரு சீப்பு வாழைப்பழத்தைக் காத்திருந்த
குளங்கினிம் கொடுத்து விட்டார். அது தனக்கு
உணர்ந்த மெயல் என்பதுபிபால் பகவானின்
முகமண்டலம் மலர்ந்து விகசித்தது.

ஒரு சமயம் குஞ்சு எஸ்வாமியின் காலில் ஒரு கட்டி உண்டாகி, அது பழுத்து அவருக்குத் தாங்கமுடியாத வலியைத் தந்தது. வலி தாங்காமல் அவர் கதறி அழ்ந்துகொண்டிருந்தார். அப்போது அவரை எதிரில் இருந்த மண்டபத்தில் கொண்டு வைத்து மவலித்துக் கொண்டனர். அதேசமயம் பன்றியால் வயிற்றுப் பாகத்தில் கடிபட்டிருந்த ஆராம நாய் ஐக்கியம் அங்கு படுத்திருந்தது. பன்றியுடன் போட்ட சன்னியில் அதன் சூல் வெளியே வந்து, அப்போது செத்து அநீதகதைபல்கள் போட வேண்டி வந்தது. இராமானி கணைப் பார்க்க மண்டபத்திற்குப் பகவான் வந்ததும், குஞ்சு எஸ்வாமி அவர் காலில் விழுந்து கதறினார். மனம்ரங்கிய பகவான், குஞ்சு எஸ்வாமியிடம், "ஜாக்கனையப் பார்"

அத்தனை பெரிய ஆபரீஷஸ்துக்கும் பிற்பாடு
எவ்வளவு பொருளையாக வலியைப் பொறுத்
துக் கொண்டிருக்கிறான்" என்று ஆதரவுடன்
பகவானின் இதமான இந்த வார்த்தைகளைக்
கேட்டதும் குஞ்சு எல்லாமிக்கும் வலியைத்
தாங்கும் சக்தி வந்துவிட்டதுபோல் தோன்றி
யது. பகவான் ஜாக்கீயை அன்புடன் துணிக்
கொடுத்துவிட்டு, குஞ்சு எல்லாமிடையே சாப்பி
டாவிவிட்டதா என்று பரிவன்புடன் விசாரித்து
விட்டு, இரு தோபாளிகளிடமிருந்தும் விடை
பெற்றார்.

ஒருமுறை வண்டிக்காரன் ஒருவன், வட இந்திய பக்தர் ஒருவரிடம் இரட்டிப்பு வராகை கேட்டுத் தகராறு செய்து கொண்டிருந்தான். இதைக் கவனித்த கிருஷ்ணஸ்வாமி மத்தியஸ்தமம் செய்தும் அவன் கேட்கவில்லை. இதைக் கிருஷ்ணஸ்வாமி பகவானிடம் தான் செய்யவும், பகவான் பதிலாகையுடன், “நீ மாதிரி நான் சொல்வதை வெல்லும் கேட்கிறாயோ?” என்றார்.

ஆம்! நாம் பசுவானின் சொற்களைக் கேட்கிறோமா? அவருடைய போதனைகளைக் கடைப்பிடிக்கிறோமா? பசுவானின் அடுத்த கேள்வி நம் ஒவ்வொருவருக்கும்.

அழகன்மொழி

ஒரு யாத்ரீகன், காட்டன் வழியைச் சென்றபொழுதுதான், வஜிரியை ஒரு யானை அணைப் பிடித்துக் கொண்டது. நுழிக்கையாக அற்றறிக்கப்பட்டது. இந்த யாத்ரீகன் தான் மரணகாலமவது நிச்சயம் என்று கருதிவிட்டான். அவ்வமயம் பரிசுத்திற் மறைக்காகயிடுருந்து ஒரு சிங்கம் புறப்பட்டது. புறப்படும்போது சிங்கம் கரிசனம் சென்றது. அந்த சிங்கத்தில் கரிசனம் சப்தத்தொடிக்ேட்டு யானை கிண்கணம் கீழே போட்டிவிட்டு தான் விதைத்தான் போதும் என்று ஒடிவிட்டது. யாத்ரீகன் கண்களைத் திறந்து பார்க்தான். யானையைக் கவனணம். காண்க இந்த மனிதனை விடவேண்டுமென்று சிங்கம் கரிசிக்கண்களை, அது புறப்படும்போது கரிசிய்து ழுத்கம். மனிதன் யானையிலிருந்து விடுபட்டான். அதுபோல் பரமம் போகவேண்டுமென்று நினைத்தும் சொல்லாவினும் தஞ்சையமாக நாம் ஸந்தித்தான் பண்கலினாலும் பாபர்கள் போய்விடுகிம். இந்த உதாரணத்தையப் பார்க்தான் யகல்துதாம் ஸந்தித்தான் நடக்கும் இடத்திற்குச் சரீரத்தில் வசம் செய்தான் கூட பாபம் போலும் என்று மொகன் ஸ்ரப்புகிறது.

வருடைய கடும் எதிர்ப்பு எதிர்ப்பால் குறுந்தை வருடப்படி எதிர்ப்பு. வருடப்படி கயாவம் கடுவது. அதுபோலப் பகலானது உடைய நாமங்களில் மதுநிலை எதிர்ப்பால் போனாலும், அங்குச் செல்லுதல் அது பாபங்களால் போகும். —கோபுர நரசிம்ம—

—உலகம் நம் தாயகம்—

சிலந்தி செய்த புலை

தனது தொண்டியிலுள்ள சைதயை அடித்து, தூசிலே வைத்து புறாவைக் காட்டாற்றிய சிவ சக்கரவர்த்தி அழகர்வந்த சோழநாட்டில் காவிரி அழியும்குடி பக்கத்தில் சந்திரனுடைய சாபம் தீர்ந்த பனித நீருடைய ஓர் இடத்தில் குளிர்ச்சியுடைய காடு ஒன்று இருந்தது.

அந்தக் காட்டில் ஒரு நாவல் மரமிருந்தது. அங்கு மரத்திற்கு அடியில் ஓர் சிவலிங்கம் இருந்தது. அந்த லிங்கத்தை யானை ஒன்று தினந்தோறும் தனது துழிப்பணியால் தண்ணீர்விட்டு மஞ்சளம் செய்து நல்ல வாசமுள்ள மணங்களை வைத்து வழிபட்டு வந்தது.

இவ்வாறு யானை பூஜித்து வந்தமையால் அவ்விடம் திருவானைக்கா என்ற பெயர்ப்பட்டு விளங்கியது. அத்தகைய சிவலிங்கத்தை சிவஞானமுடைய ஒரு சிலந்தி எட்டுக்கால்களை எட்டைய பூச்சி- இரண்டின் திருமுடியின்மீது சூரியனின் வெப்பமும் சூறும் படாதுபடி தனது வாயின் நூலால் பந்தலைமத்தது.

அப்பொழுது சிவனை வழிபடவந்த யானை, இதென்ன லிங்கத்தின்மீது ஒட்டி, தூசு படிந்திருக்கிறதே என்று அந்த சிலந்தியின் பந்தலைக் கலைத்து தனது துழிப்பணியால் நீராடி தூய்மை செய்தது.

யானையின் வலிமையால் இறைவனுக்கு நான் அமைத்த பந்தல் கலைந்து போயிற்று என்று சிலந்தி வருந்தி மீண்டும் பந்தல் அமைத்து வழிபட்டது.

மறுநாள் சிலந்தியின் பந்தலை யானை மறுபடியும் அழித்தது. இதனால் சினம்கொண்ட சிலந்தி யானையின் துதிக்கையில் புகுந்தது. சிலந்தி உட்புகுந்து துன்புறுத்தியதால் யானை துடித்து மடிந்தது. யானையின் துழிப்பணியினால் புகுந்தமையால் சிலந்தியும் மடிந்தது.

தினந்தோறும் சிவபுலை செய்ததால் யானை சிவகணங்களில் ஒன்றாக ஆதம் அருள் பெற்றது. சிலந்தியை மண்ணாகப் பிழிந்து மண்ணாளுமறு இறைவன் பணித்தார்.

சுவதேவன் என்ற மன்னன் திருவானைக்கா அடங்கிய சோழநாட்டை ஆண்டு வந்தான். கமலவதி என்ற தனாவதி சுபதேவனுக்கு மணமயிமாக அமைந்தாள்.

இருவருக்கும் திருமணம் நடந்து பல ஆண்டுகள் கடந்தும் தனக்குப் பின்பு நாடாள் ஓர் மகளிள்ளைபி. என்று ஏங்கினார்கள்.

கமலவதி சீவபெருமானை வணங்க அவருடைய கருணையால் கருவுற்றார். பத்து மாதம் கழிந்து பிள்ளையாகியு ளெனும் காவம் வந்தது.

அப்பொழுது அரண்மனை சோதிடர்கள் "இப்பொழுது பிறக்கும் தங்கள் மகன் ஒரு நாழிகை கழித்துப் பிறந்தால் இந்த மூலையுமே போற்றும் அறச்சொல். நிந்து புகுந்துவான்" என்று கணித்துக் கூறினர்.

இதைக்கேட்ட சாதேவன் இச்சொத்திவைத் தனது மனைவியான கமலவதியிடம் உரைக்க, "நான் துயரடைந்தாலும் பரவாயில்லை. இந்த உலகிற்கு நல்ல மகனைப் பெற்றுத் தருவதுதான் ஒரு தாயின் கடமை. எனவே, போழிடுகள் சொன்னதைப்போல் ஓர் நாழிகை கழித்தே பள்ளை பிறக்க எனது இரு கால்களையும் கட்டித் தலையூக்க தொங்கவிடுங்கள்" என்றான்.

இவ்வாறான ஆணைப்படி சிலநேர கமலவதியின் வயிற்றில் மகனாக வளர்ந்தது. ஒரு நாழிகை கழித்து சோதிடர்கள் குறித்துத் தந்த நேரத்தில் பிறந்தது.

தாயை தலையூக்கக் கட்டியதால் இறத்தம் குழந்தையின் கண்களில் அதிகமாக ஏழ் கண்கள் சிவப்பாக இருந்தன. எனவே குழந்தையைக் கண்ட கமலவதி சொங்கனா என்று அழைப்பெருக்கால் அழைத்து பெருமூச்சுவிட்டு மாண்டு போனாள்.

சாதேவன் செங்கணனை பாசத்தோடு வளர்த்து தகுந்த வயதில் முடிசூட்டினார்.

"சொங்கனை" எனும் "செங்கோட் சோழன்" பல சிவனாயக்கள் எழும் முற்பிறையின் நினைப்பால் பாணை புகாதவாறு வயில் அமைத்தான். பின்பு சிவனாள் பெற்று கயிலாயம் சென்றாள்.

மறை வேதமாய்!

வேதியர் ஒதும்வேதம் நான்மறை
வழிவந்த மெய்ஞானம்
ஆதியாய் உதித்த வழிபாடு சைகை பாவனை
வேதமந்திர மாய வளர்ந்து
பாதிபிள் உகை வளக்கொழிந்து போக
முனிவர்கள் தவப்பயனாய்
மாறிலா மறை வேதமாய் சிவ
பெருமான் மீள்கிக்
தேறியது சில தேவர்கட்கு தொல்லைகள்
இல்லாது நீதியாயிருக்க உலகு!

பஞ்சாமி தாலன்-

“கேடில் விழுச்செல்வம் கல்வி ஒருவற்கு
மாடுஅல்ல மற்றையவை”

(குறள்-400)

சங்க இலக்கியங்களில் கிடைக்கும் மருத்துவச் செய்திகள் ஒரு சிறந்த அறிவியல் புதையலாகும். நற்றினை என்னும் நூல் மருத்துவனை “அறவோன்” எனக் குறிப்பிடுவதை நோக்கலாம்.

“அரும்பணி உறுநாக்கு வேட்டது கொடாஅது
மருந்தாய்ந்து கொடுத்த அறவோன்”

தமிழ் இலக்கியத்தில் “ஆயுள்வேதம்” எனும் சொல்லை முதல் முதலில் கையாண்டவர் சிலப்பதிகார ஆசிரியர் இளங்கோவாவார்.

“வீழ்குடி உழவுதொடும் விளங்கிய கொள்கை
ஆயுள்வேதரும் காலக் கணிதரும்”

கூடிவாழ்ந்த பட்டினப்பாக்கம் பற்றிய வர்ணனையை இளங்கோவின் சிலப்பதிகாரத்தில் காணமுடியும். ஆயுள்வேதமும் காலக்கணிதரும் பண்டுதொட்டு அத்தனை வகுப்பினருக்குரிய கலையாகவே எண்ணப்பட்டு வந்துள்ளது.

தமிழ் மருத்துவ வரிசையில் முதலிடம் பெறுவோர் இறையனார், அகத்தினார், கௌதமனார், வான்மீகனார், மார்க்கண்டேயனார் ஆகியோரைக் குறிப்பிடலாம்.

இன்றுள்ள தமிழ் மருத்துவ நூல்களுள் ஆதியானது எனக் கருதப்படக்கூடிய வாகட நூலில் அகத்தியரே முதன்முதலில் தமிழ் ஆயுள் வேத நூல்களை இயற்றினார் எனக் கூறப்படுகின்றது. “நீ நிறக் குறிதெய்க்குறி சாஸ்திரம்” என்னும் நூலில் கூறப்பட்டுள்ளது என்று கௌதமர் மேற்கோள் காட்டுகின்றார்.

“ஆவியுமுர்திரமு மனைந் தென்றினாவி
யவியு மென்றல் கௌதமறையே” எனலாம்.

இலக்கண நூல்களையும், மருத்துவ நூல்களையும் ஒருவரே ஆக்கும் வழக்கம் பண்டுதொட்டுப் பாரத நாட்டில் இருந்து வந்துள்ளது. உதாரணமாக “மகாபாவ்ஷ்யம்” எனும் வடமொழி இலக்கண நூலையாத்த பதஞ்சலியே வடமொழியில் மருத்துவநூல்களையும் தொகுத்தளித்தாரென அறியமுடிகின்றது. அவ்வாறே அகத்தியரும் தமிழில் இலக்கண நூலையும், மருத்துவ நூல்களையும் ஆக்கி அளித்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கன.

மண், நீர், தீ, காற்று என்னும் நான்கு பொருள்களையென்றி வான் என்னும் ஐந்தாவது பொருளும் உண்டு. அவற்றின் மூலமாகிய வேறு மேல் நிலைப்பகுதியும் உண்டு. இவ்வாறு எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக அறிவு விளக்கத்திற்கு காரணமாகின்ற உயிரும் உண்டு என்னும் அறிவியல் சிந்தனை புறநானூறு பாடல் மூலம் காணமுடிகின்றது.

“மண்டிணிந்த நிலனும்
நிலனேந்திய விசம்பும்
விசம் புதைவரு வனியும்
வளித்தலை இயநீயும்
தீ முகணிய நீரும் என்றாக்கு
ஐம்பெரும் பாதத்தியற்கை

(புறம்- 2) என்றும்,

“வளியிடை வழங்கா வானம்” (புறம்- 35) என்றும்,

"உயிர்ப்பாட்டு அகநானூறு - 249"

உடம்போடு தின்ற உயிர் (புறம்- 292) என்றும் கூறுகின்றது.

ஐயப்பதல்வரின் உதவிஇன்றி வாழமுடியாதது என்ற அறிவியல் ரீதியான சிந்தனை முன்னவைக்கப்பட்டதினை காணமுடிகின்றன. நீ இன்றி வாழாது உடல்; அங்வுடலுக்கு உணவு கொடுத்தவர் உயிர் கொடுத்தவரும் ஆகல். உணவால் உள்தாவதான மனித உடல் உணவே நிலத்தின் விளையும் நீரும் சாரம் என்பதை பின்வரும் பாடல் அடிகள் விளக்கும்.

"நீ இன்று அமையா யாக்கைக்கு என்னை

உண்டி கொடுத்தீநர் உயிர் கொடுத்தோடு

உண்டி முதற்றே உணவின் பிண்டம்

உணவெனப் படுவது நிலத்தோடு நீரே

நீரும் நிலனும் புணர்யுள் ளண்டு

உடம்பும், உயிரும் படைத்திரினோரே" (புறம்-18) என்று இயாசுக்ின்றது.

"குழவி இறப்பினும் ஊன்தடி பிறப்பினும்

ஆகல் அன்று என்று வானில் தப்ப"

(புறம்-74)

என்றதினால் தவல் பிணை த்தை ஊன்தடி என்று கூற அறிந்திருந்தவர் என்பதை இதன் வாயிலாய உணரலாம். அழியாது என்றும் உடனோடு நிலைத்திருக்கும்.

(தொடரும்...)

சான்றிதழ் கந்தள் கழற்கோர் கவியாவை- 27

பல்லவன்

தேரில்வந் தருள்வென்ன தாமதமோ? - முருகா! - சிவரத்
தேரிலிக் ஏறிவநம் செல்வச் சந்நிதிக் கந்தா!

அருபல்லவன்

வேலான விரிஞ்சான வெள்ளிகடி வேலோடு
வாரணி மயில்வீது வள்ளிதஞ் சரியருடன்

சரணாம்

தேரிலிக் கூடம்பிடித்து தேவனுன் இடம்பிடிக்க
வாரணாய் வருமடியார் வல்லினை மாயப்பவனே!
வீரியுடன் வேல்வடிவிக் வீற்றிருந் தருள்வேனா!
வாரியில் வாந்தோன்ற வாரியருள் புரிநாதா!
பாரியின் பன்மறாநக பதவிசா யாங்குகரித்து
காரிலை வள்ளிமனை சென்றாநா தலைமுடித்து
பேரிலை முடிங்கடின் புரி பரியமோடார் புரிக்க
கோரிய வோங்களைகலாம் கொடுத்திய் வருகந்தா! (தேரில்)

தாமதமாத் சமயங்கள், கந்தளாத் சமயத்தினர்.

சுருவியை யாடல்

—சுருமுனாணன்—

மலம்— 61

மண்கமந்த மலம்

மதுரை நகர சனங்களெல்லாம்
வைகை நீர் பெருக்கத்தினால் வருந்துவதை
அறிந்த பாண்டியராசன் மந்திரிமாரை
அழைத்து, “வைகை நதிக்கரைவாய்க் கட்டி
அதன் வேகத்தைத் தடுக்க ஆவன செய்யுங்
கள்” எனக் கட்டளையிட்டான். மந்திரிகள்
களும், குடிமக்கள் பெய்களை எழுதி, அவ
ரவர்க்குரிய கற்களாக வைகைக் கரையைப்
பிரித்து எல்லெலிறி பங்குகளை அடைக்கும்படி
சூழினார்கள்.

இந்நகரிலே, தவத்தால் நிறைந்த
வளம், பிட்டு விற்ப சீவனம் செய்பவளும்,
நான் நாள்தோறும் விற்கும் பிட்டனை முதலில்
சோமசுந்தரக்கடவுளுக்குப் படைத்து அன்பி
னாலே அருந்துவிரவலாளுமாகிய “வந்தி” என்
கின்ற தனித்த முதியவனொருவன் இருந்தான்.
தனக்கு அளந்துவிடப்பட்ட பங்கினை அடைக்
கக் கூலியாள் சிடைக்காமற் போனதால்—
“அரசன் தண்டிக்கப் போகிறானே” எனப்
பந்து போகசுந்தரக் கடவுளை நிறைந்து
அழுதான். “எம்பெருமானே! கூலியாள் ஒரு
வரையும் காலொமே! அரசன் நோவிக்கப்
போகிறானே! பான் என் செய்வோன்!” என
வருந்திட மனமுபோலக் கண்ணீர் சொரி
அழுதான். “வந்தி” என்பான் இடுயின்ற
பிட்டனை உலகத்தார் காண் வாங்கி உண்ண
வும், அஹ்நைய துண்டிதை ஒடுக்கவும்
சிறுவனம் கொண்டார் சோமசுந்தரக் கடவுள்.

அழகுக்குப் படிந்த பண்ட வஸ்திரம்
ஒண்ண அரையின் சுற்றி. திருமுடியின்மேல்
வைத்த சரியாடல் கூனையைக் கவிழ்த்து,
திருத்தோளில் மணொட்டியை வைத்துக்
கொண்டு மிக்க பரிபுடையாற்போல, வந்தி

புலைய வீதியிலே வந்து, “கூலி கொடுத்து
வேலை கொள்ளார் உண்டே” என கூவினார்.
வறுமையினால் வருந்திய ஒருவன் பெரும்
செல்வத்தைக் கண்டாற்போல, வந்தியென்பான்
அக் குரலைக் கேட்டு மயிர்ந்து, கூலிபாளரை
அழைத்து “எனக்கு அளந்துவிடப்பட்ட
கரையை அடைத்துத் தருவாயா” எனக் கேட்
டான். “நாமே! அடைத்துத் தருவேன் எனக்கு
என்ன கூலி தருவாய்” என்றார். “நான் விரும்பும்
பிட்டையே உனக்குக் கூலியாகத் தருவேன்”
எனக் கூறிய வந்தியிடம், “பெரும் பசியால்
இப்போது வருந்துகிறேன். உதிரந்த பிட்டை
யெல்லாம் முதலில் தருவாயாயின் அதனை
உண்டு இளைப்பாறி உனக்கு அவந்து
விடப்பட்ட கரையைக் கட்டுவேன்” என்றார்.
வந்தியும் உதிரந்த பிட்டையெல்லாம்
கொடுக்க, வஸ்திரத்தை நீடி வாங்கி உண்டு,
மனமகிழ்ந்து, “இனி நான் உன் மனம் மகிழும்
படி வேலை செய்வேன்” எனச் சொல்லிக்
கொண்டு ஆற்றங்கரைக்குப் போனார்.

போகசுந்தரக் கடவுளாகிய கூலிஆள்,
ஆற்றங்கரையை அடைந்து, “வந்தியுடைய
கூலியாள்” எனத் தன்னைப் பதிவு செய்து
கொண்டு, தித்திரை செய்தும், அழையும், பாடி
யும், வந்தியிடம்போய் பிட்டுவாங்கி உண்டும்,
இடையினையே ஒரு கூடை மண்ணைக்
கொண்டுபோய் கரையிற் கொட்டியும், அழறில்
நீந்தியும், நனைத்தும், விளையாடியும் இவ்வா
றாகக் காலங்கடத்தினார். அணக்கப்பட்ட
கரைகளையெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டுவந்த
ஒவ்வொருவன் வந்தியாருக்கு அளந்துவிடப்பட்ட
பங்கு மட்டுமே அடையடாமையைக் கண்டு,
வந்திக்கு கூலியாளாய் வந்தவன் யாரென்று

கின்று நான் செய்யும் துண்டியே நானாய் கின்பம்.

அறிந்து கொண்டு அரசனிடம் போனார்கள். “எல்லோரும் தங்கள் பங்கினை அடைத்தார்கள். “வந்தியின் கூலியாள்” எனத் தனைப் பதிந்துகொண்ட இவன் மட்டும் கரையை அடைக்காமல் பித்துப் பிடித்தவன்போல வேலை செய்யாது காலம் போக்குகிறான் என்று சேவகர்கள் பாண்டியனிடம் கூறினார்கள். அடைக்கப்பட்ட கரைகளைப் பார்க்கச் சென்ற பாண்டியன், வந்தியின் பங்குமட்டும் அடைக்கப்படாமல் அதனுடாக வெள்ளம் பெருகுதலைக் கண்டு கடுங்கோபமுற்று, “இக் கரையை அடைப்பவன் எங்கே?” என்று கேட்க, கூலியாளின் கையிற் பிடித்து இழுத்துப்போய் பாண்டியன்முன் “இவன்தான்” என்று கூறி நிறுத்தினார்கள். சேவகர் கையிலிருந்த பொற்பிரம்பை வாங்கிய அரிமர்த்தன பாண்டியன் உலகமே உருவாகக் கொண்ட கூலியாளின் முதுகிலே அடித்தான். சோதி சொருபமாகிய கூலியாளான சோமசுந்தரக் கடவுள் கூடையோடு மண்ணைக் கரையிலே கொட்டிவிட்டு உடனே மறைந்தருளினார்.

உயிர்க்குயிராகிய சிவபெருமான் மேல் பட்ட அவ்வடித் தழும்பானது பாண்டியன்மேலும், அவனுடைய மனைவியர் மேலும், மந்திரிமார் மேலும், இராசகுமாரர், அனைத்து ஜீவராசிகள் மேலும் பட்டது. சூரியன் முதலான கிரகங்கள், நட்சத்திரங்கள், பூதகணங்கள், வேதங்கள், தேவர்கள் மேலும் பட்டது.

சோமசுந்தரக்கடவுள், எல்லாவயிர்கட்கும் ஆதாரமாயுள்ளவர் தாமேயென்பதையும், பக்தி வலையிற் படுவர் என்பதையும் காட்டும் பொருட்டும், ஒரு கூடை மண்ணைக் கொட்டிக் கரையை உயரச் செய்தும் மறைந்தருளியமை கண்டு அரசனும் ஏவலாளர்களும் வந்தியிடம் போனார்கள். “நான் அனுப்பிய கூலியாள் என்ன செய்தானோ? என்ன நடக்குமோ?” என்று சோமசுந்தரக்கடவுளை நினைந்து அமுதுகொண்டிருந்த வந்தியிடம் வந்த சிவகணங்கள் “அன்னே வருக” என அழைத்துத் தேவ விமானத்திலேற்றி, தேவர்

கள் பூமழை பொழியவும், வேதங்கள் ஒலிக்கவும், துந்துபி முழங்கவும் சிவலோகத்துக்கு அழைத்துக்கொண்டு போனார்கள்.

சோமசுந்தரக் கடவுள் ஆகாயத்திலே அசரீரியாய்த் தோன்றி, “செங்கோல் வழுவாத பாண்டியனே! உனது பொருள்களெல்லாம் தரும் வழியில் வந்தவை. அவை வாதவூரனால் நமக்கும் நம் அன்பார்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டன. அவனை நீ வருத்தினாய் அதனால் காட்டிலுள்ள நரிகளையெல்லாம் குதிரைகளாக்கித் தந்தோம். அன்றிரவே அவை அனைத்தும் மீண்டும் நரிகளாகி ஓடிப்போயின. அடுத்த நாளும் நீ அவனைத் துன்பப்படுத்தினாய். அது பொறுக்கமாட்டாமல் வையைப் பெருகச் செய்து, வந்தியிடத்திலே பிட்டு வாங்கியுண்டு, அவளுக்குக் கூலியாளாகப் போய், அடிபட்டு, மண்கொட்டிக் கரையை உயரச் செய்து, அவளது துன்பத்தையும் தீர்த்து எம்முலகிற் சேர்த்தோம். இவையெல்லாம் அந்த வாதவூரன் பொருட்டே செய்தோம். அவனது செய்கைகளை நீ அறியாய். அவனது விருப்பப்படியே அவனைப் போகவிடுத்து, நீயும் அவ்வழியே நடந்து பூரண ஆயுளுடையனாய் நிறைந்த செல்வத்தோடு வாழ்வாயாக” என அனைவரும் கேட்கும் வண்ணம் அருளிச் செய்தார். பாண்டியராசன் அச்சமும் அதிசயமும் ஆனந்தமும் அடைந்து வாதவூரைத் தேடிச் சென்று விழுந்து வணங்கி தான் செய்த தவறுகளுக்காக மன்னித்து மீண்டும் மக்களைக் காக்கும் பொறுப்பினை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறும் வேண்டினான். இந்த வேண்டுகலை மறுதலித்த வாதவூர், “எனது பற்றுக்கள் அனைத்தையும் நீக்கி பாசமறுத்து எனை ஆட்கொண்ட பரம்பொருள் என்னைச் சிதம்பரத்துக்கு வருமாறு அழைத்துள்ளார். என்னைச் செல்ல விடுக” எனக்கூறி விடைபெற்றுப் புறப்பட்டார். பாண்டியராசன் தொடர்ந்துபோய் அவரது காலில் விழுந்து வணங்கி நமஸ்கரித்து விடைபெற்றுத் திரும்பினான். சோமசுந்தரக் கடவுள் சந்நிதானம் சென்று வணங்கித் திருப்பணிகள் பலவும் செய்வித்து

நித்திய இன்னப்பணிக்கு உதவியளித்தோர் விபரம்

(தொடர்ச்சி...)

வைரமுத்து ஜெயச்சந்திரா	வல்வெட்டித்துறை	5000. 00
இராதாகிருஷ்ணன் சந்திரகுமார்	தொல்புரம் மேற்கு	3000. 00
கெங்காநாதன்	(கண்டா)	4000. 00
சதீஷ் நடராசா	வெள்ளவத்தை	5000. 00
சுப்பையா முத்துலிங்கம்	தில்லையம்புதி கோண்டாவில்	15000. 00
செல்வி சீற்றும்பலம் சுதர்ஷணா	கரவெட்டி	2200. 00
அ. ஜேனும்மயிலம்	உடுப்பிட்டி	10000. 00
வே. செல்லாச்சி	உடுப்பிட்டி	5000. 00
அபிராமி உணவகம்	சுண்ணாகம்	4 மூடை அரிசி
செல்வநாதன் குடும்பம்	அஸ்வாய்	5000. 00
த. தர்மபாஸன்	நாயனிமார்கட்டு	1 மூடை அரிசி
த. உருத்திரா	புலோலி	10000. 00
சி. செல்வராசா	இமையாணன் வடக்கு	1000. 00
செல்லம்மா	புலோலி தெற்கு	1000. 00
செல்வி ஜனனி இராமகிருஷ்ணா இலங்கை	வங்கி நெல்லியடி	1000. 00
S. செளந்தலாதேவி	யாக்கரை	கரவெட்டி
ம. தனஞ்சயன்	இமையாணன் வடக்கு	3000. 00
திவ்விய ஜீவனசங்கம்	சாவகச்சேரி	3000. 00
ந. ஜெயரட்னராஜா	இளவாலை	5000. 00
த. முருகேசு	பருத்தித்துறை	5000. 00
மனோகரன் ராதிகா		1 மூடை அரிசி
திரு விவபாலசுந்தரம்	வல்வெட்டி	1 மூடை அரிசி
கு. ஸ்கந்தபாபு	நெல்லியடி	5000. 00
ஆ. அழகராசா	நாதர்கோயில்	15000. 00
த. பார்வதிப்பிள்ளை	நீவேலி	10000. 00
நாகலிங்கம் முருகையா	அளவெட்டி	1 மூடை அரிசி 10000. 00
S. நடேசன் குடும்பம்	கொழும்பு	5000. 00
மு. ரவிந்திரன்	சுவிஸ்	5000. 00
மா. தங்கவேல்	பொடிக்கோட்டை	பருத்தித்துறை 5000. 00
ஜெகா மோட்டார்ஸ்	நெல்லியடி	1 மூடை அரிசி
க. மங்கலேஸ்வரன்	கொழும்பு-13	12000. 00
க. யோகரத்தினம்	கொழும்பு	1000. 00
கலாநிதி T. ஸ்ரீரங்கநாதன்	கொழும்பு	1000. 00
K.V. துரைசாமி	மயிலிட்டி	1000. 00

**இந்துக் கவிதா கலைகள்
உணர்ச்சியும் சித்தவாழ்த்தங்கள்**

தமிழ் ச. ஸரீசன் ஓயாதினல்

இந்தப் பண்பாட்டின் பிரதான சுவராக விளங்குவது கலை. கலை ஓர் ஆன்மீக சாதனம். சமயத்தாலும் தத்துவத்தாலும் நெருங்கமானதாகக் காணப்படுகிறது. இந்துசமயத்தின் தத்துவக் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தும் விபத்திலே கலைக்கொள்கைகள் அமைந்துள்ளன.

கனம் என்ரு வ. பொழிப் சொல்லில் இருந்து பிறந்ததே கனல், கனல் என்பதற்கு அகராதியில் வெவ்வேறு பொருள்கள் கொள்ளப்படலும் 'சிறப்பு வகையான செயல்திறம்' எனப் பொருள் கொள்ள முடிகின்றது. இந்த பொற்றிறங்கள் மனிதச் செயற்பாடுகள் காரணமாகப் படைக்கப்படுகின்றன.

கலைகளுடைய எண்ணிக்கை அறுபத்துநான்கு என்று எழுப்பினோர்க்கு கருத்து ஆய கலைகள் அறுபத்துநான்கு என்றும் அப்படி அறிச்செயல் புரப்பதும் வகையில் மேலடி செய்யப்பட்ட கலைகளை கவிச்சுலைகள் எனக் கொள்வது மரபு என ஏ.என். சிறுமணலேணி குறிப்பிடுகிறார். இந்த வகையில் கட்டடம், சீர்தா, ஓவியம், நடனம், நாடகம், இலக்கியம் ஆகிய ஏழாம் கவிச்சுலைகளாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. இவை ஏழாம் அழகை வெளிப்படுத்துவதை எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

‘கலை எவ்வளவு உணர்வின் வெளிப்பாடு. அது உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துவதன் பிறருக்கும் அவ்வண்ணினை உட்பட வல்லது’ என்பது கலை பற்றி பால்ஸ்டோப் வெளிப்படுத்திய கருத்து ஆகும்.

“கலை யருத்தின் உறைவிடம். அடிசின் பிறப்பிடம். இன்பம் அதன் பயன். தன்னலமும் பழிவாங்கலும் தீறைந்த இந்த உலககவிட்டு வேறொரு உலகிற்கு அழைத்துச் செல்ல வல்லது கலை.” என்பதன் இரவீந்திரநாத் தாகூர்.

கலை என்பது நடைத்திருப்பதில்லை. அது சதா வளர்ந்து செல்லக்கூடியது. என்னவென்றால் சிந்தனை வளம் இருக்கிறதோ அவ்வளவு தூரம் அது வளர்ந்து செல்லும். இந்த வகையில் உயர் அனுபவம்- கலை அனுபவம் ஆகிய இரண்டையும் ஒரே அனுபவத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்ட இரட்டைப் பெயர்களுக்கே கொள்ளர்.

கவிஞர்களால்தான் நிலைக்காளாகத் திருக்கோவில்கள் விளங்குகின்றன. இங்கு இ. ந. பெறும் முக்கிய நிகழ்வு வழிபாடாகும். வழிபாட்டிற்காக உள்ள திருமுருகங்கல் முதல் வழிபாட்டு முற்றமுறைகள் வரை கலைத்துவம் பேசப்படுகின்றது. இத்துக்களின் வாழ்வியலில் கைக்கொள்ளப்படும் கலைகள் யாவும் தத்துவமித்தம் கொண்டனையாகவே அமைந்துள்ளன.

நடவளிக்கிறது

மனத்தால் நினைப்பதை உறுப்புகளின் துணையுடன் ஓர் ஒழுங்கு முறையில் கருத்தை வெளிப்படுத்துகின்றவாறு அமைப்பது நடனம். குரலாகக் கூத்து, துணைக்கூடக் கூத்து, வெளிப்பாட்டு பற்றிய செப்திகள் சங்க இலக்கியங்களில் உள்ளன. பல்லவர் காலத்தில் குழு நடனம் சிறப்புற்று இருந்தது.

மண்பிரிவுகள் விடத்தில் சுதந்திரம் கிடைக்க முடியாது

சாதி மரபுகளை உடைக்கக் கூடிய ஆற்றலும் இசைக்கு உண்டு. பல்லவர் காலத்தில் திருஞான சம்பந்தரது பாடல்களும்து திருநீலகண்ட பாழ்ப்பாணர் என்னு பாணர் பாழ வாழ்த்தார். பாணர் குலத்தவர் ஆனாலும் நாயனாருடன் ஆலயத்தினுள் பிறவேசித்து யாழ் மீட்டாள்வனர். ஆக, ஆலயப் பிறவேசச் சமத்துவம் அன்று இம்மெரு இசை வழிகோலப்பிடுகிறது.

அமராவதி, கழங்கு, பொன்னாசல், பொற்கண்ணம் என்னுமுடைய விளையாட்டுக்களில் கூட இவை முக்கியத்துவப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

ஒலியாகக் கிடைக்க:

“மனித இரத்தத்தால்தான் சித்திரம் வரையலாம்” என்பது பழமொழி. இது, கவிதாநிலைதான். சித்திரம் வரையப்பட்டது என்று செய்தியைக் குறிப்பிடுகின்றது. கைகளையில் ஒவிய ரூபத்தில் இருந்த ஆண்பாணையும் பெண்பாணையும் புணர்வதாகப் பாணை செட்டிதவனால் தோன்றியவாடு பிள்ளையார். விநாயகப் பெருமான் ஒவியக் கமலையின் செல்வார்.

கதிராகயத்தில் ஓவியக் கலைஞர் முதன்மை வழங்கி திரைச் சீலைவில் வரைபட்ட முருகன் திருக்கோலத்தந்திய வடிப்படுகின்றான்.

தே. கு. வழிபாட்டில் ஒவியக் கலையில் ஊடாகவே இறைவனைத் தரிசிக்கும்பிறோம். ஆலயங்களிலும் ஒவியக் கலை சிறப்புப் பெற்று விளங்குகின்றது.

இறைநிரவுருவங்களைப் பச்சை குத்தும் செயற்பாடும் ஒரு வகையில் ஒளிபக் கருவியாகவே அமைகின்றது.

சிவபெருமானார்

சிறப்புக்காகவும்
சிறப்புத்திருது படராய் அல்லது பிரதிமை என்ற பெயர்களும் உள்ளன. சிற்பக் கலையில் வல்லுனையாகிய சிற்பி தனது சிற்பத்தின் ஊடாக ஓர் ஆன்ம சக்தித் தொடர்பை ஏற்படுத்துகின்றான். மெய்யை சக்சியோடு சிற்பிக்கலையே இணைக்கின்றான்.

உருவம் இல்லாத கடவுளுக்கு முழுமையான உருவத் தைக் கொடுக்க நம்முள்ளீனார் வீரம்பலில்லை. முருகனைக் குறிக்கும் அடையாளமாக வேளையுத்ததை வைத்து வழிப்பாடுகள் எவ்வளவு குறிக்கும் அடையாளமாக சக்கரத்தையும் வைத்து வழிப்பாடுகள். காலப்போக்கில் இறைவனுக்கு உருவம் கற்பித்தனர். மனிதக் கோலத்தில் மனிதனிடமிருந்து சற்று வேறுபட்டு வகையில் அடிக எங்கள் ஆயுதம் களுடன் இறைவன் திருவருவை அமைத்தனர்.

கடவுளின் பல்வேறு தெழீற்பாடுகளையும் அணுகுதலுக்கும் ஆன்மீகவாதத்திற்கும் இடையே உள்ள தொடர்புகளையும் விளக்கப் பல்வேறு குறியீடுகள் பயன்படுத்தப்பட்டன.

தெய்வ வடிவங்கள் சாத்வீகம், இராஜசம், தாமஸம் என்ற மூக்குண இயல்புகளுக்கு ஏற்பவே வடிக்கப்பட்டன. சக்தியின் திருவுருக்களுள் சரஸ்வதியை சாத்வீக குண வெளிப் பாடாகவும் லக்ஷ்மியை இராஜச குண வெளிப்பாடாகவும் தூர்க்கையை தாமச குண வெளிப் பாடாகவும் அமைத்தனர். ஆஸீஸியப் பயணத்தில் மனிதனது படிநிலை ௨ யாட்சிக்கு சிற்பங்கள் ௨ படிக்கின்றன.

கட்டடக் கலை:

ஆலயங்கள் கட்டடக் கலைக்கு முதன்மை வழங்கும் தூண்களாக உள்ளன. தேசப்படம் ஒன்றின் மூலம் தேசத்தை அறிவதைப் போல ஆலயக் கட்டட அமைப்பைக் கொண்டு மனித அமைப்பை நம்முன்னோர் பதிவு செய்தனர். ஆலயம் ஒன்று நிபு நிமிர்ந்து படுத்திருக்கும் மனிதன் ஒருவனுக்கு ஒப்பானது எனக் கொண்டனர். ஆலய மூலஸ்தானம் மனிதனின் சிரசைக் குறிக்கின்றது. அந்த மண்டபம் கழுத்துப் பகுதியையும் மகா மண்டபம் மார்புப் பகுதியையும் துணை மண்டபம் வயிற்றுப் பகுதியையும் ராஜகோபுரம் பாதுக்களையும் குறிக்கின்றன.

ஆலயக் கோபுரம் வான் நோக்கிக் குவிந்து செல்வதாக, அமைக்கப்படுகின்றது. இறைவனை நோக்கிய மனத்தின் குவிபடுதல்தான் இது குறித்துக் காட்டுகின்றது.

இலக்கியம், நாடகம்:

தன்னுடைய உள்ளத்தில் எழும் கிளர்ச்சிகளை பிறனொருவன் உள்ளத்திலும் எழுமாறு செய்வதற்கு மொழியுடைய பயன்படும் சாதனை இலக்கியம் ஆகும். ஒருவன் தனிமையில் அழற்பவத்தைக் கற்பனையில் எண்ணிப் பார்த்து அனாதச் சொற்கள் மூலம் செய்புள் நடையிலோ அன்றி உலரநடையிலோ பிறர் உள்ளத்தில் சேருமாறு அழகுபடச் செய்வது இலக்கியம் ஆகும்.

வடமொழிக் கவிதைப் பாரம்பரியத்தில் பரதர், ஆனந்த வர்த்தனர், அபிநவகுப்தர் போன்றோருக்குச் சிறப்பான இடம் உண்டு. இந்திய மரபில் காவியம் இருவகையில் வகுக்கப்படும். அவை திருஷ்ண காவியம் (நாடகம்), சிரவ்ய காவியம் (நாடகம்) என்பனவே அவையாம்.

யோசியார் ஹரியண்ணா இந்திய அழகியல் பற்றிக் கூறுமிடத்து கவிதைக்கு உயிர் எது? உடலாய் அமையும் விடயங்கள் எவை என்பது பற்றிய விளக்கம் யாவும் இந்து தத்துவத்தில் இடம்பெறும் ஆதலால், உடல் பற்றிய எண்ணக் கருவியின் தாக்கமே எவக் குறிப்பிட்டுள்ளதாக கலாநிதி ஏ.என். கிருஷ்ணவேணி குறிப்பிடுகின்றார்.

இந்து சமய இலக்கியங்கள் பரம்பொருளுக்கும் அன்மாவத்கும் இடையிலுள்ள தொடர்பை எடுத்துள்ளிருக்கின்றன. எனவே இவை தெய்வீகத்தன்மை கொண்டவையாக உள்ளன. நாயன்மார்கள், ஆழ்வார்கள் படைத்த இலக்கியங்கள் சக்தி வாய்ந்தவை. இவை பல அற்புதங்களை வெளிப்படுத்தியுள்ளன.

மூடியுரை:

கலைகள் யாவும் கலைக்கொள்கைகளின் அடிப்படையிலே நோக்கப்படக் கூடியன. இக்கொள்கைகள் பல்வேறு தத்துவவார்த்தங்களை வெளிக்கொணர்பவை. கலைகளைச் சீருஷ்டிக்கும் கலைஞரைப் போற்றுவதும் கடனாகும்.

சைவசமயவிழையங்கள் கூடும் சித்திராந்தர அரங்கம்

திரு நா. சித்திராந்தர அரங்கம்

1.1. சமயம் என்றால் என்ன?

ஒவ்வொரு உயிரும் தனது வாழ்க்கையில் "இன்பம்" என்ற பொருளையே இலட்சியமாகக் கொண்டுள்ளது. ஏனைய பொருள்களும் செயல்களும் இந்த முடிவான இலட்சியத்துக்கே சாதனங்களாக உள்ளன. இந்த இன்பம் சிற்றின்பம், பேரின்பம் என இருவகைப்படும். சிற்றின்பமாவது உலகத்திலுள்ள பொருள்களினால் உயிரிணித்து உண்டாகும் புறநாடி துணையாகக் கொண்டு ஏற்படுவது இவ்வுலகத்துப் பொருள்களும் உயிரின் பற்றும் மாறுகின்ற தன்மைமுடையவை ஆகையால் "சிற்றின்பம்" என்பதாம் மாறும் சுவாசமுடையது. ஆகையால் பெருகவும், சிறுக்கவும், நிலைக்கவும், நிலைதவிரவும் சிற்றின்பத்துக்கு இயல்பு உண்டு. ஆனால் பேரின்பமோ கடவுள் என்ற பொருளை உயிர் பற்றிக்கொள்வதால் உண்டாவது. கடவுள் என்றும் மாறுதலும் நிலைபுள்ளதும் எல்லாவற்றிற்கும் மேலானதும் ஆகிய பேரின்பத்தைக் கொடுப்பவர். ஆகையால் அவையுப் பற்றுவதால் உண்டாகும் பேரின்பமும் அவ்வாறே இருக்கும். சிற்றின்பத்துக்குச் சாதனமாகவுள்ள அறிவைத் தருவன உலக அறிவியல் நூல்கள் (Science). பேரின்பத்துக்குச் சாதனமாகவுள்ள அறிவைத் தருவன சமயநூல்கள். எனவே சமயத்தைப் பேரின்ப அறிவியல் எனலாம்.

1.2. சைவசமயம்:-

மக்கள் தன்மை, பழக்கவழக்கங்கள், அறிவு, அனுபவ முதிர்ச்சி முதலியவைக்கு தக்கவாறு சமயங்களும் பல உள்ளன. இவற்றுள் எல்லாவற்றிலும் சிறந்ததும் மற்றெல்லாச் சமயங்களையும் தன்னுள் ஏணிப்படிதளப்போல அடக்கியுள்ளதும் மிகுந்த பரிசுத்தம், அறிவு, ஒழுக்கம், பண்பு, அறம், அன்பு, அருள் முதலியவற்றை அங்கங்களாகக் கொண்ட பேரின்பத்தைத் தருவதுமாகிய சமயம் "சைவசமயம்" எனப்படும். இதிலும் பல பிரிவுகள் உள்ளன. இவற்றுட் சிறந்தது சைவசித்தாந்தம் தருவிய சைவசமயமாகும். சைவம் என்றால் சைவசித்தாந்த அடிப்படையில் "சிவனை ஷதிப்பட்டு பேரின்பம் பெறுவது" ஆகும்.

1.3. சைவத்தின் அடிப்படைய:-

சைவ சித்தாந்தத்தின் அடிப்படையான கொள்கை ஒன்றே அதை ஒரே வாக்கியத்தில் சொல்லிவிடலாம். ஆதியும் அந்தமும் இல்லாத பொருள்களான கடவுள் (பதி) உயிர் (பசு) உலகம் (பாசம்) என்ற மூன்றினுள் உயிர் தன்னை இயல்பாகக் கட்டிப் பிணைத்துள்ள பாதத்திலிருந்து கடவுளின் திருவருளைத் துணையாகக் கொண்டு விடுபட்டு கடவுளின் திருவடியில் பேரின்பத்தை அடைதல் என்பதுதான் சைவ சித்தாந்தத்தின் அடிப்படையான உண்மை. இவ் அபிபுஷிமையை விளக்குவதற்காகவே ஆயிரக்கணக்கான விபர உண்மைகள் ஏற்பட்டுள்ளன. இனி இவ்விபர உண்மைகள் சிலவற்றைக் காண்போமாக.

1.4. மூப்பொருளுண்மை:-

அண்ட சராசரங்களிலுள்ள எல்லாப் பொருள்களையும் மூன்று பிரிவுக்குள் அடக்கி விடலாம். அப்பிரிவுகள் பதி (கடவுள்), பசு (உயிர்கள்), பாசம் (உலக மலங்கள்) என்பன.

சைவ சித்தாந்த சுவாமிநாதர் பரமபிரகாசம்.

இம்மூன்று பொருட்களான பதி, பசு, பாசம் என்பன சைவசித்தாந்தத்தின் முக்கியமான-
முடிவான உண்மையாகும்.

1.5. கடவுள்:-

கடவுள் சைவக்கொள்கையின்படி 1) எண்குணனாகவும் 2) நிர்க்குணனாகவும் விளங்குகிறார். எண்குணனாக உள்ளவராகவும், விறகில் தீயைப்போலவும், எள்ளில் எண்ணெய் போலவும் இருக்கிறார்.

நிர்க்குணன் உருவம் தொழில், குணம் முதலியவற்றில் எவையுமின்றி எல்லாவற்றிற்கும் புறம்பாக நிற்கிறார். உயிர்கள் முதன்முதலாக எண்குணக்கடவுளின் இலக்கணத்தையறிந்து வழிபட்ட பிறகே நிர்க்குணக் கடவுளையறிய வேண்டும்.

1.6. கடவுளின் எண்குணங்களும் ஐந்தொழில்களும்:-

கடவுளின் எண்குணங்களானவை: 1) தன்வயத்தன் ஆதல் 2) தூய உடம்பினனாதல் 3) இயற்கை உணர்வினனாதல் 4) முற்றுமுணர்தல் 5) இயல்பாகவே பாசங்களிலிருந்து நீங்குதல் 6) பேரருள் உடைமை 7) முடிவில் ஆற்றலுடைமை 8) வரம்பில் இன்பமுடைமை என்பனவாகும். இக்குணங்களையுடைய கடவுள்தான் உலகத்துக்கு நாயகனாக இருக்கிறார். உயிர்களுக்கு தலைவனாக விளங்குகிறார். எல்லாத் தொழில்களையும் நடத்துபவர் இவரே. இவரது தொழில் ஐந்து வகைப்படும். இவை சிருஷ்டி ஸ்திதி சம்ஹாரம் திரோபவம் அனுக்ரஹம் என்பன. இத்தொழில்களை நடத்த இவருக்கு இச்சை, கிரியை, ஞானம் எனப்படும் மூன்று வகையான சக்திகள் துணைசெய்கின்றன. உலகத்தில் கடவுள் சக்தியோடு பிரிக்கமுடியாத தன்மையாகக் கலந்து தொழில் செய்கிறார். சக்தியோடு கலந்த சிவக்கடவுளே கோயில்களில் சிவலிங்க உருவமாக வணங்கப்படுகிறார். மேலும் சைவம் கூறுவது என்னவென்றால், சூக்ஷ்மமாக உள்ள பொருளிலிருந்து ஸ்தூலமான உலகத்தை வருவிப்பது சிருஷ்டி என்றும், அவ்வாறே ஸ்தூலத்தைப் பிரித்து சூக்ஷ்மத்துள்ள அடக்குவதுதான் சம்ஹாரம் ஆகும்.

1.7. சிவத்தின் இயல்பு:-

நாம் உலகத்தோடு தொடர்பு வைத்துள்ளவரை இந்த உலகத்தோடு தொடர்புடைய எண்குணக் கடவுளை வணங்க வேண்டும். நாம் உலகத்தொடர்பை விட்டால் உலகத் தொடர்பில்லாத நிர்க்குணக் கடவுளை வழிபடலாம். இவ்வாறு எண்குணங்களையும் இவ்வாறு எண்குணமாகவும் நிர்க்குணமாகவும் கூறப்படும் கடவுளுக்குத்தான் சைவசமயம் “சிவம்” என்று பெயர் கொடுத்திருக்கிறது. இந்நிலைகளுக்குச் “சொருபநிலை, தடத்தநிலை” என்றும் பெயர். இவை ஒவ்வொன்றுக்கொவ்வொன்று மாறுபட்டது போலத் தோன்றுவதால் இவ்விரண்டு தன்மையிலும் நிற்கும் கடவுளை வர்ணிக்கும்போதும் ஒன்றோடொன்று மாறுபட்ட சொற்கள் அடுக்கடுக்காக வரும். உதாரணமாகக் கடவுளிலக்கணம் பற்றி சிவஞான சித்தியார் கூறும் முதற் சூத்திரத்தின் கடைசிச் செய்யுள் வருமாறு:

“சிவன் அருஉருவும் அல்லன் சித்தினோடு அசித்தும் அல்லன்

பவமுதல் தொழில்கள் ஒன்றும் பண்ணிடுவானும் அல்லன்

தவமுதல் யோகபோகம் தரிப்பவன் அல்லன்தானே

இவை பெற இயைந்தும் ஒன்றும் இயைந்திடா இயல்பினானே”

என்று சிவபெருமானை வர்ணிக்கிறது.

(தொடரும்....)

புதுசாலைகள் புதிய சிந்தனை:

சைவத் திருக்கோவிற் கிரியை நெறி

கா. கையாசனாசுக் குருக்கள் அவர்கள்

மரியாதைக்குரிய கைலாசநாதம் ஆறுக்கள் அவர்களினால் விரிவாக எழுதப்பெற்று, கொழும்பு ஸ்ரீ முத்து விநாயகர் கோயிற் சபையினால் 1992இல் “சைவத் திருக்கோயிற் சைவநெறி” எனும் வீரவாண ஒரு புத்தகம் வெளியிடப்பட்டது. கோயிற் கட்டிடக் கலையின் தோற்றம், வளர்ச்சி, கோயிலின் அமைப்பு, கோவினைக் கட்டி எழுப்பவேண்டிய பொருட்கள், கோவிலைமப்பதற்கு வேண்டப்படும் நுண்ணறிவு, கோயிற் கோபுரங்கள், பிரகாரங்கள், தூண்கள், தூண்களில் விளங்கும் சிற்பங்கள், பல்வேறு இடங்களிலும் அமைபும் ஒலியங்கள், கொடிமரம், கருவறையின் உச்சியில் விளங்கும் வீமானங்கள், பரிவார மூர்த்தங்களுக்கான கருவறைகள், கோவிலுட்கரணங்கள், வாகனங்கள், தேர், இசைக்கருவிகள் எனப் பல்வேறு விடயங்களும் விரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளது.

இதைவிட தினந்தோறும் நிகழும் நிதர்நிதர் கிரியைகள், சூழப்பட்ட தினங்களில் மட்டும் விசேட காரணங்கொண்டு நிகழ்த்தப்படும் ஸ்ரீமத்தியக் கிரியைகள், பிரதிஷ்டை-உற்சவம்-பிராயச்சித்தம் ஆகிய கிரியை விபரங்களும் தெளிவாக உள்ளன.

முதலுரை, கிரியைகளின் புராதன வரலாறு, இதிகாச புராணங்கள் கூறும் கிரியைகள், திருக்கோவில், திருவுருவங்கள், கிரியைகள், பரிவாரத் தெய்வங்கள், கிரியைகளின் உட்பொருளும் உயர்நோக்கும் என எட்டுத் தலைப்புகளில் விடயதானங்கள் 300 பக்கங்களில் விரிந்து செல்கிறது. இந்த "வேதநூலில்" சாதாரண பொதுமக்கள் முதல் கோவிறு குருக்கள் வரை அனைவரும் தெரிந்துகொள்ளவேண்டிய அனைத்து அம்சங்களும் தெளிவாகப்பட்டுள்ளது.

புத்தகத்தின் ஆறுபத்திலேயே ஒரு முழுப் பக்கத்தில் பெரிய எழுத்தில் மேலே மயல்கிழை, மொழிப்பிறம் அதன் கீழே, “ஆதாரமற்றது எழுதப்படவில்லை; நுதலாவது நுதலப்படவில்லை” எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதனையே நாமும் “ஞானச்சுடர்” வாசகர் களுக்கும் சமர்ப்பிக்கிறோம். “சைவத் திருக்கோயிற் கிரியைநெறி” எனும் இப் புத்தகத்தில் காணப்படும் தெரிவு செய்யப்பட்ட “மூக்கிய பகுதிகள் மட்டும்” பகுதி பகுதிபாகத் தொகுத்து வெளியாதம்.

அனுபவித்த அனாதையாளர் அடங்கியதே ஊதம்.

2011ஆம் ஆண்டு

நிதிபான் ஆச்சிரமத்தினால்

மேற்கோள்வார்டு சமூகப்பணிகளின் தொகுப்பு

07.01.2011

-வெள்ளி

வல்லுவ சிவகுரு வித்தியாசாஸனமில் கல்விசுற்றும் செல்வி பாலேந்திரன் நிதர்சன எனும் மாணவீக்கு துவிச்சக்கரவண்டி வழங்கப்பட்டது.

14.01.2011

-வெள்ளி

கழிபுரக்கதைச் சேர்ந்த ரவிச்சேனா கிருஷ்ணாந்தி எனும் மாணவீக்கு கல்வி சிவசகக்காக ரூபா 5000 வழங்கப்பட்டது.

30.01.2011

-ஞாயிறு

வள்ளாயி சி. பரமசிவந்தம் என்பவருக்கு முக்குக்கண்ணாடி வழங்கப்பட்டது.

30.01.2011

-ஞாயிறு

ஆவரங்கால் மேற்கு புத்தூரகர் சேர்ந்த சிவசுப்பிரமணியம் சரணிகா எனும் மாணவீக்கு துவிச்சக்கரவண்டி வழங்கப்பட்டது.

25.03.2011

-வெள்ளி

பாடசாலைவீதி சாவகச்சேரியைச் சேர்ந்தவரும் யா கொக்குலில் கிந்துக் கல்லூரியில் கல்விப்பயிலும் மாணவி சிவானந்தம் அனூரா என்பவருக்கு துவிச்சக்கரவண்டி வழங்கப்பட்டது.

01.04.2011

-வெள்ளி

வல்லியம் புலோஸையச் சேர்ந்த ஓ. கிராமேஸ்வரி என்பவருக்கு சுயதொழில் முயற்சிக்கு உதவியாக துவிச்சக்கரவண்டி வழங்கப்பட்டது.

01.04.2011

-வெள்ளி

யா புன்னாலைக்கட்டுவன் மகாவித்தியாசாஸன மாணவர்களுக்காக 82 புத்தகப்பைகள் வழங்கப்பட்டது.

30.05.2011

-வெள்ளி

புத்தூர் கிழக்கு குமாரசாமி வித்யைச் சேர்ந்தவரும் யா சோமசுந்தரம் கல்லூரி மாணவியுமான நிறோசா நல்லதம்பி என்பவருக்கு அன்றைய வைகாசிப் பெருவிறா நன்னாளில் துவிச்சக்கரவண்டி வழங்கப்பட்டது.

-வெள்ளி

மாணவர் பரிசு	-40	பெற்றோர் பரிசு	-03
வினோத உடை	-20	நடுவர் பரிசு	-03
பழைய மாணவர்	-03	என பரிசுகள் வழங்கப்பட்டன.	
***	***	***	***

-வெள்ளி

-வெள்ளி

-வெள்ளி

-வெள்ளி

-வெள்ளி

-வெள்ளி

பெரிய கழுத்துப்பட்டி -103
சிறிய கழுத்துப்பட்டி -167

25.11.2011

-வெள்ளி

சுன்னாகம் யா ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரியில் தரம் 9 கில் கல்வி பயிலும், சங்குவேலி வடக்கு மானிப்பாயைச் சேர்ந்த செல்வன் சீவகுமாரன் சஜீத்தன் எனும் மாணவனுக்கு துவீச்சக்கரவண்டி வழங்கப்பட்டது.

03.12.2011

-வெள்ளி

வல்வெட்டித்துறை அ.மீ.த.க. பாடசாலை மாணவர்களுக்கான பரிசளிப்புவிறா வேளையில் பரிசுப் பொருட்களாக 50 புத்தகப்பைகள் வழங்கப்பட்டது.

11.12.2011

-ஞாயிறு

வல்வெட்டித்துறை முன்பள்ளி கொத்தனி மாணவர்களுக்கான பரிசளிப்புவிறாவிற்காக 50 புத்தகப்பைகள் வழங்கப்பட்டது.

30.12.2011

-வெள்ளி

யாழ்ப்பாணம்- வேம்படி மகளிர் கல்லூரியில் தரம் 11கில் கல்விகற்கும் கிராசதுரை டர்ஷிகா எனும் மாணவிக்கு துவீச்சக்கரவண்டி வழங்கப்பட்டது.

வறுமைக்கோட்டிற்குட்பட்ட 136 குடும்பங்களுக்குரிய நவாரணம் மாதாந்தம் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது.

உதவி:

குடும்ப உறுப்பினர்களின் கருத்திற்கொண்டு குடும்பம் ஒன்றிற்கு 7கிலோ அரிசி தொடக்கம் 15கிலோ அரிசிவரை.

பணம் ரூபா 200. 00 தொடக்கம் ரூபா 1500. 00 வரை வழங்கப்பட்டு வருகின்றது.

பல்கலை மாணவர்களுக்கான உதவி

29.01.2011 முதல் 07.12.2011 வரையிலான காலப்பகுதியில் புதிதாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ள பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் பெயரும் வீபரமும் கீழே தரப்படுகிறது. ஒவ்வொரு மாதமும் குறித்த மாணவர்கள் அவரவர்கட்கு அண்மையில் உள்ள இலங்கை வங்கிக் கிளைகளில் பணத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள வசதி செய்யப்பட்டுள்ளது. ஜன. 2011க்கு முந்திய பல்கலை மாணவர்களின் உதவிப்பட்டியல் இதில் காண்பிக்கப் படவில்லை.

பெயர்	தொகை	ஆரம்பிக்கப்பட்ட திகதி	பெறப்படும் வங்கி
சரவணபவன் சங்கீதா	1500/=	29- 01- 2011	லைங்கைவங்கி, திருநெல்வேலி
பத்மநாதன் கஸ்தூரி	2000/=	15- 02- 2011	லைங்கைவங்கி, திருகோணமலை
கந்தசாமி கலைமதி	2000/=	22- 02- 2011	லைங்கைவங்கி, மட்டக்களப்பு.
வி. செந்தூரன்	1500/=	10- 05- 2011	லைங்கைவங்கி, திருநெல்வேலி.
கிருஷ்ணசாமி கிருஷ்ணவேணி	2500/=	05- 06- 2011	லைங்கைவங்கி, திருநெல்வேலி.
வேலாயுதம் சசிகலா	2000/=	05- 06- 2011	லைங்கைவங்கி,
மதுவேற்பிள்ளை மேரிவசந்தி	1500/=	05- 02- 2011	லைங்கைவங்கி, திருகோணமலை.
சித்திரவேல் அனுஸ்காந்	2000/=	25- 06- 2011	லைங்கைவங்கி, வாகரை.
நடராசா இன்பா	1500/=	05- 09- 2011	லைங்கைவங்கி, யாழ்ப்பாணம்.
தனராஜ் தனேஷ்	1500/=	05- 10- 2011	லைங்கைவங்கி, திருநெல்வேலி.
தேவதாஸ் நிருபனா	1500/=	04- 10- 2011	லைங்கைவங்கி, வல்வெட்டித்துறை.
கமலசிங்கம் காயத்திரி	2000/=	07- 12- 2011	லைங்கைவங்கி, பேராதனை.
வல்லியுரம் வள்ளமதி	1500/=	07- 12- 2011	லைங்கைவங்கி, யாழ்ப்பாணம்
மனோகரன் பிரசாத்	1500/=	05- 12- 2011	லைங்கைவங்கி, வல்வெட்டித்துறை.

சாசனப் போட்டிப் பரிசு வழங்குவோம் என்றும்

1ஆம் பரிசு

சீ. பரீரதன்

கொழும்பு நகரில் சிவன்

கொட்குச்சி,

கவினாவரும்.

சுமனவரும்.

2ஆம் பரிசு

நா. கோஜனவன்கை

196/1, கண்டலிதி,

சாவகச்சேரி.

3ஆம் பரிசு

திருமதி கலைபரசி கோகேஸ்வரன்

"மாமா மனவு"

கவிப்பெருமான் கோவிந்த,

தென்மேல்புறம்.

அடுத்த பரிசு வழங்குவோம் என்றும்

1. செல்வி தெய்விக சிவலிங்கன்

"மாநதி மனவு"

நல்லி.

அன்னம் வ. கோகு,

அவ்வாய்

2. S. சிவாஜினி

மொட்டைப்புளியாடி, சந்திரி வீதி,

கட்டுப்பிட்டி.

3. செல்வி செ. ஸாந்திவி

குச்சம் குருங்கை,

வள்ளுவத்தூறு.

4. சி. பிணைநாடுகொண்டி

கந்தனத்திட்டி,

கரவெட்டி.

5. அ. புகழ்தா

சிவன்வீதி,

சுவரங்காடி.

6. செல்வி செல்வராஜா குகநேசன்

நாக்கன் தோட்டம் வட்டு தென்மேற்கு,

வட்டுக்கோட்டை.

7. செல்வி கவினாவாய் குானேஸ்வரி

பிரம்புலுளம் குருங்கை, வண்ணாப்பண்ணை,

மாநிலம்.

8. வ. சத்தியவாணி

இல. 07, பமணிப் வீதி,

மட்டக்களப்பு.

9. செல்வி கண்ணப்பிரிசன்

கமலாபிரிசன்

"அழகன் ஸ்ரீமதியோ" (சோலை வ. க்கு,

மீனாட்சி.

10. திருமதி தயாநிதி பாசுநாதர்

48/13, 1ஆம் குருங்கை,

மருத்திக்குறை வீதி,

மாநிலம்.

**சாசனப் போட்டியில் வெற்றிபெற்றவர்களுக்கான பரிசுக்கள்
மாசிமாத குானக்கப் வெளியீட்டின்போது (24.02.2012) அன்று வழங்கப்படும்.**

கவிப்பெருமான் மணிதாஸ் பொதுமக்கள்.

தமிழகத் திருக்கோயில் வரிசை: திருநெல்வேலி

அருள்மிகு நெல்லையப்பர் திருக்கோயில்

வல்வையூர் அப்பாண்ணா அவர்கள்

நெல்லைச் சிறப்பு:

- * பழமையும் புதுமையும் கைகோர்த்து நிற்கும் நெல்லை.
- * பாளையக்காரர்களின் வீரமுழக்கம் எதிரொலிக்கும் நெல்லை.
- * சிந்துபூந்துறை, கொக்கு உறைகளும் என்னும் தீந்தமிழ்ப் பெயர்களால் நெஞ்சைக் கவரும் நெல்லை.
- * கால் வைத்ததுமே மாவீரன் கட்டபொம்மனை நினைவுபடுத்தும் நெல்லை.

அமைவிடம்:

தாமிரபரணி ஆற்றின் வடகரையிலும்- தென் கரையிலுமாக உள்ள திருநெல்வேலி பாளையங்கோட்டை என்னும் இரட்டை நகரங்களில், திருநெல்வேலியின் நடுநாயகமாக விளங்குகிறது நெல்லையப்பர் ஆலயம். மதுரையிலிருந்து கன்னியாகுமரி நோக்கிய நெடுஞ்சாலையில் 151 கி.மீ தூரத்தில் திருநெல்வேலி உள்ளது. தமிழ்நாட்டின் தென்கோடியான கன்னியாகுமரியிலிருந்து வந்தால் அதே நெடுஞ்சாலையில் 91 கி.மீ தூரத்தில் திருநெல்வேலி வருகிறது. திருச்செந்தூர் முருகனைத் தரிசித்துப் பின்னர், திருவள்ளூர் பாறை, விவேகானந்தர் பாறையினைப் பார்த்து வருபவர்கள்- திருநெல்வேலி ஈசனைத் தரிசித்த பின்னர் குற்றாலம்- தென்காசி செல்வதே இலகுவான பிரயாணமாகும்.

இறைவனின் நைவேத்தியத்திற்காக “வேதசர்மா” எனும் பிராமணர் யாசித்துக் கொண்டு வந்த நெல்லை உலர்த்திவிட்டு ஆற்றில் இறங்கி நீராடிக்கொண்டிருந்தார். திடீரெனப் பெருமழை பெய்யவே, நெல்லை எடுத்துப் பத்திரப்படுத்த முடியாத பட்டர் துடித்தார். “ஐயோ! நான் என் செய்வேன்” எனத் துவண்டார். மழை சிறிது நிற்க ஓடிவந்து பார்த்தார் வேதசர்மா. நைவேத்தியத்திற்காக உலர்ப் போட்டிருந்த நெல் மட்டும் நனையவில்லை. அங்கு மட்டுமே மழை பெய்யவில்லை. நெல்லைச் சுற்றி வேலியிட்டுக் காத்ததனால் “நெல்லையப்பர்” என்றும் “நெல்வேலி நாதர்” என்றும் அன்றுமுதல் அழைக்கப்பட்டார் ஈசன். ஊரும் திருநெல்வேலி ஆனது.

அம்மையும் அப்பனும்:

இறைவன்: நெல்லையப்பர், நெல்வேலி நாதர், வேணுவனநாதர்

இறைவி: காந்திமதியம்மை, வடிவுடையம்மை

தலமரம்: மூங்கில்

தீர்த்தம்: பொற்றாமரைக் குளம்

பதினான்கு ஏக்கர் நிலப்பரப்பில், இரட்டைக்கோயில் அமைப்பில் இருக்கிறது காந்திமதியம்மை- நெல்லையப்பர் திருக்கோயில். தனிக்கோயில் என்று சொல்லுமளவிற்கு அம்பாள் சந்நிதி பெரியதாக- நெல்லையப்பர் சந்நிதிக்குத் தென்புறமாகக் காணப்படுகிறது.

“நெல்வேலி கொண்ட நெடுமாறன்” எனச் சுந்தரரால் போற்றப்படுகின்ற “நின்ற சீ நெடுமாறன்” எனும் பாண்டிய மன்னனால் கி.பி. 7ஆம் நூற்றாண்டில் திருப்பணி செய்யப்பட்டு இக்கோயில் பெரிதாகக் கட்டப்பட்டுள்ளது. நெடுமாறனுக்குப் பின்னரும் இப்பகுதியை ஆண்டு வந்த பல்வேறு மன்னர்களும் காலத்துக்குக் காலம் பல திருப்பணிகளையும் செய்துள்ளார்கள். திருஞானசம்பந்தரால் “திருநெல்வேலிப் பதிகம்” எனப் பெயர் குறித்து சிறப்பித்துப் பாடப்பட்ட பதிகத்தின் ஒவ்வொரு பாடலின் இறுதி வரியும் “திருநெல்வேலியுறை செல்வர்தாமே” என்று முடிவதிலிருந்து பாண்டிய மன்னன் நின்றசீர் நெடுமாறன் காலத்திற்கு முன்னரேயே இக்கோயில் பிரபல்யமாக இருந்தது தெளிவாகிறது.

நெல்லைப்பாறை கோயிலின் கிழக்கு வாசலே பிரதான நுழைவாயிலாகும். வாசல் முன்புறத்தில் இருமருங்கும் “கோயிற் கடைகள்” நிறைந்துள்ளன. நுழைவாயிலின் முன் மண்டபத்தின் இரு மருங்கிலும் மேல் விதானத்திலும் கேரளத்துப் பாணியிலான அழகிய அற்புதமான மரச்சிற்பங்கள் காணப்படுகின்றன. இவற்றினைவிட்டு பார்வையை அகற்றவே முடியவில்லை. கோபுர வாசலூடாக உள்ளே நுழைந்து விநாயகரையும் - முருகப்பெருமானையும் வணங்கிய பின் நால்வரையும், சேக்கிழார் பெருமானையும் தரிசிக்கிறோம். அடுத்து, வாத்தியங்கள் இசைக்கப்படுகின்ற தனி மண்டபமாக உள்ள “வாத்திய மண்டபத்தை”யும் கடந்து உள்ளே சென்றால்.....

நமது கண்களை அகல வைக்கும் பெரிய நந்தியும், நந்தியைச் சுற்றியுள்ள “நந்தி மண்டபமும்” நம்மை வரவேற்கின்றன. கடற்சிப்பி- சுண்ணாம்பு இவற்றினால் ஆக்கப்பட்டு அழகிய “வெண்சதை நந்தி” எனப் பெயரெடுத்த இந்த நந்தியானவர், சமீபத்திய கும்பாபிஷேகத்துடன் கண்ணைக்கவரும் வர்ணங்களில் ஜொலிப்பதாக கோயில் நிர்வாகத்தினர் கூறுகிறார்கள். தனது வாலை, இரண்டு பின்னங்கால்களுக்கும் இடையே கொடுத்து, வலப்பக்கமாக வெளியே எடுத்து நந்தி அமர்ந்திருக்கும் அழகு தனியானது. காற்குளம்புகளின் பிளவுகள்கூட எத்தனை நேர்த்தியாக உள்ளது தெரியுமா!

நந்தி மண்டபத்தில் உள்ள அழகான சிற்பங்கள் நம்மைக் கவருகின்றன. ஒரு தூணில்- அழகிய புன்சிரிப்புடன்- ரதிதேவியின் சிலை. யாரைப் பார்த்து இந்தச் சிரிப்பு? எதிர்த்தூணில் எழிலாந்த அழகுடன் கூடிய மன்மதனைப் பார்த்து சிரிக்கிறாள் ரதி. மன்மதன் கைகளில் கரும்பு வில்லும் மலரம்பும். முதுகில் தொங்கும் கூடையில் ஒரு

ஆமை எட்டிப் பார்க்கிறதே! “தன் அவயவங்களை உள்ளடக்கும் ஆமைபோல புலனடக்கம் உள்ள ஆண்மகனாயினும் நான் வென்றுவிடுவேன்” எனச் சொல்கிறானா மன்மதன்! அருகே இன்னுமொரு சிற்பம்; குழந்தைக்குச் சோறூட்டும் ஒரு குறத்தி. தூக்கிக் கட்டிய கொண்டையோடு அழகாக அமர்ந்திருக்கிறாள் அவள். அருகே குழந்தைக்கு விளையாட்டுக் காட்டும் குறவன்- மூவரும் ஒரே கல்லில்- ஒரே தூணில். சிற்பங்களின் அழகினையும் சிற்பியின் திறமையையும் ரசித்தபடி நந்தி மண்டபம் தாண்டி உள்ளே நுழைகிறோம்.

நந்தியைத் தாண்டி உள்ளே சென்றால் ஒருபுறம் விநாயகரும் மறுபுறம் சுப்பிரமணியரும் தரிசனம் தருகிறார்கள். வடக்குப் புறமாக- ஒரு நாகத்தைக் கையில் பிடித்தபடி கர்ணன் சிலையும், அதன் அருகிலேயே அர்ச்சனன் சிலையும் வெவ்வேறு தூண்களை அலங்கரிக்கின்றன.

மணிமண்டபம்:

“நின்றசீ நெடுமாறன்” கட்டுவித்த இம் மண்டபத்தினை “மணிமண்டபம்” என்றழைப்பார். சில படிகள் மேலேறி இந்த மண்டபத்திற்கு வருகிறோம். படிகள் ஆரம்பிக்கும் இடத்தில் சிறியதொரு கொடிமரம். இதற்குப் “பிள்ளையார் கொடிமரம்” எனப்படையர். இதற்குக் கொடி ஏற்றிய பின்புதான் நந்தி மண்டபத்திலுள்ள கொடிமரத்தில் கொடி ஏற்றப்படுவதாக ஒரு அர்ச்சகர் கூறினார். “மணி மண்டபத்தில்” பார்க்கவும் ரசிக்கவும் பல விடயங்கள் உண்டு. ஒரு பக்கச் சுவரில், கைலாசத்திற்கு யானைமீது ஏறிச்செல்லும் சுந்தரர், குதிரை மீது செல்லும் சேரமானும் தொண்டரும் எனப் புடைச்சிற்பங்களாக உள்ளனர்.

இசைத்தூண்கள்:

இரண்டுபக்கமும் இரண்டு பெரிய தூண்கள். இந்த தூண்களின் நடுப்பகுதி (6அடி உயரம் வரை) நாற்பத்தெட்டு சிறிய தூண்களைக் கொண்டது. இந்த சிறிய தூண்களைத் தட்டும்போது வெவ்வேறு “ஸ்வரங்களை” வெளிப்படுத்தும் இசைத் தூண்கள் இவை. இந்த இசைத்தூண்களுக்கிடையே ஒரு (கல்) அணில் நெளிந்து ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. தூணின் மேற்புறமும்- மணி மண்டபத்தின் மேல் விதானமும் எத்தனை எத்தனை வளைவுகள்- நெளிவுகள்- சுளிவுகள். இசைத்தூண்களைக் கடந்தால் வருவது “மகாமண்டபம்”. மகாமண்டப முடிவில் கருவறை....

கருவறை:

கருவறையில் லிங்கத் திருமேனியாக- சுயம்பு மூர்த்தியாக அழகிய அலங்காரத்துடன் அருள் பொழியும் நெல்லையப்பரைக் கண்ணாரக் காண்கிறோம். கரம்கூப்பித் தொழுகிறோம். நெல்லையப்பருக்கு ஆறுகாலப்பூசை. அதில் உச்சிக்காலப்பூசை வேளையில் காந்திமதி அம்மையே வந்து வணங்கிச் செல்வதாக இன்றும் கூட மக்கள் நம்புகிறார்கள். இதனால், உச்சிக்காலப்பூசை காண மக்கள் கூட்டம் அதிகமாக வருகிறது. மகாமண்டபத்தின் தெற்கு வாசல் வழியாகச் சென்று சுவாமி சந்நிதியை வலம் வருகிறோம். தெற்காக, அருள்பாலிக்கும் தட்சணாமூர்த்தி தவிர, கோஷ்ட மூர்த்தங்கள் எதுவும் இல்லை. சுற்றுப்பிரகாரத்தில் மேற்கில் கன்னிமூலை விநாயகர், நந்திதேவர், நின்றசீர் நெடுமாறன் சந்நிதிகள் உள்ளன. வடக்குச் சுற்றில் சண்டிகேசர் வீற்றிருக்கிறார்.

கோவிந்தர் சந்நிதி:

நெல்லையப்பருக்கு வடக்குப் பக்கம் இன்னொரு சந்நிதி நமது கவனத்தைக் கவருகிறது. மல்லாந்து சயனித்திருக்கும் இந்தப் பெருமானே “நெல்லைக் கோவிந்தர்” ஆவார். சகோதரிக்குத் திருமணம் முடிந்துவிட்ட நிம்மதியில் நீட்டி நிமிர்ந்து ஆறுதலாக சயனித்துவிட்டாரோ கோவிந்தர்! நெல்லைக் கோவிந்தர் உற்சவ மூர்த்தியின் கையில் தாரைவார்த்துத் தரும் நீர்ப்பாத்திரம் இருப்பதைக் காணலாம். இதற்கான நியாய பூர்வமான காரணமும் இருக்கிறது. ஐப்பசி மாதத்தில் வரும் நெல்லையப்பர்- காந்திமதியம்மை உற்சவத்தில் ஒருநாள், வைணவர் ஒருவர் தாரை வார்த்துக் கொடுக்க சிவாச்சாரியார் ஒருவர் பெற்றுக்கொள்ளும் நிகழ்வு இன்றும் நடந்து வருகிறது.

மைத்துணர்கள் இருவரையும் ஒன்றுசேர வழிபட்ட பின்னர் மகாமண்டபத்தின் தெற்கு வாசல் வழியாக சுவாமி சந்நிதியை வலம் வருகிறோம்.

மூலமகாலிங்கர் சந்நிதி:

சுவாமி பிரகாரத்தைச் சுற்றி வரும்போது வடகிழக்குப் பகுதியில் இரண்டு மூன்று படிகள் கீழிறங்கிப் பார்த்தால் தனிச் சந்நிதியில் கிழக்குப் பார்த்தபடி ஒரு லிங்க தரிசனம் கிடைக்கிறது. இவர் அகத்தியரால் பிரதிஷ்டை செய்து வணங்கப்பட்ட “மூலமகாலிங்கம்” ஆவார். இவர் நெல்லையப்பருக்கு முந்தியவராகக் கணிக்கப்படுவதால் இவருக்கு “திருமூலநாதர்- மூலமகாலிங்கர்” என்று பெயர்.

பொல்லாப் பிள்ளையார்:

“உட்பிரகாரம்” எனப்படும் திருச்சுற்றில் வலம் வருகிறோம். ‘தென்பக்கம் அகத்தியர் தனியாகவும், அறுபத்துமூவர் ஒன்றாகவும் உள்ளனர். மேற்குப் பிரகாரத்தின் முக்கிய நாயகராக “பொல்லாப் பிள்ளையார்” உள்ளார். பொல்லாப் பிள்ளையாரை வேண்டுதல் செய்து 41 நாட்கள் விரதமிருந்தால் புத்திர பாக்கியம் கிடைக்கும் என்பது அங்குள்ள மக்களின் அசைக்கமுடியாத நம்பிக்கை. பொல்லாப் பிள்ளையாரின் சந்நிதியைச் சுற்றிய குறுகலான வழியில் 9 இடைவெளிகள் காணப்படுகின்றன. விரதமிருந்து குழந்தை பெற்றபின் இந்த சந்நிதிக்குக் குழந்தையைக் கொண்டுவந்து யன்னல்போல உள்ள ஒரு இடைவெளியினூடாக, “உட்புறமாகத் தந்து வெளிப்புறமாக வாங்கும்” வழமை காலங்காலமாக இருந்து வருகிறது. அருகிலேயே அகத்தியருக்குக் “கைலாசக் காட்சி”யினைக் காண்பித்த இடம்.

கைலாசக் காட்சி:

சிவனுக்கும் பார்வதிக்கும் இமயமலையில் திருமணம் நடந்தவேளை எல்லோரும் வடதிசைநோக்கி நகர்ந்ததால், வடதிசை தாழ்ந்தும்- தென்திசை உலகம் சமநிலை குன்றித் தடுமாறியபோது, அகத்தியரைத் தென்திசைக்கு அனுப்பினார் பரமனார். ஆனாலும், “ரிஷிகள்- தேவர்கள்- முனிவர்கள்- கணங்கள்- கடவுள்கள் அனைவரும் நேரில் காணப்போகும் திருமணக் காட்சி தமக்கு மட்டும் கிட்டாமற் போனதே” என்ற மனத்தாங்கலோடு மேலும் தெற்காகச் சென்ற அகத்தியருக்கு திருமணக் காட்சியினைக் காட்டியருளிய திருத்தலம் “திருநெல்வேலி ஸ்ரீ நெல்லையப்பர்” ஆலயமாகும்.

மூல மகாலிங்கருக்கருகே உயரமானதொரு மண்டபத்தில் சோமஸ்கந்தர் சந்நிதி காணப்படுகிறது.

அக்னி சபாபதி:

மூலமகாலிங்கருக்கு எதிரில் உள்ள மண்டபத்தில் தனிச் சந்நிதியில் அமர்ந்துள்ள பெரிய நடராஜருக்கு “அக்னி சபாபதி” என்று பெயர். சிவகாமியம்மை அருகிருக்க, காரைக்கால் அம்மையார் மத்தளம் வாசிக்க நிறைந்த புன்சிரிப்புடன் ஆடிக்கொண்டிருக்கிறார் நடராஜர். இரண்டு மூன்று நிமிடங்கள் கண்வெட்டாமல் உற்றுப் பார்த்தால் உண்மையில் நடராஜர் அசைந்தாடுவது போன்றதொரு பிரமை ஏற்படுகிறது.

தாமிர சபாபதி:

உட்பிரகாரத்து மேற்குச் சுற்றில் தூண்களுடன் கூடிய (“தூண் மண்டபம்” என்ற பெயரும் இதற்குண்டு) நீண்ட அமைப்பு ஒன்றுண்டு. வரிசையான தூண்கள் மட்டுமல்ல; மேலே தூண்களை இணைக்கின்ற விதானப்பகுதி “கல் வளைவுகளுடன்” கண்கொள்ளாக் காட்சியாக நிற்கிறது. இந்தச் சுற்றின் நடுநாயகமாக “தாமிரசபை” தெரிகிறது. நடராஜர் ஆனந்த நடனமிடும் “பஞ்சசபைகள்” எனப்படுகின்ற இந்த ஐந்து சபைகளும் ஐந்து திருத்தலங்களில் உள்ளன.

1. கனகசபை எனப்படுகின்ற பொன்னம்பலம்	-சிதம்பரம்
2. ரஜதசபை எனப்படுகின்ற வெள்ளியம்பலம்	-மதுரை
3. தாமிரசபை எனப்படுகின்ற செப்பு அம்பலம்	-திருநெல்வேலி
4. ரத்தினசபை எனப்படுகின்ற மணியம்பலம்	-திருவாலங்காடு
5. சித்திரசபை எனப்படுகின்ற ஓவிய அம்பலம்	-குற்றாலம்

படைத்தற் தொழிலுக்காக சாந்த பாவத்தோடு ஆடப்பெறும் “காளிகா தாண்டவம்” எனப்படுகின்ற நடனத்தினைத் தாமிரசபையில் தெற்கே பார்த்தபடி ஆடுகிறார் ஆறுஅடி உயரமான (செப்பினாலான) நடராஜர். இவருக்குத் “தாமிரசபாபதி” என்று பெயர். சிவகாமி அம்மையும் செப்புத் திருமேனி கொண்டவர். மார்கழி மாதத்து ஆர்த்தரா தரிசன வேளையில் தாமிரசபாபதி தாண்டவம் ஆடும்போது “தூண் மண்டபத்தில்” அமர்ந்து காண்பது கிடைத்தற்கரிய பெரும்பேறு. சற்று விலகி நின்று நிமிர்ந்து பார்த்தால் தாமிரசபையின் மேற்கூரைப்பகுதி தாமிர (செப்பு) ஓடுகளால் வேயப்பட்டிருப்பது தெரிகிறது.

சந்தனசபாபதி:

தாமிர சபையைத் தாண்டி உட்பிரகாரத்தின் வடக்குச் சுற்றுக்கு திரும்பும் இடத்தில் உள்ள நடராஜர் (இதுவே சிவன்கோவில்களில் வழமையாக நடராஜர் அமைந்துள்ள இடம்) எப்போதும் சந்தனக் காப்பிட்டே காணப்படுவார். கல் விக்ரிகமாக உள்ள இவரை “சந்தன சபாபதி” என்றே அழைக்கின்றனர்.

நவராத்திரி மண்டபம்:

உட்பிரகார வலத்தை முழுவதுமாக முடித்து கிழக்குச் சுற்றில் திரும்பினால் வருவது “நவராத்திரி மண்டபம்”. ஸுரட்டாதி மாதத்து நவராத்திரி விழா இந்த மண்டபத்திலேயே நடைபெறுவதால் இதற்கு இந்தப் பெயர். இந்த மண்டபத்தில் நிறையவே கற்றாண்கள்,

உட்பிரகார வலத்தினைப் பூரணப்படுத்தி கிழக்கு வாயில் வழியாக வெளிப்பிரகாரத்துக்கு வர, “அம்மன் சந்நிதிக்குச் செல்லும் வழி” எனும் அறிவிப்புப் பலகை நமக்கு வழிகாட்டுகிறது. இந்தப் பிரகார நடுவில் தெற்குப் பார்த்தபடி ஒரு தனிச்சந்நிதி காணப்படுகிறது. இது வள்ளி- தெய்வானை சமேத ஆறுமுகர் சந்நிதி. பன்னிரு திருக்கரங்களிலும் ஆயுதங்களுடன் மயில்ஏறி விளையாடும் ஆறுமுகர் அபயம் தருகிறார். இச்சந்நிதிச் சுவர்களில் பாம்பன் சுவாமிகளின் பதிகங்கள் அனைத்தும் சலவைக் கல்லில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. வீரபாண்டிய கட்டபொம்மனுடன் கூடவே இருந்த வடமலையப்பபிள்ளை என்பவர் இந்தச் சந்நிதியை கட்டியதாகக் கோயிற் குறிப்புக் கூறுகிறது.

ஆறுமுகரை வணங்கித் திரும்பினால் நாம் ஏற்கனவே கண்டுகொண்ட, சுவாமி சந்நிதியையும்- அம்பாள் சந்நிதியையும் குறுக்காக இணைக்கின்ற “சங்கிலி மண்டபம்” வருகிறது. சங்கிலி மண்டபத்தில் உள்ள தூண்களும் சிற்பங்களும் கொள்ளை அழகு. ஒரு தூணின் உச்சியில் தலைகீழாகத் தொங்கியபடி வாழைப்பழத்தை உரித்துச் சாப்பிடும் குரங்குக்குட்டி எந்நேரமும் உங்கள் மீது பாயலாம் என அஞ்ச வேண்டாம். ஏனெனில் தூணோடு இணைந்துள்ள கருங்கற் சிற்பம் அது. கற் சிற்பம் பாயுமா? அகன்றதான அம்மண்டபத்தில் ஆங்காங்கே ஓரமாக அமர்ந்தபடி தியானத்தில் ஈடுபட்டுள்ள பக்தர்கள் பலரையும் காணமுடிகிறது. கோயில் வளாகத்திலேயே அமைதியான இடம் இதுவென்பதால் “மன அமைதி” வேண்டிய மக்கள் ஆங்காங்கே ஓரமாக அமர்ந்தபடி தியானிக்கிறார்கள். இந்த மண்டபமும் கி.பி. 1617இல் வடமலையப்ப பிள்ளையால் கட்டப்பட்டது.

“சங்கிலி மண்டபம்” கடந்து சென்றால் அம்பாள் சந்நிதி வருகிறது. நந்தி- கொடிமரம் தாண்டி சில படிகள் மேலேறி உயரமான ஒரு மண்டபத்தினுள் நுழைகிறோம். சுவாமி சந்நிதானத்தில் காணப்பட்ட மாதிரியே இரண்டு இசைத்தூண்கள் இங்குமுள்ளன. அதனையும் கடந்து சென்றால் அம்பாள் “காந்திமதி அம்மை”யின் கருவறை. வைரக் கிரீடம், ஜொலிக்கும் மூக்குத்தி, கழுத்தில் நவரெத்தினமாலை, கால்களில் சிலம்பு, உயர்த்திப் பிடித்த வலக்கரத்தில் தாமரைப்பூ, மேற்கையில் அமர்ந்துள்ள கிளி, இடது கையை சற்றே வளைத்துத் தொங்கவிட்டபடி நின்ற திருக்கோலத்தில் உள்ளார் அம்பிகை.

கனிந்த பார்வையுடன் அருள்பொங்க நிற்கும் “காந்திமதி அம்மையை”ப் பார்த்தபடியே இருக்கலாம். அத்தனை கனிவு..... அத்தனை கவர்ச்சி.... அம்மையை வணங்கி விடைபெற்று பிரகாரத்தை வலம் வந்தால் கோஷ்ட மூர்த்தங்கள் எதுவுமில்லை. விநாயகர் சந்திதி

தனியாக உண்டு. முன் மண்டபத்தில் பள்ளியறை உண்டு. அம்பாள் சந்நிதியின் அற்புதங்களில் ஒன்று ஆயிரம் கால்கள் கொண்ட திருமண மண்டபம்.

ஊஞ்சல் மண்டபம்:

கிழக்கு இராஜகோபுரம் வழியாக வந்ததும் அழகான “ஊஞ்சல் மண்டபம்” வருகிறது. ஐப்பசி மாதத்தில் வரும் திருக்கல்யாணத்தின்போது இந்த மண்டபத்திலேதான் “ஊஞ்சல் விழா” நடைபெறும். 96 அழகான தூண்கள் கொண்ட இந்த ஊஞ்சல் மண்டபத்தில் சாதாரண நாட்களில் தேவார- திருவாசகம் ஒதுதல், சமயச் சொற்பொழிவுகள் ஆகியன நடைபெறுகின்றன. முன்னர் நாம் சங்கிலி மண்டபத்தினூடாக அம்மன் சந்நிதியினுள் நுழைந்தமையால் “ஊஞ்சல் மண்டபத்தை”ச் சந்திக்காது விட்டோம்.

கோயிலின் பிரமாண்டத்தையும் வனப்பையும், அழகையும் மீண்டும் ஒருமுறை நினைவு கூருகின்றோம். எத்தனைமுறை மீண்டும் மீண்டும் பார்த்தாலும் பார்த்து முடிக்க முடியாத பேரழகுடையது இத்திருக்கோயில். தூண் கண்டார் தூணே கண்டார். மண்டபம் கண்டார் மண்டபமே கண்டார். சந்நிதி கண்டார் சந்நிதியே கண்டார் எனும்படியாக எத்தனை எத்தனை தூண்கள்! அதில் எத்தனை எத்தனை சிற்பங்கள்! எத்தனை எத்தனை சந்நிதிகள். இத்தனையையும் நாள்பூராவும் பார்த்து மகிழ்ந்த நிறை மனத்துடன் வெளியே வருகிறோம்.

காண்டகு மலைமகள் கதிர்நிலா முறுவல்செய் தருளவையும்
பூண்டநா கம்புறங் காடரங் காநட மடல்பேணி
ஈண்டுமா மடாடங்கள் மாளிகை மீதெழு கொடிமதியந்
தீண்டிவந் துலவிய திருநெல்வேலி யுறை செல்வர்தாமே!

பி.கு:

தமிழ்நாட்டின் ஒவ்வொரு ஊரும் ஒவ்வொன்றுக்குச் சிறப்புப் பெற்றிருக்கிறது. திண்டுக்கல்- பூட்டு; மதுரை- மல்லிகை; கும்பகோணம்- கோயிற் பொருட்கள், காஞ்சிபுரம், திருப்புவனம்- பட்டு; சிவகாசி- பட்டாசு; மணப்பாறை- முறுக்கு.... இந்த வரிசையில் திருநெல்வேலி எனின் நினைவுக்கு வருவது “அல்வா” நினைக்கவே வாயில் நீருறும். ஏறக்குறைய 15 வருடங்களுக்கு முன்பு ஆனந்த விகடன் சஞ்சிகையில் “இருட்டுக்கடை அல்வா” எனத் திருநெல்வேலியிலுள்ள ஒரு அல்வாக்கடை பற்றிய சிறப்புக்கட்டுரையை வாசித்த நாள்முதலே “எப்போதடா திருநெல்வேலி போவோம்” என ஏங்கி இருந்தோம். நெல்லையப்படும் அதற்கான காலத்தை கனிய வைத்தார். தரிசனம் முடிந்து வெளியே வந்த நாம் எதிர்ப்புறமுள்ள கடை வரிசையில் “இருட்டுக்கடை” எங்கேயிருக்கிறது எனத் தெரிந்து அல்வாவை வாங்கி உண்டால் ஆஹா..... என்ன ருசி..... என்னருசி.... மீண்டும்.... மீண்டும்.... வாங்கி..... வெட்கமாயிருக்குதுங்க. நீங்களும் அதனை ருசிக்க வேண்டாமா? ஒருமுறை போய் வாருங்க..... “திருநெல்வேலி” இருட்டுக்கடைக்கு.

-மீண்டும் சந்திப்போமா!-

மாசிமாத வாராந்த நிகழ்வுகள்

03.02.2012 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

பண்ணிசை (பக்கவாத்திய சகிதம்)

வழங்குபவர் :- சி. தில்லைமணி அவர்கள்

[நல்லை ஆதீன ஓதுவார்]

10.02.2012 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

சொற்பொழிவு :- “தீநெறி”

வழங்குபவர் :- கவாமி சித்ரூபானந்தா அவர்கள்

[ஸ்ரீ சாரதா சேவாச்சிரமம்]

17.02.2012 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

சொற்பொழிவு :- “தேவி பாகவதம்” (தொடர்)

வழங்குபவர் :- திரு அ. குமாரவேல் அவர்கள்

[சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர், யாழ் கல்லூரி வட்டுக்கோட்டை]

24.02.2012 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

ஞானச்சுடர் மாசிமாத வெளியீடு

வெளியீட்டுரை :- திருமதி புனிதவதி சண்முகலிங்கம் அவர்கள்

[ஞான, ஆசிரியர்]

மதிப்பீட்டுரை :- திருமதி நாச்சியார் செல்வநாயகம் அவர்கள்

[முதுநிலை விரிவுரையாளர் யாழ் பல்கலைக்கழகம்]

170 ஆவது மணி

ஸ்ரீ செல்வச்சந்நிதி ஆலய முகப்புத் தோற்றம்

செல்வச்சந்நிதி ஆலயம்

நூலகம்